

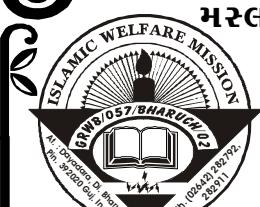
ଶୁଣନ୍ତିଲି
ଯା' ।

થા'ને

ਮਰਲਕੇ ਆਵਾ ਛਗਰਤਨੁਂ ਅਲੋਚ ਮੁਖਪਤਰ.....

برحٰن اللہ علیٰ رحمٰۃ اللہ علیٰ سُلطانِ نعمٰتِ ہندِ پاکِ جمیعِ مسیحیوں کے لئے

بَرَّةَ اللَّهِ عَلَيْهِ بَرَّةَ دِينِهِ بَرَّةَ أَهْلِهِ بَرَّةَ أَهْلِ الْمَسْجِدِ

eddie bauer

CRSId

The logo for Universal Design for Learning (UDL) features the letters "udl" in a bold, black, sans-serif font. The letters are slightly slanted and have a three-dimensional, layered effect, giving them a sense of depth and perspective.

(માસિક)

“ભરકાતે પદ્માજી” (માર્ગિક)

૧-ઓફાઇલ-૨૦૦૪

જમાદીઓ આખર-૨જ્ઞાનુલ મુરજ્જાન હિ.સ. ૧૪૨૮

વર્ષ : ૦૧ અંક : ૦૮, સતતંગ અંક : ૦૮

★ ਸਥਾਪਨ ਅਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣ ★
ਈਸਲਾਮਿਕ ਵੇਲੋਕੇਂਸ ਮਿਥਾਨ-ਦਿਆਦਾ

★ पत्र व्यवहारनु सरनाम्भु ★

બરકાતે ખવાજ (માસિક)

C/o. ફંચ્યાને રાજા મંજિલ, મુ.પો. દયાદરા
તા. જિ. : ભરૂચ, પિન. ૩૬૨૦૨૦

ફોન. : (૦૨૬૪૨) ૨૮૨૭૧૧, ૨૮૨૭૮૮
મોબાઈલ : ૯૮૨૪૪૮૬૪૪૩

★ સ્વાભાવિક ★

★ છુટક નકલ	રૂ.	૧૦-૦૦
★ વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૧૦૦-૦૦
★ વિદેશ માટે	£	15-00
★ પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે) રૂ.	૧૦૦૦-૦૦	
★ આજીવન	રૂ.	૨૫૦૦-૦૦
★ વિદેશ માટે પેટ્રન	£	150-00
★ વિદેશ માટે આજીવન	£	250-00

★ ਨੇ ਫਠੀ ਆਜ ਖਾਜ ਪਿਥਾ ਕੀ ★

બજુમ હૈ નાઈબે મુસ્તફાકી
 હૈ છઠી આજ ખ્વાજા પિયાકી
 હર તરફ મજમાં આશિકાં હૈ
 હર તરફ મજમાં ઔલિયા હૈ
 હર બશરકે યે દિલ સે અયાં હૈ
 હર બશર કે યે વિર્ટે જબાં હૈ
 નૂર હી નૂર કા ઈક સમા હૈ
 બજુમ હૈ નાઈબે મુસ્તફા કી, હૈ છઠી
 ધોલે ગુંબદ કી અબ આન દેખો
 મેરે ખ્વાજા કી યહ શાન દેખો
 હિંદ કા જો હૈ સુલ્તાન દેખો
 સબકે દિલમે હે અરમાન દેખો
 દેખની હૈ ગલી મુસ્તફા કી, હૈ છઠી
 ઈસ દુલ્હા કે અલી બરાતી
 ઈસ દુલ્હા કે વલી બરાતી
 અલી બરાતી વલી બરાતી
 ખ્વાજા ઉસમાં ભી હૈં આએ
 ખ્વાજા કુતુબ હૈં ઝંડા ઉઠાએ
 બાબા ફરીદ ભી વજુદમે આએ
 નિઝામુદીન ભી જુમ કે ગાએ, હૈ છઠી
 અપને રિજવાં પે ઈતના કરમ હો
 સર તેરે આસ્તાને પે ખમ હો
 સાંસ જબ તક ચલે દમમે દમ હો
 નઅત પણહતા રહે મસ્તકા કી, હૈ છઠી

★ માનદ તત્ત્વી ★

પટેલ શાહીર અલી રખવી દચાદરવી

બરકાતે પત્રાજ (માસિક) ઓગષ્ટ-૨૦૦૪

★ વર્ષ : ૦૧ ★ અંક : ૦૮ ★ શાળંગ અંક : ૦૮

>>>>>>>>> અનુકૂમણિકા <<<<<<<<<

નં.	લેખ	લેખક/સંપાદક/રજૂકર્તા	પેજ નં.
૦૧.	તંગી લેખ : શહનશાહે હિંદુસ્તાનની શાન ન પૂછો !!	રજૂકર્તા : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી	૦૩
૦૨.	તફસીરે જિયાઉલ કુર્અન	લેખક : હજરત પીર કરમશાહ અઝહરી (કાર્યાલય)	૦૬
૦૩.	અનોખા સવાલ—અનોખા જવાબ	અભ : મૌલાના સાદિક હસન સાબરી ચિથ્ઠી દેહગામી (ખતીબો ઈમામ શાહી જુમ્મા મર્સિદ, જંબુસર)	૦૭
૦૪.	(દર્સે હદ્દીષ) મિર્કાત શર્હ મિશકાત	મુફ્તી અહમદ યારખાં નઈમી <small>رَحْمَةُ اللّٰهِ</small> (કાર્યાલય)	૦૮
૦૫.	ફિતવા વિભાગ	અભ : મર્કઝી દારુલ ઈફતા, બરૈલી શરીફ, યુ.પી.	૧૦
૦૬.	શિફા શરીફ	લેખક : હજરત કાઝી અયાઝ <small>رَحْمَةُ اللّٰهِ</small> (ગુજરાતી અનુવાદક) ગુલામ હુસૈન આદમભાઈ મો'મિન અશરર્ફી	૧૧
૦૭.	ઈસ્લામ અને આધુનિક શોધો	લેખક : અલ્લામા અહમદ ઈબ્ને મુહમ્મદ ગમારીહુસૈની (ગુજરાતી અનુવાદક) પટેલ શબ્દીર અલી રજવી	૧૪
૦૮.	કુઝનો મસ્યલો અને ઈમામ અહમદ રજા	લેખક : હજરત મુફ્તી શરીફુલ હક્ક <small>رَحْمَةُ اللّٰهِ</small> અનુવાદક : જનાબ હાફ્ઝ મૂસા જંઘારવી	૧૬
૦૯.	ડિકમતે નમાજ	અભ : હજરત મૌલાના મુહમ્મદ શાકીર રજવી નૂરી-મુંબઈ (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)	૨૦
૧૦.	ગુનાહોનો ઈલાજ	લેખક : હકીમ મુહમ્મદ અસ્લમ શાહિન કાદરી અનુવાદક : મૌલાના મુહમ્મદ શાકીર પટેલ દયાદરવી	૨૪
૧૧.	સાચા પીરની પરખ કરાવતો આઈનો !!	અભ : હજરત મૌલાના નિજામુદીન મિસ્બાહી કુરયનવી અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી દયાદરવી	૨૬
૧૨.	યુનો (સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંઘ)ની સ્થાખાનો હેતુ	કાર્યાલય	૩૧
૧૩.	કાનૂનના પ્રકાર	અભ : જનાબ 'જિગર' નબીપુરી [લંડન, યુ.કે.]	૩૪
૧૪.	આજાઈની ચળવળમાં સુની ઉલમાનો રોલ	લેખક : મૌલાના શમ્સુલ કમર કાદરી અનુવાદક : મૌલાના મુહમ્મદ શાકીર પટેલ દયાદરવી	૩૬
૧૫.	રાહત અને મુશ્કેલીમાં મેહમાન નવાજી	અભ : મૌલાના અલ્તાફહુસૈન મિસ્બાહી-વાગરા	૪૩
૧૬.	મેઅરાજમાં ખુદાના દીદાર વિશે વાંદ્યાઓ અને તેના જવાબ	કાર્યાલય	૪૪
૧૭.	રજબ મહીનાની ફરીલતો	કાર્યાલય	૪૮

શહનશાહે હિંદુસ્તાનની ✽ શાન ન પૂછો !! ✽

આંદોલન : તંત્રી લેખ

★ એક મર્દે કલંદરનો કમાલ ! ★

નિગાહે વલીમે વો તાસીર દેખી
બદલતી હારો કી તકદીર દેખી

હિંદુસ્તાનની ભૂમિ પર કુઝ શિર્કની ઘનઘોર ઘટા
ઇવાએલી હતી, કુઝો શિર્કનાં કાળાં ડિબાંગ વાણોએ
ગુમરાહીનો એવો ધેરો ઘાલ્યો હતો કે અલ્લાહનું રિઝક
ખાનારા બંદાઓ ગૈર ખુદાને સજદા કરી રહ્યા હતા,
પૃથ્વીરાજની શક્તિનો પ્રભાવ હિંદુસ્તાનભરના
રાજાઓ પર છવાયેલો હતો એ જ રીતે અજમેરની
હુક્મત તથા પાલિક પણ કુઝ તથા શિર્ક અને સંસ્કારનું
ખૂન કરતી બુરાઈઓમાં સૌને ચેડે તેવી હતી. અને
કુંદરનો નિયમ એ છે કે કોઈ હાદી તથા રહનુમાને
એ જ જગાએ મોકલવામાં આવે છે જ્યાં સોથી વિશેષ
બુરાઈઓ જોવા મળે છે. પૃથ્વીરાજની પૂજા થતી હતી,
એક ખુદાની માન્યતાનો ખયાલ ખત્મ થઈ ચૂક્યો હતો,
મૂર્તિઓ સામે પેશાનીઓ જુકી રહી હતી.

એવા નાજુક સમયે એક નૂરાની ચેહરાવાળો મર્દે
ખુદા જેની પેશાનીમાંથી નૂર ફૂટી રહ્યું હતું તે હિ.સ.
૫૮૬ માં લાહોરના માર્ગ હજરત દાતાગંજ બખ
લાહોરી حَمْرَهُ ના દરખારમાં ચિલ્લો કર્યા બાદ
અજમેરની ભૂમિ તરફ પોતાના ચાલીસ સાથીઓ સાથે
ડગ ભરી રહ્યો છે. અજમેર પહોંચ્યા તો આ મર્દે
ખુદાએ એક સ્થળે રોકાણ કરવા ચાહું જ્યાં જાડોનો
છાંયડો હતો અને એ સ્થળ શહેરથી પણ બહાર હતું.
પરંતુ રાજા પૃથ્વીરાજના નોકરોએ આપને ત્યાં રોકાવા ન
દીધા. તેમણે તે મર્દે હક્કને કહું કે, "તમે અહીં નથી બેસી
શકતા, આ જગા તો રાજાઓનાં ઊંટોને બેસવાની છે,
અહીં રાજાનાં ઊંટો બેસે છે તમે નથી બેસી શકતા!"

તો મર્દે કલંદરે ફર્માવ્યું, "અચછા ! ઊંટ બેસે છે ! તો
ભલે રહે બેસેલાં !" આ શબ્દો કહીને તે ઊભા થઈ
જાય છે અને ત્યાંથી રવાના થઈને તે અનાસાગરના
કિનારે સાથીઓ સાથે પડવા નાંખે છે.

રાજાના સિપાહી એવું સમજતા હતા કે આ ભૂખે
રહેનાર ગરીબો ફકીરોની ટોળી છે, એને અમે સત્તાવીશું
તો અજમેર છોડીને ભાગી જશો, પરંતુ તેને એ ખબર
ન હતી કે આ જ ખાકનશીનોના કદમોથી શાહી તખતના
પાયા હયમચી જવાના છે. ઊંટો નિયમાનુસાર પોતાની
જગાએ આવ્યાં અને બેઠાં પણ હવે તે એવાં બેઠાં કે
ઉઠાડવા છતાં નથી ઉઠતાં ! ઊંટનો ચાલક ખૂબ જ
પરેશાન થયા. અને આ સમગ્ર પ્રસંગ પૃથ્વીરાજ સમક્ષ
વર્ણન કરવામાં આવ્યો તો તેને પણ આશ્રય થયું અને
તેણે હુક્મ આપ્યો કે તે એ ફકીરો પાસે માફી માંગો.
તો ઊંટ ચાલકો તે મર્દે કલંદર પાસે આવ્યા અને
કરગરીને માફી માંગવા લાગ્યા તો તે મર્દે કલંદરે
પ્રેમભાવથી માફી આપી અને કહું, "સારું જાવ ! ઊંટો
ઉભાં થઈ ગયાં !"

ઊંટ ચાલકો ખુશ થતા થતા પાછા આવ્યા તો
તેમના આશ્રયનો પાર ન રહ્યો કે સર્વ ઊંટો ઉભાં હતાં !

જાણો છો આ મર્દે કલંદર કોણ હતા ?! તે
શહનશાહે હિંદુસ્તાન, અતાએ રસૂલ હિસ્ત
ખ્વાજ ગરીબ નવાજ મોઈનુદીન ચિશ્તી સંજરી
અજમેરી حَمْرَهُ હતા જેમના રૂહાની પ્રભાવથી તથા
સુસંસ્કારથી, અખલાકપૂર્ણ વર્તનથી પ્રભાવિત થઈ
કાંઈ કેટલાયે કુઝની ખાઈમાં દૂબલાઓ કુઝો શિર્કની
અંધારી ખીણોમાંથી નીકળીને ઈસ્લામની રોશનીથી
દિલોને જગમગાવવા લાગ્યા હતા અને આજ સુધી
એની ચમકથી એક આલમ રોશન છે.

★ અજમેરમાં નૂરે ઈમાનનો સૂરજ ચમકી ઉદ્ઘાતો ! ★

અજમેર શરીફમાં એક શોર મચી ગયો કે એક બાકરામત ફકીર અજમેરમાં તશરીફ લાવેલ છે, તો ટોળે ટોળાં ગરીબ નવાજના દીદાર માટે આવવા લાગ્યાં અને લોકો ગરીબ નવાજના નૂરાની ચહેરાના દીદાર કરી કલમો પઢી મુસલમાન થવા લાગ્યા. અજમેરની ભૂમિ પર હક્કો સદાકત, ઈશ્કો ઈશ્રણ તથા ઈમાનો ઈકાનનો સૂરજ ચમકવા લાગ્યો જેથી બાતિલોના કિલ્લામાં બેચૈની ફેલાવા લાગી, હુક્કુમતના પાયા હાલવા લાગ્યા, ઈસ્લામનાં તાબનાક કિરણોથી કુઝ કાંપી ઉઠ્યું. લોકો વાતો કરતા હતા કે, કેવા લોકો છે ! તેમના ચહેરા કેટલા નૂરાની છે, તેઓમાં કેટલી મહોષ્ણત છે ! સૌ એક સાથે ખાય છે, એક સાથે ખુદાની ઈબાદત કરે છે, સૌનો સમાન લિબાસ છે, તેમને જોવાથી સુફુન મળે છે. આ પ્રકારની વાતો ચોરે ચૌટે થવા લાગી.

કુદરતનો કાનૂન છે કે હક્ક કબૂલવાની તૌફીક કેવળ તે જ લોકોને નસીબ થાય છે જેમને અલ્લાહ તાદ્વાલા કલ્બે સલીમ અતા કરે છે અને જેઓ હમેશાંના માટે બદ્ધબંધ હોય છે તેમના પર હક્કની તખ્લીગની ઉલ્લી અસર થાય છે અને તેમના દિલોની કમબંધની તથા કાળાશમાં ઔર વધારો થાય છે. અલ્લાહ તાદ્વાલા તેમનાં દિલોને તાળાં લગાડી દે છે. હજરત ખ્વાજાની તખ્લીગી કોશિશથી ઘણા હક્ક સ્વીકારનારા લોકો ઈસ્લામ સ્વીકારવા લાગ્યા તો કાફિરોના દિલોમાં તેલ રેડાયું અને ગુસ્સે થઈને હજરતને ઈજાઓ આપવાના પ્રોગ્રામો બનાવવા લાગ્યા.

ખ્વાજા સાહબ સાથીઓ સાથે અનાસાગર તળાવના કિનારે રહેતા, તેનું પાણી પીતા, અમુક ખાદિમો માછલીઓ પકડી શેકીને ખાતા, અજાનો થતી, નમાજ થતી. આ બધું જોઈને આસપાસ રહેલાં નાનાં મોટાં મંદિરોનાં પૂજારીઓ, પંડિતો તેમના શિષ્યો સાથે ખ્વાજા સાહબને હાંકી કાઢવા આવી ચદ્યા અને આપને વિવિધ શિક્ષાયતો કરીને ચાલ્યા જવા કહું તો આપે નમ્રતાપૂર્વક કહું કે, "તમે પણ ખુદાના બંદા છો અને અમે પણ ખુદાના બંદા છીએ, અમે સાચા ખુદાની

બંદગી કરીએ છીએ પરંતુ તમે જ સાચા ખુદાને છોડી અસંખ્ય જૂઠા ખુદાઓને પૂજો છો. ખોટુ તો તમે કરે છો ! અમે તો તમને કોઈ પ્રકારનું કષ્ટ નથી આપતા." છતાં તેઓએ આકમક વલણ અપનાવ્યું તો ખ્વાજા સાહબે થોડી માટી ઉપાડી "આયતુલ કુર્સી" પઢીને તેના પર દમ કરી તેમના પર ફેંકી તો તેઓ આગળ ન વધી શક્યા અને સત્ય થઈ ગયા અને કોઈ લંગડો થઈ ગયો, કોઈનું અદધુ ઘડ બેકાર થઈ ગયું અને ત્યાંથી રવાના થઈ ગયા.

ત્યારબાદ તેઓનો ખાસ ધર્મગુરુ સાધુરામ શિષ્યો સાથે ખ્વાજા સાહબને ડરાવવા આવ્યો પણ ખ્વાજા સાહબનો ચહેરો જોઈને જ ગભરાઈ ગયો અને પોતાની વિદ્યા ભૂલી ગયો, તેનો હદ્દ્ય પલ્ટો થઈ ગયો, તે મુસલમાન બની ગયો. જેનાથી આખા અજમેરમાં કોલાહલ મચી ગયો !

ન તખ્તો તાજમે ન લશકરો સિપાહમે હે
જે બાત મદ્દ કલંદર કી એક નિગાહમે હે

★ કૂળમાં સર્વ સાગરો આવી ગયા ! ★

હિન પ્રતિ હિન આગળ પડતા લોકો મુસલમાન થતાં પુથીરાજની ચિંતા વધવા લાગી તો તેણે જયપાલ જોગી જે મહાન જાદ્ગાર હતો તેને ખ્વાજા સાહબને તગેડવા તૈયાર કર્યો. એ દરમ્યાન ખ્વાજા સાહબ પર અનાસાગરનું પાણી લેવાથી પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવ્યો તો આપે એક ખાદિમને કહું કે અનાસાગરમાંથી એક મશક ભરી લાવો ! તેણે મશક ભરી તો મશકમાં પૂરા અનાસાગરનું પાણી આવી ગયું ! "મસાલે કુસ્સાલે કીન" "માં છે કે, "અજમેરનાં તળાવો, કુવાઓ, જરણાંઓ પાણી વિહોણા કોરાંકટ થઈ ગયાં. રાજા, પ્રજા, પંડિતો સૌ હેરાન થઈ ગયા. ક્યાંય પાણીનું અસ્તિત્વ ન રહું, લોકો તરસે મરવા પડ્યા તો એક રિવાયત પ્રમાણે જયપાલે જ ખ્વાજા સાહબની બિદમતમાં આવી અર્જ કરી કે, "આપ તો ફકીર છો, રહમ દિલ છો, લોકોને પાણીની અતિઆવશ્યકતા છે, સ્ત્રીઓ, બાળકો, પશુ પંખીઓ પાણી વિના તરસ્યાં છે તો મહેરબાની ફર્માવો !" આપે કૃપા કરીને ખાદિમને તે મશક અનાસાગરમાં પાણો ઠાલવી દેવા જણાવ્યું. મશક ઠાલવતાં જ તળાવ તથા

કુવાઓ, જરણાં પાણીથી ભરાઈ ગયાં ! આ કરામત જોઈને અજમેરનાં ટોળેટોળાં ખ્વાજા સાહબથી પ્રભાવિત થઈ મુસલમાન થવા લાગ્યાં અને મુસ્લિમોની સંખ્યા અજમેરમાં વધવા લાગી.

એક બુદ્ધિશાળી માટે આટલી વાતો પૂરતી હતી કે હક્કનો સ્વીકાર કરીને ઈમાન લઈ આવે પણ હાય રે ! કમનસીબી ! કે પૃથ્વીરાજ સત્ય સ્વીકારવાને બદલે વધુ અકળાઈ છે અને જયપાલને જાદુ અજમાવવા કહે છે. જયપાલ જોગી પોતાના નાના મોટા ચેલાઓને લઈને અનાસાગર પહોંચે છે અને તેમને જાદુ અજમાવવા હુકમ આપે છે તો ચેલાઓ મંત્ર શરૂ કરે છે જેથી પહાડ પરથી પથરો ઉડીને હજરત ખ્વાજાની જમાઅત નજીક પડવા લાગે છે પરંતુ તેમનામાંથી કોઈને કાંઈ તકલીફ થતી નથી. તેમના વર્તુળની ચો તરફ પથર ખડકાઈ ગયા. સારાંશ કે કોઈ રીતે તેઓ ખ્વાજા સાહબ સામે ફાવતા નથી તો આકાશમાંથી અજીન વર્ષા કરી એ પણ એ વર્તુળમાં પ્રવેશી ન શકી અને જાદૂથી આકાશમાં ઉડતા જયપાલ જોગીને ખ્વાજા સાહબે પાવડીને હુકમ કરતાં તે ઉડે છે અને જયપાલની ખોપડીમાં પડે છે, અને તેને નીચે આવવું પડે છે. નીચે આવી જયપાલ જોગી ખ્વાજા સાહબથી માર્ગી માંગે છે અને મુસલમાન બની જાય છે જેનું નામ અણુલ્લાહ બાની રાખવામાં આવે છે.

★ ખ્વાજા સાહબના ઉદ્ય અપલાક ★

એકવાર એક માણસ દરવેશોના લિખાસમાં ખંજર છુપાવી ખ્વાજા સાહબને કત્લ કરવાના બુરા ઈરાદે ખોટી શ્રદ્ધા અને અકીદત જહેર કરતાં હાજર થઈ એક જગાએ યોગ્ય મોકાની તલાશમાં બેસે છે. ખ્વાજા સાહબે તેને પ્રેમથી બાજુમાં બેસાડીને કહું કે, "દોસ્ત ! અત્યારે શ્રેષ્ઠ તક છે ! જે મકસદ માટે ખંજર છુપાવી અહીં આવેલ છે તે પૂરો કરી લે !!" તે શખ્સ દંગ રહી જાય છે અને આ શબ્દોથી તેના દિલો દિમાગની બંધ ખિડકીઓ ખુલ્લી જાય છે. તેણે ખંજર કાઢી ખ્વાજા સાહબ સામે મૂકી દીદું અને પોતાનો અપરાધ સ્વીકારી કહેવા લાગે છે કે "હજરત ! મને આ ખંજરથી કત્લ કરી નાખો ! મારા પાપનું પ્રાયશ્ચિત

થઈ જાય." આપે તેને સાંત્વન આપતાં ફર્માવું કે, "તારાથી કોઈ ગુનો અમલમાં જ નથી આવ્યો તો સજી કેવી ?! જા ! તને મેં માફ કર્યો." તે શખ્સ હજરતની નજરે કરમથી અલ્લાહનો વલી બની ગયો, અને કુજાળો કરીને મક્કા શરીફમાં ઈન્તેકાલ પાખ્યો.

બાળવસ્થામાં પણ આપે સંજરનો આલીશાન બગીચો પવન ચક્કિને વેચીને તેની રકમ મોહતાજે ગરીબોમાં વહેંચી નાખી હતી. જીવનભર સાઈલોના સવાલો પૂરા કરતા રહ્યા, આપના લંગરખાનામાં દરરોજ સેંકડો ગરીબો, મુસાફરો, દીની તલબા, મહેમાનો માટે મોટા પ્રમાણમાં ભોજન તેથાર થઈ વહેંચાતું હતું. આપ દુરવેશો, તાલિબે ઈલ્મોની સહાય કરનાર હતા, તલબાને સ્કોલરશીપ આપતા, વૃદ્ધોની દેખભાણ રાખતા, બીમારો, લાચારોને, પાડીશીઓને કોઈને જાણ સુધ્ધાં કર્યા વિના મદદ કરતા હતા. આપે આલીશાન બંગલાઓ એશાચારામથી જીવવા નથી ઊભા કર્યા બલ્કે સાચું ફકીરી જીવન અપનાવ્યું હતું. કોઈ ચાહક કે મુરીદને કદી તત્ત્વાબ્યો કે ધમકાયો નથી, હમેશાં આપ ધીરજ તથા સંયમથી ખુશ ચહેરે વર્તતા.

સારાંશ કે હિંદુસ્તાનની કુઝની ઘનઘોર ઘટાઓને ઈમાનના નૂરથી ભરી દીધી. વર્તમાનકાળમાં ઈસ્લામની જે બોલબાલા આપ જોઈ રહ્યા છો તેમાં સૌથી વિશેષ ફાળો ખ્વાજા સાહબનો છે અને આપે હુસ્ને આખલાક સાથે કરામતોની બરકતથી ઈસ્લામ ફેલાવ્યો હતો. જે મની કરામતોની બરકતથી મુસલમાનોના બાપદાદા કુઝથી ઈસ્લામ તરફ, હમેશાંની જહનમથી જન્ત પ્રતિ આવ્યા. આજે એમની ઔલાદમાં કેટલાય ગુમરાહો વહાબી, દેવબંદી, મૌદૂદી, ગૈર મુકલિદ તેમનાં એહસાનોને ખૂલ્લી ગયા અને બુજુગોને પોતાના જેવા બેઈન્નિયાર બશર સમજવા લાગ્યા છે. (અલ્લાહની પનાહ !)

મૌલા તાલાલા તેના હથીબે પાક ન્યૂઝીલેન્ડ્સ ના સદકામાં આપણને જીવનના છેલ્લા □ સ સુધી બુજુગોને દીનના સાચા ચાહક બનાવે, કેવળ મૌખિક દાવેદાર નહીં પણ બુજુગોના કિરદારવાળા, ખૌફે ખુદાવાળા અને શરીઅતના પાબંદ બનાવે. (આમીન)

ગજશીરે મિથાદે કુઅર્ની

અગ્ર : જિયાઉલ ઉમ્મત હજરત અલ્લામા પીર કરમશાહ અઝહરી, સજજાદાનશીન ભીરા શરીફ (પાક.)

★ સૂરથે બકરહની તફસીર ★

فَإِنَّمَا الَّذِينَ أَمْتُوا فِي عَيْلَمٍ لَوْلَمْ يَأْتِهِمْ
الْحُكْمُ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمْمًا الَّذِينَ لَمْ يَرُوُا فَيُقْرَبُونَ مَا ذَارَ أَرَادَ اللَّهُ
بِهِذَا مِثْلًا مِرْبُضُ لِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي مَنْ يَهْتَدِي وَمَا يُبْلِلُ
يَهُمُ الْأَفْسَقُونَ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مُيْكَافَةٍ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَصَّلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَ كُلُّمَّا أَمْوَالًا فَأَخِيَ الْمُتَّمَمِ مِنْهُمْ تَمْهِيدُهُمْ لِلَّهِ يُرْجِعُونَ

તર્જમો : તો જેઓ ઈમાન લાવ્યા તેઓ સારી રીતે જાણે છે કે આ દાખાંત હક્ક છે, તેમના રબની તરફથી (ઉત્તરી છે) અને જેમણે કુઝ કર્યું તો તેઓ કહે છે શું ઈરાદો કર્યો અલ્લાહે આ દાખાંતના ઉલ્લેખ થકી. ગુમરાહ કરે છે અલ્લાહે એનાથી ઘણાઓને અને હિદાયત આપે છે એનાથી ઘણાઓને, અને નથી ગુમરાહ કરતો પણ નાફર્માનોને^{૩૯}. તે જેઓ તોડતા રહે છે ખુદા તાત્ત્વાના વાયદાને તેને પુષ્ટા બાંધ્યા બાદ અને કાપતા રહે છે અને હુકમ ફર્માવ્યો અલ્લાહે જેને જોડવાનો, અને ફસાદ મચાવતા રહે છે જમીનમાં. એ જ લોકો નુકસાન ઉઠાવનારા છે. કેમ કરીને ઈન્કાર કરો છો તમે અલ્લાહનો^{૪૦}! જ્યારે કે તમે મુર્દ હતા તેણે જીવતા કર્યા, ફરી તમને મૃત્યુ આપશો ફરી તમને જીવતા કરશો પછી તેના પ્રતિ તમને પલટાવવામાં આવશે^{૪૧}.

★ તફસીર ★

૩૮. (કુર્તબી) દુલાલનો મૂળ અર્થ હલાક (નાશ) થવું છે, અને ફિસ્ક શરીઅતની બોલીમાં કહે છે. ખ્રોગ મન તાત્ત્વાત તથા (કુર્તબી) અલ્લાહ તાત્ત્વાની ઈતાઅત તથા ફર્માબરદારીથી નીકળી જવું. તેમની નાફર્માનીની સ્થિતિ આગામી આયતમાં વર્ણવી દીવી. અલ્લાહ તાત્ત્વાથી વાયદો કરીને તોડી નાખવો, તે સગાઈઓ તથા વ્યક્તિગત તેમજ સામાજિક સંબંધો જેને મેહફૂજ રાખવાનો અલ્લાહ તાત્ત્વાએ તાકીદી હુકમ ફર્માવ્યો છે તેને કટ કરતા રહેવું, પોતાની સત્તા તથા હોદ્દા માટે જુલ્દ્મો સિતમ અને જધા ફસાદ કેલાવતા રહેવું આ તેમનાં કરતુતો હતાં. અને જેમનાં આ કરતુતો હોય તેમને હલાકત તથા તબાહીથી શી રીતે બચાવી શકાય છે. આરિફ રૂમી રહ્માન પ્રસાદી કર્માવે છે :

નકદે મીધાકો શિકસ્તે તૂ બહા
મૂજિલે લઅનત શવદ દર ઈન્ટેલા

૩૯. આશ્વર્ય તથા તબાહીબની રીતે કાફિરોને પૂછવામાં આવી રહ્યું છે કે આટલી વિદ્યાપી તથા ઉમદા અને જાહેરી તથા આંત્રિક દલીલોના છતાં તેઓ કુઝની હિંમત કેમ કરીને કરી રહ્યા છે !

૪૦. અહીં બે ચીજો વિચારને પાત્ર છે : પ્રથમ એ કે અહીં અલ્લાહ તાત્ત્વાનાં ઈનામોના વર્ણનનો હેતુ છે તો પછી મૌતનો ઉલ્લેખ શાથી કર્યો ? એનો જવાબ તો એ છે કે આ મૌત માણસને નાશવંત જિંદગીથી કાઢીને કાયમી જિંદગીની તરફ લઈ જાય છે, જેથી આ મૌત હજાર નેઅમતોથી મોટી નેઅમત છે. બીજી વિચારને પાત્ર ચીજ એ છે કે અહીં બે મૃત્યુઓ અને બે જિંદગીઓનું વર્ણન છે. જો કબ્રની જિંદગી માનવામાં આવે તો ત્રણ જિંદગીઓ અને ત્રણ

મૌતો (મૃત્યુઓ) ગણાશે અને એ આયતના વિરુદ્ધ છે. તો એનો જવાબ એ છે કે કેમ કે તેના પછી ઈર્શાર છે : જિંદગી મતલબ છે. કેમ કે તેના પછી ઈર્શાર છે : તું હી તરજુને પછી તમે અલ્લાહ તાદાલાની તરફ પલ્ટાવવામાં આવશો. અહીં ખુમનો શબ્દ વપરાયો છે. તે "તાકીબ" તથા "તાખીર"ના માટે આવે છે. એટલે કે અલ્લાહ તાદાલાની પ્રતિ પલટવું એ જીવંત થયા બાદ થશે, પરંતુ તેના બાદ તુરત જ નહીં બલ્કે મોડેથી થશે અને આ ન્યારે જ થઈ શકે છે જ્યારે કે કુદ્દાની જિંદગીને સ્વીકારવામાં આવે. જો કહેવામાં આવે કે કુદ્દાની જિંદગી મતલબ હશે (કિયામત) ની જિંદગી છે તો પછી ખુમના ઉપયોગનો મોકો જણાતો નથી. કેમ કે જ્યારે કબ્રોએથી કબ્રવાળાઓને ઉઠાવવામાં

આવશે તો તુરત બારગાહે ઈલાહીમાં પહોંચશે. કોઈને ટાળમટોળ કે મોહુ કરવાની ઈજાજત હશે નહીં.

આ સર્વ ચર્ચા ન્યારે છે જ્યારે કે અહીં જિંદગી અને મૌતની સંખ્યાની ગણાત્મીનો (હસ્ર) હેતુ હોય. જો કે અલ્લામા કુર્તબી ઝૂલાંગ તથા અન્ય મોહકિકોએ સ્પષ્ટતા કરી છે કે હસ્ર મકસૂદ નથી કેમ કે સહીહ હદીષોમાં ચાર પાંચ વાર સુધી મૌત તથા જીવનની તકરાર (વારંવાર વર્ણન) સાબિત છે. સારાંશ કે આ આયતથી કોઈ રીતે પણ કુદ્દાની જિંદગીનો ઈન્કાર સાબિત નથી થતો. તમામ અહલે સુન્નતનો એ જ મજાહુબ છે કે કુદ્દાની જિંદગી હક્ક છે અને વિવિધ સહીહ હદીષો જે હદે તવાતુર સુધી પહોંચેલી છે તે કુદ્દાની જિંદગીને સાબિત કરે છે. (કમશા)

અનોખા સવાલ-અનોખા જવાબ

અંગ : મૌલાના સાઢિક હસન સાબરી ચિશ્ઠી દેહગામી (ખતીબો ઈમામ શાહી જુમ્મા મસ્જિદ, જાબુસર)

અસ્સલામુ અલૈકુમ, ધ્યારા વાંચક મિત્રો ! આપની સમક્ષ "અનોખા સવાલોના અનોખા જવાબ" ના રૂપમાં દીની મા'લૂમાતની શરૂઆત કરતાં ખુશી અનુભવી રહ્યો છું, અલ્લાહ તાદાલ મારી આ અદના બિદમતને કબૂલ ફર્માવે અને મારા લખાણને યાદ રાખવાની તથા અમલ કરવાની અને બીજા સુધી પહોંચાડવાની સર્વે મુસિલિમ ભાઈ-બહેનોને નેક તૌફીક આપે. આમીન બિજાહિ સૈયદિલ મુરસલીન

★ બિસ્મિલ્હાહ વિશે સવાલો અને જવાબો ★

સવાલ : બિસ્મિલ્હાહ ક્યા વખતે પઢવી ફર્જ છે ?

જવાબ : જાનવર જુબા કરતી વખતે બિસ્મિલ્હાહ પઢવી ફર્જ છે પરંતુ પૂરી પઢવી ફર્જ નથી. (તહતાવી, પેજ-૨)

સવાલ : બિસ્મિલ્હાહ પઢવી ક્યારે સુન્નત છે ?

જવાબ : કોઈ પણ સૂરતને શરૂથી પઢતાં પહેલાં અને વુજ્જુ કરતાં પહેલાં અને નમાજની દરેક રકાતની શરૂઆતમાં દરેક જરૂરી કામ દા.ત. ખાવું, પીવું, હમબિસ્તરી વગેરેની શરૂઆતમાં બિસ્મિલ્હાહ પઢવી સુન્નત છે. (તહતાવી, પેજ-૩)

સવાલ : બિસ્મિલ્હાહ પઢવી ક્યારે મુસ્તહબ છે ?

જવાબ : ખતીબો નમાજ સૂરતની વચ્ચેથી તિલાવત શરૂ

કરતી વખતે બિસ્મિલ્હાહ પઢવી મુસ્તહબ છે. (બહારે શરીઅત, ભાગ-૩, પેજ-૧૦૧) અને સૂરએ તૌબાને વચ્ચેથી પઢતી વખતે પણ આ જ હક્કુમ છે.

સવાલ : બિસ્મિલ્હાહ પઢવી ક્યારે કુઝ છે ?

જવાબ : શરાબ પીતી વખતે, જિના કરતી વખતે, ચોરી કરતી વખતે, જૂગાર રમતી વખતે બિસ્મિલ્હાહ પઢવી કુઝ છે. એટલે કે જ્યારે કર્તાઈ હરામ કરતી વખતે બિસ્મિલ્હાહ હલાલ સમજે. (બહારે શરીઅત, ભાગ-૮, પેજ-૧૭૨, ફિતાવા આલમગીરી, ભાગ-૨, પેજ-૨૪૫)

સવાલ : બિસ્મિલ્હાહ પઢવી ક્યારે હરામ છે ?

જવાબ : હરામે કર્તાઈ વખતે અને ચોરી વગેરેનો નાજાઈજ માલ વાપરતી વખતે બિસ્મિલ્હાહ પઢવી હરામ છે. જ્યારે કે આ કામોમાં બિસ્મિલ્હાહ પઢવી હરામ જ સમજે. તેવી જ રીતે જે માણસ પર ગુસ્સા ફર્જ છે, તેવી વ્યક્તિએ તિલાવતની નિય્યતથી બિસ્મિલ્હાહ પઢવી હરામ છે. અલ્લાહ ! તેને જિક અથવા દુઆની નિય્યતથી પઢવું જાઈજ છે. (તહતાવી, પેજ-૩)

સવાલ : બિસ્મિલ્હાહ પઢવી ક્યારે મકરૂહ છે ?

જવાબ : સૂરએ બરાબ (તૌબા)-ની શરૂમાં બિસ્મિલ્હાહ પઢવી મકરૂહ છે. જ્યારે કે સૂરએ અનફાલ સાથે મિલાવીને પઢે. તેવી જ રીતે હુક્કો, બીડી, સીગરેટ પીતી વખતે તેમજ લસન, ધ્યાજ, તમાકુ જેવી વસ્તુઓ ખાતી વખતે અને નજાસતની જગ્યાઓ ઉપર પઢવી મકરૂહ છે. (તહતાવી, પેજ-૩, શામી, ભાગ-૧, પેજ-૭)

(દર્શે હૃદીષે પાક)

મિર્જાતુલ્ મનાછેહ તજ્રુમથે મિર્શાતુલ્ મસાખીહ

(ઓટલે)

મિકાત શારહે મિશાત

આઝ : હકીમુલ ઉમેમત હઙ્ગદત મુફતી આહમદ યાદખાં નઈમી
અણારફી બદાયુની عَلَيْهِ الْحَمْدُ وَالسَّلَامُ (કાર્યાલય)

★ હૃદીષ : ૧૮ ★

હજરત અબૂ સર્�ઇદ ખુદરી^૧ થી રિવાયત છે : ફર્માવે છે કે નબી કરીમ صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ બદ્દ ઈદ અથવા ઈદુલ ફિત્રમાં ઈદગાહ^૨ તથરીક લઈ ગયા. ઔરતો પાસેથી પસાર થયા^૩ તો ફર્માવ્યું કે, હે બીબીઓ ! ખુબ જોરાત કરો !^૪ કેમ કે મને દેખાડવામાં આવ્યું છે^૫ કે તમે અધિક પ્રમાણમાં દોજખવાળી છો. તેણીઓએ અર્જ કરી, હુઝૂર ! શા માટે ?! ફર્માવ્યું તમે લઅન તઅન (બુરુ ભલું બોલવું) વધુ કરો છો^૬ પતિની નાશુફી (કરનારી) છો^૭ તમારાથી વધીને કોઈ કમ અકલ, દીન પર કમઅકલવાળી, બુદ્ધિશાળી પુરુષની બુદ્ધિ બગાડનારી મેં નથી જોયી^૮. સ્ત્રીઓએ અર્જ કરી, હુઝૂર ! અમારા દીન તથા બુદ્ધિમાં કમી શાથી છે ? ફર્માવ્યું કે શું એ નથી કે સ્ત્રીની ગવાહી પુરુષની ગવાહી કરતાં અડધી છે ?^૯ અર્જ કરી, હા ! ફર્માવ્યું, આ સ્ત્રીની બુદ્ધિની કમી છે. ફર્માવ્યું, શું એ દુરુસ્ત નથી કે સ્ત્રી હેઝમાં રોજા, નમાજ અદા નથી કરી શકતી ?^{૧૦} અર્જ કરી, હા !, આ એના દીનની કમી છે. (બુખારી, મુસ્લિમ)

★ સમજુતી ★

૧. આપનું નામ શરીક સઅદ ઈબ્ને માલિક અન્સારી છે. ખુદરા અન્સારનો એક કબીલો છે જેના પ્રતિ આપની નિસ્બત છે. મહાન આલિમ હૃદીષોના

માહિર સહાબી છે. ગજવાએ ખંદક તથા અન્ય ૧૨ ગજવાઓમાં આપ હુઝૂરની સાથે શરીક રહ્યા. આપે ૮૪ વરસની ઉમર પામીન. સ.હિ..... માં વફાત પામ્યા. જનતુલ બકીઅમાં દફન થયેલા છે. ફકીરે (લેખકે) પણ કષે અન્વરની જિયારત કરી છે.

૨. એટલે કે શહેરથી બહાર. યાદ રાખશો કે નબી صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ઈદેનની નમાજ જંગલમાં અદા ફર્માવતા હતા તેમ છતાં કે મસ્જિદ નબી શરીક બેહતરીન મસ્જિદ છે. જાણવા મળ્યું કે આ બંને (ઈદોની) નમાજો જંગલમાં અદા કરવી સુન્તત છે, જો કે શહેરમાં પણ જાઈજ છે.

૩. જો કે ઈદગાહમાં નમાજ અદા કરવાની હતી. હુઝૂર صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ના (જાહેરી) જમાનામાં તમામ સ્ત્રીઓને ઈદગાહની હાજરીનો હુકમ હતો જેથી કરીને શરીઅતના હુકમો સાંભળે અને ઈદની નમાજ તથા કમસે કમ મુસલમાનોની દુઆમાં શરીક થઈ જાય. પુરુષોથી અલગ બેસતી હતી. સરકાર ખુલ્બા બાદ તેમની જમાઅતમાં ખાસ વાઅજ ફર્માવતા હતા. ફારૂકીયુગથી સ્ત્રીઓને આ હાજરીથી રોકી દેવામાં આવી જેવું કે આગળ વર્ણન કરવામાં આવશે.

૪. હાલમાં જેહાના માટે નિદ્દલ સદકો આપો અથવા હમેશાં નિદ્દલ સદકો આપતા રહો. કેમ કે ફર્જ સદકામાં સ્ત્રી પુરુષો સૌ સમાન છે, અહીં સદકએ ફિત્ર મુરાબ નથી, કેમ કે એ તો ઈદગાહે

જતાં પહેલાં અદા કરી દેવામાં આવે છે. યાદ રાખશો કે સ્ત્રી પોતાની માલથી સદકો આપી શકે છે, પતિના માલથી તેની ઈજાજતથી આપે, ચાહે સ્પષ્ટ ઈજાજત હોય કે ઉર્જીથી હોય.

૫. મેઅરાજમાં અથવા કશ્ફથી. આ પરથી અમુક મસાલા માલૂમ પડયા. : એક એ કે હુઝૂર ની નજર આગલા પાછલા બનાવોને જોતી રહે છે, જેમ કે દોઝમાં પ્રવેશ કિયામત પછી થશે છતાં તેને આજે જ જોઈ રહ્યા છે ! જેવી રીતે કે આપણે ખ્વાબમાં ખ્વાલમાં આગલી પાછલી વાતો જોઈ લઈએ છીએ. **બીજુ** વાત એ કે હુઝૂર અલ્લાહના હુકમથી જન્તીઓ તથા દોઝખીઓને પેહચાને છે, તેમની સંખ્યાથી માહિતગાર છે, જ્યારે આ ઉલ્લેખમાં ખમ્સા (પાંચ ઈલ્મો) માંથી છે. બીજુ એ કે નેક અમલો ખાસ કરીને સદકો અગ્રાબન દૂર કરે છે. એટલા માટે મૈયતને તીજ્યું, દસમું વગેરેમાં ઈસાલે સવાબ કરવામાં આવે છે કે જો તેની કષ્ટમાં આગ હોય તો તેનાથી બુઝાઈ જાય.

૬. ગુસ્સામાં બાળકો પર, લડાઈમાં સામેવાળા પર. આ હદ્દીષથી જાણવા મળ્યું કે વધારે લઅનત કરવી દોઝખી હોવાનો સબબ છે. આ પરથી તે લોકો સબક હાંસલ કરે જેમને ત્યાં સહાબા પર તબર્રા (લઅન તઅન) અને લઅનત કરવું ઈબાદત છે. જ્યારે નમરૂદ, ફિરઓન, હામાન બલકે શૈતાનને ગાળો આપવી અને તબર્રા કરવું સવાબ નથી તો બુઝુર્ગોને ગાળો આપવી ક્યાંની માણસાઈ છે. **મસાલો :** કોઈ મુઅયન પર લઅન કરવી જાઈજ નથી તે કાફિરો સિવાય જેમનું કુઝ પર ભરવું નસમાં આવી ચૂક્યું હોય. જૈર મુઅયન ગુનેહગાર પર પણ લા'નત કરવી જાઈજ છે. દા.ત. આવું કહી શકે છે કે કાફિરો પર કે જૂઠાઓ પર લઅનત. પણ એની આદત ન પાડો, જેવું કે આ હદ્દીષથી જણાય રહ્યું છે.

૭. કે જો જીવનભર પતિ તમારી નાજ

બરદારી કરે અને એક વાર કાંઈ ઉણાપ કરી દે તો કહો છો કે તે મારી સાથે કાંઈ કર્યું જ નથી ! જે બંદાનો નાશુકો છે તે ખુદાનો શાકિર નથી બની શકતો.

૮. એમાં સ્ત્રીઓનાં ત્રણ અયબો વર્ણન કરવામાં આવ્યા : (૧) બુદ્ધિમાં ઉણાપ, (૨) દીન પર અમલમાં ઉણાપ અને (૩) પુરુષને બેવકૂફ બનાવવો. આ સ્ત્રીઓની સામાન્ય સ્થિતિ છે, જો કે અમુક બીભીઓ એનાથી પાક છે. યાદ રાખશો કે પુરુષ જીતિ સ્ત્રી જતિ કરતાં અફજલ છે, જો કે અમુક સ્ત્રીઓ અમુક પુરુષોથી અફજલ છે : હજરત આમેના ખાતૂન, આઈશા સિદ્ધીકા, ફાતિમા જહરા આપણા જેવા કરોડો પુરુષો કરતાં અફજલ છે, જેથી હદીષ પર કોઈ વાંદ્યો નથી.

૯. સામાન્ય સંજોગોમાં ક્યાં તો પુરુષ ગવાહ હોય અથવા એક પુરુષ અને બે સ્ત્રીઓ. અમુક સંજોગોમાં સ્ત્રીઓની ગવાહી તદ્દન માનવામાં નથી આવતી, જેમ કે હુદ્દુદ (શિક્ષાઓ) તથા કેસાસ (બદલો). અમુક સંજોગોમાં કેવળ એક સ્ત્રીની ખબર વિસનીય ગણાય છે, જેમ કે વાદળોની હાલતમાં રમજાનનો રદ્દ મો ચાંદ અથવા હૈજ તથા નિફાસની અથવા ઈદત ગુજરવાની ખબર. અહીં આમ હાલત મુરાદ છે.

૧૦. કેટલોક અરસો નમાજના સવાબથી અને રોજા અદા કરવાની બરકતથી મેહરૂમ રહે છે. ખ્વાલ રાખશો કે હૈજ તથા નિફાસના સમયમાં નમાજો તદ્દન માફ છે અને રોજાની અદા માફ કરા વાજિબ થશે. એનાથી જાણવા મળ્યું કે ઈબાદતની વધ ઘટ દીનના કમાલ તથા નુકસાનનો જરીયો છે. યાદ રાખશો કે મુસાફિર તથા બીમાર નમાજ તથા રોજાના અહલ (પઢી શકે) છે, પરંતુ માસિક (હૈજ)વાળી અને નિફાસવાળી તેની અહલ (પઢી શકતી) જ નથી, જેથી એ બંનેવ અપૂર્ણ છે. (કમશઃ)

શ્રીમતી મહારાજાનાના

(આગ : મર્કરી દારુલ ઈસ્થિતા, ૮૨ સૌદા ગ્રાન,
અરેલી શરીફ, યુ.પી.)

••૩••

[કટલાક ભાઈઓ ઈશ્કિયા શેઅર શાયરી લખતા લખતા દીની બાબતે ખેંચી તાણી પોતે શાયર કહેવડાવવા ફાંફાં મારે છે, અને પોતાની અજ્ઞાનતાના કારણે અતિશ્યોક્તિ બતાવવા એવું લખી મારે છે કે ઈમાનથી હાથ ધોઈ બેસે છે. વળી હુનિયવી શાયરી લખનારા મુશાયરા કરે છે તો મોટા ભાગે ત્યાં કુઝી શેઅરો બોલતા હોય છે. અને એમને શરીર હુકમ તૌબાનો દર્શાવવા છતાં તૌબા નથી કરતા બદલે વારંવાર એવા જ પ્રાસ વિનાના શેઅરો લખી કુઝમાં ઉડે ઉત્તરના જાય છે. "બરકાતે ખ્વાજા" (માસિક) બફ્યુઝે ખ્વાજા ગરીબ નવાજ رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ ડંકાની ચોટ પર હક્ક વાત જાહેર કરવામાં માને છે જેથી કરીને ઈન્સાફપસંદ લોકો સાવધાન થઈને ઈમાનની સલામતીની રાહ અપનાવે, જેથી અહીં એવા જ એક બની બેઠલા શાયરના કંઠંગ શેઅરો વિશે ફિલ્મો રજુ કરીએ છીએ. ખુદા તાલા એવાઓને તૌબાની તૌફીક આપે. (આમીન) -તંત્રી: બરકાતે ખ્વાજા]

સવાલ : શું ફર્માવે છે દીનના આલિમો આ મસ્ફુલામાં કે, એક શખ્સે લખ્યું કે : -

ઇબને મરયમ કે કુચેમેં મત જાઈયે
કિંદળી ભરકી રાહત કિછોછામેં હે
આવો શેઅર લખવો કેવું ?

જવાબ : આ સખ્ત કંઠંગો શેઅર છે અને એનાથી હજીરત ઈસા صلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ની શાનમાં બેઅદબી થાય છે. નભીની ગલી હર હાલતમાં કિછોછાથી અફ્જલ છે એનાથી તૌબા તથા ઈસ્તિગફાર લાજિમ છે અને એ શખ્સ તૌબા કરે, કલમો પઢે, નિકાહ દોહરાવે. અલ્લાહ બેહતર જાણનાર છે.

લખનાર : કાર્જી મુહમ્મદ અબ્રહ્મીમ બસ્તવી ગુફિરલદ્ધ મર્કરી દારુલ ઈસ્થિતા, ૮૨-સૌદા ગ્રાન, બરેલી શરીફ, યુ.પી.

સવાલ : શું ફર્માવે છે દીનના આલિમો આ મસ્ફુલામાં કે એક પોતાને શાયર કહેવડાવનારે લખ્યું છે કે : -

દેઅરો-હરમ, ગિરજા ગુરુ દ્વારાયે
સજદાં કી નિશાની હે
આપસમેં ફિર કયું હે જવા ?
એકતા પ્રેમ કહાની હે

★ ★ ★ ★

ન તું રામ બન શકા, ન રહમાન બન શકા
ગીતા તો કયા, ન આયતે કુર્અન ન બન શકા
અફ્સોસ કર રહા હૈ યું પ્રેમી કી જાત પર
જિવનમાં એક દિન, ન ઈન્સાન બન શકા

★ ★ ★ ★

હમ જુબાં પે મ્યાન વાલે ભી હે
હમ અહિંસા-દ્યાન વાલે ભી હે
હમ્મ છોડો ના, અય ફિર્કી પરસ્તો
હમ રામ ઔર રહમાન વાલેં ભી હે

આવું લખનાર પર શરીઅતની રૂએ શો હુકમ
લાગે છે ?

જવાબ : **الجواب** **اللّٰهُ أَكْبَرُ الْحُقْ وَالصَّوَابُ :** જાણાવેલ સ્થિતિમાં સર્વ શેઅરો કુફ્લિયા છે, શાયર ઈસ્લામથી ખારિજ છે, તેના પર ફર્જ છે કે સાચા દિલથી તૌબા તથા ઈસ્તિગફાર કરે અને તજદીદે ઈમાન કરે (ફરી કલમો પઢે) અને પત્નીવાળો છે તો નવી મેહર સાથે નિકાહ દોહરાવે. દરેક જાણવાવાળા મુસલમાને તેનાથી સંબંધ તર્ક કરવાનો હુકમ છે. જ્યારે જાણાવેલ હુકમ પર અમલ કરશો તો સંબંધો જાઈજ થશે. અલ્લાહ બેહતર જાણનાર છે.

લખનાર : મુહમ્મદ યુનુસ રાજા, મર્કરી દારુલ ઈસ્થિતા, ૮૨-સૌદા ગ્રાન, બરેલી શરીફ, યુ.પી.

અલ જવાબુ સલીહન : અલ્લાહ બેહતર જાણનાર છે.
કાર્જી મુહમ્મદ અબ્રહ્મીમ બસ્તવી ગુફિરલદ્ધ.

“ઈમાગની જાન રસૂલે પાડ
શાન પર્વશિંહ
કરતો સંગ્રહ”

ગી
સુલાલુલીયિ

શાન પર્વશિંહ
કરતો સંગ્રહ”

ગી
સુલાલુલીયિ

શિક્ષા શારીર

شامِ سُرૂپ

મૂળ લેખક : ફકીહ કાજી ઈમામ અબુલ્ ફજ્લ અયાજ માલિકી ઉન્દલુસી

★ ઉર્દૂ અનુવાદક ★

★ ગુજરાતી અનુવાદક ★

પૌલાના અભુલ હકીમ અખ્તર શાહજહાંપુરી ગુલામ હુસૈન આદમભાઈ મો'મિન અશરફી (પાટડીવાળા)

મુસ્તફા ના ગુણગાનમાં
અલ્લાહ સુલ્હાનહ વ તાલાલાએ આ
પણ ઈશાદ ફર્માયો છે :-

અર્થ : તો કસમ છે !
نَلَا أَنْتَ مِنْ بَالْخُنَّسِ هَذِهِ الْجَوَارِ !
તેમની જેઓ અવળા ફરે ٥
النَّكُنُسِ هَذِهِ الْلَّيْلَ إِذَا عَسْعَنَ
પછી સીધા ચાલે (અને) (અને)
وَالضَّبْرِ إِذَا أَنْتَفَسَ هَذِهِ
અટકે અને રાત્રિની
لَقَوْلُ رَسُولُ كَرِيمِهِ ذَذِي
(કસમ) જ્યારે પાછી ફરે.
قُوَّةٌ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ
અને સવારની (કસમ) (કસમ)
مَكِينٌ هَذِهِ الْمَطَاعِمُ ثُلَّةُ أَمْيَمٌ ٥
જ્યારે દમ લે. બેશક ! આ
આખરુદાર રસૂલનું પઠન ٥
دَمًا صَاحِبَكُمْ بِعَجْنُوبٍ ٥
અને કુલ્લા રસૂલનું ٥
وَلَقَدْ رَأَيْتَ بِالْأُفْنِ الْمُنْبَرِ ٥
અર્શના માલિક પાસે ٥
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَنِ الرَّجِيمِ ٥
ઈજજતવાળો (છે) હા !
તેનો હુકમ માનવામાં આવે છે, અમાનતદાર છે અને
તમારા સાહેબ ગાંડા નથી અને બેશક ! એમણે
તેને રોશન કિનારે જોયો અને આ નબી ગૈબ
બતાવવામાં બખીલ નથી અને કુર્ાન કરીમ
મરદૂદ શૈતાનનું પઢેલું નથી. (સૂરાએ તકવીર, આ.
૧૫ થી ૨૫)

શુંથી મુરાદ છે કે, હું કસમ યાદ ફર્માવુછું કે, એવા મુમતાજ સંદેશવાહકનો પહોંચાડેલો
કલામ છે જે બારી તાલાની નજીક ખૂબ પ્રતિષ્ઠિત
હોદા પર બિરાજમાન છે અને અલ્લાહની વહીને

પહોંચાડવાની જવાબદારીનો બોજ ઉઠાવવાની
પૂરેપૂરી તાકાત ધરાવે છે અને પોતાના રખના
હુકમથી એક ઉચ્ચ મકામ પર હુકમની
પ્રતિક્ષામાં લાંબા સમય સુધી રોકાયેલ છે.
આસમાની મખ્લૂક તેની આજાકારી છે અને
વહીના મામલામાં તે અતિશય જવાબદાર અને
અમીન છે.

હજરત અલી બિન ઈસા વગેરે
હજરત ફર્માવે છે કે, અહીં રસૂલે કરીમથી
સૈયદના મુહમ્મદ રસૂલ મુરાદ છે. એ
માટે આગળ જે ટલાય ગુણો ચર્ચાવામાં આવ્યા છે
તે બધા જ સરવરે કોનો મકાન ની તરફ
જ કેન્દ્રિત થશે. કેટલાક બીજા હજરત ફર્માવે છે
કે, અહીં રસૂલે કરીમથી હજરત જિબ્રિલ
મુરાદ છે, તો આ હકીકતના આધાર પર ગુણો
આગળ બયાન થયાં છે તે બધાં તેમની તરફ
સંબંધિત થશે અને.....

قَيْلَ زَائِي رَبِّهُ وَ قَيْلَ زَائِي جِبْرِيلُ فِي صُورَتِهِ رَسَّ

અર્થ : એક કથન એ છે કે, આપે આપના
રખને જોયો અને બીજું કથન એ છે કે, હજરત
જિબ્રિલને તેમની અસતી સૂરતમાં જોયા. (પેજ ૩૨)

અને બારી તાલાનો ઈશાદ :—
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَنِ الرَّجِيمِ ૫

મારા હબીબ જૈબના વિશે આરોપી^૧ નથી અને જેણે શબ્દ (બિ-દનીન) ને દાદના સાથે બિ-દનીન પઢ્યું છે કે હબીબ ખુદા જૈબી ઈલમ અને હુકમોની તા'લીમ અને ચર્ચા કરવામાં કોઈ કંજુસાઈથી કામ લેતા નથી. અને એ વાત પર તમામ મુફિસ્સરીનની V ESDTLK[S]V FZ; } માટે અભિમાનમાં છે કે તેઓ ની પ્રશંસાની ચર્ચા કરવામાં આવી છે.

મુસ્તફાના ગુણગાનમાં આ પણ ઈશ્વરીની બારી તાલા છે :-

આર્થ : "કલમ અને તેના ૦ ૫ ૦ વાલુલુ વાલુલુ ૦ માનીસ્તેરુનું ૦ લખાણની કસમ ! તમે ૦ મા આન્સ બિન્હુમે રિન્ફ બિન્હુમું ૦ તમારા રબની કૃપાથી ૦ રીએન લીક લાંગ્રાંગીર મેન્નુનું ૦ પાગલ નથી અને તમારા ૦ રીએન લીક લાંગ્રાંગીર મેન્નુનું ૦ માટે અવશ્ય અનંત ૦ સવાબ છે અને બેશક ! ૦ પાયિકુનું મુફુનું ૦ ઇન રીએન ૦ તમારું ચારિન્ય અતિ હો આન્સ બિન્ન ચિન્ન એનું ૦ ઉચ્ચ છે. તો હવે કોઈ સીનીલે હો આન્સ બિન્ન મહેન્દીનું ૦ પળ વિતે છે કે તમે પણ જાણી લેશો અને તેઓ ફલા નુદું મુલ્કડીનું ૦ વડ્દું ૦ લોન્ડું હેનું ફીડું હેનું ૦ ૫ ૦ તમારામાં કોણ પાગલ હતું. બેશક ! જે તેના માર્ગથી ભટકે તેને ડલ્ક સ્નાન્યું ૦ અલ્લાહ ખૂબ જાણો છે કે તે માર્ગ પર છે. તું માલ વીનીનું ૦ એડાસ્ટુલ ગીલીનું ૦ જૂઠાડનારાઓની વાત આયાની કાંઈની રોંગીનું ૦ સાંભળ નહીં. તેઓ તો એવી અભિલાષા ધરાવે ૦ ઉલ્લાખું ૦ હે છે કે કોઈ રીતે તમે નરમાશ કરો. તો તેઓ પણ નરમ પડી જાય અને દરેક એવાની વાત સાંભળશો

૧. એટલે તેમના પર ગુપ્ત રાખવાનો આક્ષેપ થઈ શકતો નથી કેમ કે જે ઈલમો જૈબ સાથે સંબંધ ધરાવે છે તેમને બતાવવામાં તેઓ કોઈ કંજુસાઈથી કામ લેતા નથી બલ્કે રાત્રી દિવસ બીજાને તેનાથી આગાહ કરતા રહે છે.

નહીં જે ખુલ્લ જ કસમો ખાનાર, અપમાનિત, ખુલ્લ જ મહેણા—ટોણાં મારનાર, ખૂબ જ અહીંનું ત્યાં કહી દેનાર, ભલાઈથી ખુલ્લ જ અટકાવનાર, હંદથી આગાળ વધી જનાર, ગુનેહગાર, કોંધી સ્વત્ભાવનો, આ બધાથી વધીને એ કે તેના નુત્સામાં ફેર (હરામી છે). તે (એવા અભિમાનમાં છે કે) કંઈક માલ દૌલત અને દિકરાઓ ધરાવે છે. જ્યારે તેની સમક્ષ અમારી આયતો પઢવામાં આવે (ત્યારે) કહે છે (એ તો) આગલાઓની વાર્તાઓ છે. નજીક છે કે અમે તેના સુવર જેવા નસકોરા પર ડામ ચાંપીશું." (કલમ, ૧ થી ૧૪)

સૂરતની શરૂઆતમાં આ અલ્લાહ એ મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ ની પાકદામની પર મહાન કસમ યાદ ફર્માવી છે. કાફિરો જો કે આપની તરફ કેટલાક એબોને સંબંધિત કરીને જૂઠલાવવા સાથે તિરસ્કારની નજરે જોતા હતા અને મનહુઃખ પહોંચાડતા હતા જેથી અહીં મહબૂબની ખુશી માટે સુંદર સંબોધન અને સંપૂર્ણ મહેરબાની જાહેર કરતાં ઈશ્વર ફર્માવ્યું ૦ મા આન્સ બિન્હુમે રિન્ફ બિન્હુમું ૦ આ કલામનું આદર સાથે સંબોધન જોતાં મહોષ્બતથી ભરપૂર અને મહાવરા (કહેવત)ની દાસ્તિએ આદરનો અંતિમ દરજજો છે. ત્યાર બાદ રબ્બુલ ઈજ્જાતે તેમની કાયમી ને અમતો અને સંપૂર્ણ સવાબની ચર્ચા કરેલ છે. જેનાથી પોતાના હબીબ ને સન્માનિત કરેલ છે જે હદ અને ગણાત્રી બહાર છે. પરંતુ તેમ છતાં હકીકી ઈનામો આપનારે પોતાના મહબૂબ પર એહસાન જતાવેલ નથી. બલ્કે દિલને વધુ ખુશખબરી સંભળાવતાં ફર્માવ્યું :—

૫ ૦ ઇન લીક લાંગ્રાંગીર મેન્નું ૦ પછી આ ઈનામો દ્વારા આપની તારીફ કરી. પોતાના ઈનામોની વિશાળતા અને મહબૂબના મકામની પ્રતિષ્ઠાની સંપૂર્ણ જાહેરાત કરવાના ઈરાદાથી તેને બે અક્ષરોથી તાકીદ કરતાં ફર્માવ્યું : ૦ ૧૦ ઇન્ન લીક લાંગ્રાંગીર મેન્નું ૦

કેટલાક હજરતોએ તેની તફસીરમાં ફર્માવ્યું છે કે, આપના અખલાક કુર્અને કરીમ છે, જ્યારે કે

કેટલાકે તેની તફસીર સુસંસ્કારથી કરી છે. કેટલાક ફર્માવે છે કે આપની ધ્યેય પ્રાપ્તિ અલ્લાહ રખ્બુલ ઈજ્રાતની જાત છે. ઈમામ વાસેતી ﷺ નું કથન છે કે, સરવરે કોનો મકાં એ જે રીતે અલ્લાહના ઈનામોની કદર કરી, અલ્લાહ તથાલાએ તેના પર આપની પ્રશંસા કરી અને તે અજીમુશાન શુક ગુજરાતીના કારણે આપને બીજાઓ ઉપર શ્રેષ્ઠતા આપી. અને આવું કેમ ન થતું જ્યારે કે મહાન શિષ્ટાચારને આપની નેક આદત બનાવી દેવામાં આવી હતી.

પાકી (પવિત્રતા) છે તે મોહસિને હકીકીના માટે જે પોતે જ મહેરબાની કરે છે. ઉપકાર અને પ્રતિષ્ઠા અર્પણ કરે છે. નેકીને પોતાના બંદા માટે આસાન કરીને તેની તરફ આકર્ષિત કરે છે પછી નેકીને ધારણ કરી લેવા પર પોતાના બંદાને શ્રેષ્ઠ બદલો આપે છે અને પ્રશંસા કરે છે. પાક અને હમ અને પ્રશંસાને પાત્ર છે તે જાત જેણે પોતાની નેઅમતોને એટલી આમ અને પોતાના ફળાં કરમથી આટલા દરજા સુધી ફેલાવી દીધી. તે પછી પોતાનો વાયદો પૂરો કરી દેખાડવા માટેની તસવ્લી આપી જે છેવટે આપની સફળતા (કામયાબી) અને કાફિરોના અજાબના બારામાં હતું. એ માટે ફર્માવ્યું

٥. નિઃચર્ચું આ નાશ આયતોમાં અલ્લાહ તથાલાએ મુસ્તફાની વિશિષ્ટતાઓની ચર્ચા કરીને સાથે જ મુસ્તફાના દુશ્મનોની નિંદા કરી છે, અને તેમની અસભ્યતાની ચર્ચા કરેલ છે. બારગાહે રિસાલતના ગુસ્તાખના ઐબોની ચર્ચા કરીને પરવરદિગારે આલમે પોતાના મહિબૂબની પ્રશંસા કરી અને આપના ફજૂલ તથા કમાલ પ્રગટ કર્યા. આ સ્થળ પર દસથી વધુ બુરી આદતોના સાથે તે ગુસ્તાખ (વલીદ બિન મુગીરા)ની નિંદા કરવામાં આવી છે. આ (નિંદાવાળા) બયાનની શરૂઆત નિલાટ્યુન્ થી થાય છે અને અંત પર થાય છે પછી આ શુંખલાને તેની બદ્દબખ્તી અને બુરા અંતની સાચી સજાની ઘમકી પર પૂરું કરતાં ફર્માવ્યું : سَسِمْهَ عَلَى الْحُرْكُومْ .

અલ્લાહ નું આપની મદદ કરવી સરવરે કોનો મકાં ﷺ ની ખૂદ પોતાની મદદથી વધુ મહત્વની અને ઉત્તમ છે અને અલ્લાહ રખ્બુલ ઈજ્રાતે એ જે રસૂલના ગુસ્તાખનું રદ ફર્માવ્યું તે એ રદથી વધુ મહત્વનું છે જે રસૂલ ﷺ ખૂદ કરતા, કેમ કે તેનાથી આપની ફજૂલ તથા કમાલની કિતાબમાં એક નિરાળા પ્રકરણનો વધારો થયો છે. (કે બંદાનો બચાવ માલિકે ખૂદે ફર્માવ્યો.) -કમશ:

૬. ગુલશને અજમેર-ભરુચનો દસ્તારે હિન્હારો ડિરાઅતનો શાનદાર જલસો

તા. ૨૯-૪-૨૦૦૪ ના જુમેરાતે ઈશાની નમાજ બાદ દા. ૭. ગુલશને અજમેર-ભરુચના વિશાળ કુમ્પાઉન્ડમાં પીરે તરીકત હારત મૌલાના સૈયદ સલીમલાવા લેડીવાળા (ખલીફાએ હુઝૂર અખ્તર રજા અજહરી મિયાં-બરૈલી શરીફ)ની સદારતમાં દસ્તારબંદીનો શાનદાર જલસો થયો જેમાં અમીરે સુણી દા'વતે ઈસ્લામી હારત મૌલાના મુહમ્મદ શાહી નૂરી રજવી (મુંબઈ)એ પોતાની અનોખી રીતે ઈમાન અફરોઝ બયાન કર્યું હતું. ઉપરાંત હારત મૌલાના સલીમલાવા તથા હાફિઝ સઈદ બાંસનીવાળાનાં નૂરાની બયાનો થયાં હતાં. અંતમાં આ મુખારક હસ્તીઓના મુખારક હસ્તે હાફિઝ-કારી થનારા તલબાની દસ્તારબંદી કરવામાં આવી અંતમાં સલાતો સલામ, દુઆ સાથે જલસો કામયાબીપૂર્ણ રીતે ખત્મ થયો હતો. (હાફિઝ મુહમ્મદ હનીફ નાજિમે આ લાનો રિપોર્ટ ટૂંકવીને)

ઇસ્લામ અને આધુનિક શોધો

અરબી લેખક : અલ્લામા અહમદ ઈબ્ને મુહમ્મદ ગમારી હુસૈના

ઉદ્વો અનુવાદક : અભૂ હમ્માદ મુફ્તી અહમદભિયાં ભરકાતી મારહરવી (પાક.)

ગુજરાતી અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજીવી દ્યાદરવી

★ બોમ્બ વર્ષ ★

قَلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِذَابًا مِّنْ فُوْقِ كُلِّ أُمَّةٍ تَحْتَ أَرْجُلِكُمْ

"તમે ફર્માવો કે તે કાઢિર છે કે તમારા પર અજાબ મોકલે, તમારી ઉપરથી કે તમારા પગો નીચેથી." (સૂરાએ અન્યામ, આયત-૫૫)

આ આયત એના પર ઉત્તરેલી છે કે વિમાનોએથી બોમ્બવર્ષા થશે. (બોમ્બનો શોધક ટોલ્ટ નામનો અમેરિકન હતો જેણે ઈ.સ. ૧૯૧૬ માં બોમ્બ શોધ્યો.) રસૂલે કરીમ ﷺને આ આયતના બારામાં પૂછવામાં આવ્યું તો આપે ફર્માવ્યું કે, "આવું થનાર છે અને હજી સુધી એની તાવીલ નથી આવી." (અહમદે પોતાની મુન્સદમાં સંઘર્ષ ઈબ્ને અભી વક્કાસથી હસન સનદ સાથે આ હદીષ રિવાયત કરી.) આ આયતથી નિશ્ચિતપણે એ સાબિત થયું કે ઉપરથી આવનારા અજાબથી મુરાદ એ જ બોમ્બ છે જે બોમ્બવર્ષમાં ફંકવામાં આવે છે કેમ કે ભૂતકાળમાં આ ઉમત પર એવો કોઈ પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો નથી એ સિવાય કે બોમ્બવર્ષા કરતાં વિમાનો શોધાયાં અને પછી બોમ્બો થકી આ બનાવ બન્યા. જ્યારે કે હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું કે આપના પછી આ વસ્તુ ચોક્કસ થવાની છે, જેથી એ વાત એકદમ જાહેર થઈ ગઈ કે આયતમાં બોમ્બવર્ષા કરતાં વિમાનો જ મુરાદ છે. અને જંગોમાં

એવું થયું કે ઉપરથી બોમ્બવર્ષા કરવામાં આવી બલ્કે લોકો તો એનાથીય અધિક વિનાશકારી ચીજ એટલે કે એટમબોમ્બ બનાવી ચૂક્યા છે કે જે આખી દુનિયા માટે એક પ્રકારનો અજાબ અને મુસીબત છે. (એટમ બોમ્બની શોધ ઈ.સ. ૧૯૪૫ ઓપન હુમેર અમેરિકને કરી.) એટમ બોમ્બના બારામાં ખાસ રીતે બીજી આયતમાં પણ ઉલ્લેખ થયો છે.

★ વિસ્ફોટક સુરંગો ★

પગોની નીચેથી અજાબ એ આ વિસ્ફોટક સુરંગોની પ્રતિ નિર્દેશ છે. (વિસ્ફોટક સુરંગની શોધ ઈ.સ. ૧૮૬૬ માં નોબલ નામના સ્વીડનના વતનીએ કરી.) કે જે જમીનમાં બિછાવી દેવામાં આવી છે, જ્યારે દુશ્મન તેના પરથી પસાર થાય છે તો તે ફૂટી જાય છે અને દુશ્મનનો નાશ થાય છે. અથવા બિલિંગો તથા ઈમારતોમાં સુરંગો લગાડી દેવામાં આવે છે તો તે ઈમારતો તે લોકો પર તૂટીને પડી જાય છે જેમને અજાબ આપવાનો તથા હલાક કરવાનો અલ્લાહે ઈરાદો ફર્માવી લીધો હોય. એના બારામાં એક અજીબ હદીષ છે : રિવાયત કરી અહમદે પોતાની મુન્સદમાં સહીહ સનદ સાથે અભૂ હુરૈરાખ શી કે રસૂલ ﷺ થી એ સુલુલુલ્લાહ અંગુષ્ઠાની પરિસ્તિતિની વિસ્ફોટક સુરંગોની ફર્માવ્યું :-

لَا تَقْمِ السَّاعَةَ حَتَّىٰ تَمَطَّرَ السَّمَاءَ مَطْرًا لَا تَكُونَ
مِنْهَا بَيْوَتٌ مَدْرُولٌ لَا تَكُونُ مِنْهَا إِلَيْهَا بَيْوَاتٌ

"કિયામત કાયમ થતાં પહેલાં એવી વર્ષા થશે કે તેના કારણે તંબુઓ સિવાય કોઈ પાકુ મકાન બાકી રહેશે નહીં. (મુસનદે અહમદ, બીજો ભાગ, પેજ-૫૭૫)

એવો વરસાદ કે જે નાથી પાકાં મકાનો પણ બાકી ન રહે તે ધકીનન બોમ્બવર્ષા છે જેના કારણે દરેક પાકુ મકાન રહેનારાઓ પર પડી જાય છે. ભલે બોમ્બ કોઈ મકાન પર ન પડે પરંતુ તેના ફાટવાની શક્તિ એટલી હોય છે કે આસપાસનાં મકાનો તેનાથી ખૂબ અસર પામે છે જેથી આ રીતે પાકાં મકાનો તબાહ થઈ જાય છે. પરંતુ તે લોકો જે ઓ જંગલોમાં તંબુઓમાં વસે છે તેમના તંબુઓને આ બોમ્બવર્ષાથી કોઈ નુકસાન નથી પહોંચતું. એટલા માટે કે જો બોમ્બ તે તંબુઓ પર ન પડે તો તેનાથી તે લોકોને કોઈ નુકસાન થશે નહીં જે ઓ ગુફાઓમાં તથા પથરોમાં શરણ લે છે. જો બોમ્બની શોધ ન થાત તો આ હઠીધનો અર્થ કોઈ સમજી શકત નહીં.

★ એટમ બોમ્બ તથા હાઇડ્રોજન બોમ્બ ★

બોમ્બવર્ષા કરતાં વિમાનો જે બોમ્બોને તબાહી ફેલાવવા માટે ફેંકે છે એમાં એટમ બોમ્બ તથા હાઇડ્રોજન બોમ્બ પણ છે. જે હાલમાં જ શોધાયો છે. જો કે વર્ણન થયેલી ઉપરની આયતમાં એ પણ સામેલ છે પરંતુ એક અધિક આયત વડે તેમનું અલગથી વર્ણન છે. અલ્લાહ તાલાદાએ કિયામતની નિશાનીઓમાં ફર્માવ્યું : -

حتى إذا أخذت الأرض زخرفها وازينت وظن
أهلها أنهم قادرون عليها اتها مارنا ليلاً أو نهاراً
فجعل لها حصيد أكالن لم تغن بالآمس

"એટલે સુધી કે જ્યારે જમીને પોતાનો હાર શાણગાર લઈ લીધો અને ખૂબ સજી ધજીને તૈયાર થઈ ગઈ અને તેના માલિક સમજ્યા કે અમારા વશમાં આવી ગઈ. અમારો હુકમ એના પર

આવ્યો રાતમાં કે દિવસમાં તો અમે તેને ખેતી કરી દીધી કાપેલી જાણે કાલે હતી જ નહીં." (સૂરાએ યૂનુસ, આયત-૨૪)

હુનિયાવાળા એટલે કાફિરો એવું સમજે છે કે આ શોધોને કારણે તેમને આસાની થઈ ગઈ છે અને હવે તેઓ જમીન પર જેવું ચાહે કરી શકે છે, ચાહે સુધારણા કરે કે બગાડ, બનાવે કે બગાડ. પરંતુ તેમનું આ ગુમાન ત્યાં સુધી ધકીનમાં ફેરવાશે નહીં અને એ સમય સુધી તેઓ એના પર શક્તિમાન થઈ શક્શે નહીં જ્યાં સુધી કે તેમને અણુશક્તિ તથા અણુબોમ્બ પર પ્રભુત્વ ન થઈ જાય જેમ કે સૌ એ વિશે જાણો છે.

એના પરથી એ વાત જાણવા મળી કે કિયામત ખૂબ જ નજીક છે અને કિયામતની મોટી મોટી નિશાનીઓ એટલે મહદીનો ઝડૂર અને ઈસા માસીનું ઉત્તરાશ આજકાલમાં થનાર છે અને અલ્લાહ તાલાદાના કૌલ (પાત્રાના) નો મતલબ એ છે કે જે લોકોની પાસે આ બોમ્બ હશે તેઓ આપસામાં એકબીજા પર સવાર થવાની કોશિશ કરશે અને યુદ્ધ કરશે અને એ જ જંગ હુનિયાની વિરાનીનો સબબ બનશે અને એના જ કારણે હુનિયા જાણે કપાએલી ખેતિની જે મ થઈ જશે, જે મ કે અલ્લાહ તાલાદાએ ફર્માવ્યું.

ખૂદ અણુબોમ્બ (એટમ બોમ્બ) બનાવવાવાળાઓનું કહેવું છે કે એના કારણે આખી હુનિયાવિનાશ પામશે, એના કારણે હુનિયાવાળાઓ પર એક ભય છવાયેલો છે. પરંતુ આ પ્રકારની જંગ તે વખતે થશે જ્યારે ઈમામ મહદી તશરીફ લાવશે. હજારત ઈસા માસીનું દજજાલની કત્લ માટે ઉત્તરાશ કરશે, સૂરજ પશ્ચિમથી ઉગશે, દાખ્યતુલ અર્દ જાહેર થઈ જશે અને તમામ નિશાનીઓ જાહેર થઈ ચૂકી હશે જે ખરેખર થનારી છે.

-કમશ:

કુલાળી મરદાણી

અને

કૃત્ત્વાત્મક જીવિત

★ લેખક ★

ફકીહે આગમે હિંદ, શારેહે બુખારી હજરત
અલ્લામા મુફ્તી શરીફુલ્ હક્ક રહેલું
રહેલું

★ અનુવાદક ★

અલ્હાજ હાંકેજ મૂસા જંઘારવી (પ્રેસ્ટન, યુ.કે.)

★ તટસ્થ લોકોની સાક્ષી ★

હિલ્લીના મશ્હૂર સિલસિલા નકશબંધિયણના શૈખે તરીકત ઈમામે રષ્યાની મુજદિદ અલ્ફેપાની હજરત શૈખ અહમદ સરહિદી પ્રાણી ના સાહબજાદા હજરત મૌલાના શાહ અભુલ ખૈર દહેલ્વી મિરઠમાં ઈલાહીબક્ષ સાહબના ઘરે મહેમાન હતા, ત્યાં ઈમામુલ મુનાજરીન મૌલાના ગુલામ દસ્તગીર કિસ્વરીના ચાહક એક બુજુર્ગ પીર સૈયદ ગુલાબશાહ અને થાનવી સાહબ તેમજ કારી તૈયબ દેવબંદના સદરના વાલિદ હાફિઝ અહમદ પણ હતા. હવે આગળનો બનાવ મૌલાના જૈદ અભુલ હસનની જબાનથી સાંભળો : -

"પીર સૈયદ ગુલાબશાહે મૌલાના અશરફઅલી સાહબની હિફજુલ ઈમાન કિતાબમાંથી પેજ નં. ૭ નો હવાલો આપતાં સંભળાવ્યું કે, "દર્યાફૂત તલબ યેહ અમ્ર હે કિ ઈસ ગૈબ સે મુરાદ બાઅજ ગૈબ હે યા કુલ ગૈબ..... ઈબારતના અંત સુધી." આ સાંભળી મૌલાના અભુલ ખૈર સાહબે મૌલાના અશરફઅલીને કહ્યું, શું આ જ દીનની જિદમત છે? તમારા મોટાઓ તો અમારા તરીકા પર હતા! તમે એમનાથી વિરુદ્ધ કેમ કર્યું?! મૌલાના અશરફઅલી સાહબે કહ્યું, મેં એ ઈબારતની વધુ છણાવત મારી બીજી કિતાબમાં કરી દીધી છે. આ સાંભળી મૌલાના શાહ અભુલ ખૈરે કહ્યું કે તમારા આ રિસાલા (કિતાબ)થી કેટલાય લોકો ગુમરાહ થઈ ગયા, અમે બીજા રિસાલાને

લઈને શું કરીશું? (બજમે ખૈર, અજ જૈદ, પેજ-૧૧, મકામાતે ખૈર, પેજ-૨૪૮)

અને ખૂદ થાનવી સાહબે બયાન કર્યું છે કે, "મૌલાના અભુલ ખૈર સાહબે એમને (થાનવી સાહબને) પોતાની જમાઅતમાં શરીક થવાથી રોકી લીધા. એ જુદી વાત છે કે પોતાની સ્વભાવિક અને વારસામાં મળેલ ખુશ અભ્યાસીના કારણે મીઠા શબ્દોમાં લખે છે કે જ્યારે જમાઅત તૈયાર થઈ ગઈ ત્યારે મૌલાના અભુલખૈર સાહબે મુસલ્લા પર જતાં જતાં ફર્માવ્યું, "મારી જમાઅતવાળાઓના સિવાય જે બીજા લોકો હોય તેઓ અલગ થઈ જાય." (બજમે જમશેદ)

(આનો સ્પષ્ટ મતલબ એ કે મૌલાના અભુલ ખૈર સાહબે પોતાના (એહલે સુન્નત) અકીદા સિવાયના અકીદાવાળાઓને જમાઅતમાં સામેલ થવાથી રોકી લીધા અને એ બીજા અકીદાવાળાઓમાં મૌલાના થાનવી હતા. —અનુવાદક)

અને આ પહેલાં જ્યારે થાનવી સાહેબ મજલિસમાં પધાર્યા હતા ત્યારે શાહ અભુલ ખૈર સાહબ પોતે વૃદ્ધ હોવા છતાં ઉભા થઈને આવકાર આપ્યો હતો. પરંતુ જ્યારે અલ્લાહના મહિલાબની શાનમાં ગુસ્તાખી કર્યાની જાણ થયા પણી નમાજમાં સામેલ થવા દીધા નહીં.

(૨) આ મૌલાના શાહ અભુલ ખૈરના સાહેબજાદા મૌલાના અભુલ હસન જૈદ સાહબ લખે છે કે :

"હિફજુલ ઈમાન" ની ઈભારત (નું લખાણ) "બરાહીને કાતિઅહ્" ની ઈભારતથી (મીલાદ મનાવવાને કૃષ્ણ કનેયાના જન્મહિન ઉજવવા બરાબરવાળી) પણ વધુ ધૃષ્ણાજનક છે, આ કિતાબ છપાતાં જ હિદુસ્તાનમાં ચોતરફ મુસલમાનોમાં બેચેની ફેલાઈ ગઈ. અલ્લાહના નેક બંદાઓ હૈરાન પરેશાન હતા કે, મૌલ્વી સાહબે આ શું લખી નાખ્યું? ક્યાં મહબૂબે ખુદાનો ઈલમ શરીર પછી ભલે કોઈ એક જ બાબતનો કેમ ન હોય અને ક્યાં ઝૈદ, બકર, અમ અને પાગલો, જાનવરોનો ઈલમ!" (બજમે બેર, અજ ઝૈદ, પેજ-૨૨)

આ રિસાલો (કિતાબ) હિફજુલ ઈમાન છપાતાં જ મૌલ્વી થાનવી સાહબ પર એન્ટરાડો શરૂ થઈ ગયા. મૌલ્વી સાહબ પોતાની ઈભારત પર ખુલ્લા દિલે વિચાર કરતે તો ધકીનન એમને જરૂર સમજાઈ જાત કે આ ઈભારત (લખાણ) ઘણી જ ધૃષ્ણાજનક છે, અને એનો સુધારો કરી લેવો ઘણો જ આવશ્યક છે. પરંતુ દસ વર્ષ સુધી મૌલ્વી સાહબે ચૂપકીદી સેવી અને હિજરી ૧૩૨૮ માં મૌલ્વી મુર્તુજા હસન દરભંગીના સવાલ પર મૌલ્વી સાહબ ૪-૫ પેજનો રિસાલો બસ્તાનુલ બયાનના નામે છાપી પ્રગટ કર્યો. આ રિસાલામાં એમણે પોતાની એ ઈભારત (લખાણ)નું અર્થઘટન કર્યું. હાલાં કે કોઈપણ ઈભારતની તા'વીલ (અર્થઘટન) વિવરણ ત્યારે જ કરવાની જરૂરત ઉલ્લી થાય કે ઈભારતના કહેવાનો અર્થ મતલબ સ્પષ્ટ સમજાય તેવો ન હોય, ઘણા વાંચકોના સમજવામાં આવી શકે તેવી સાફ હોય.

મૌલ્વી સાહબની તા'વીલમાં એમણે એક તા'વીલ એ કરી કે "એસા" શબ્દ હમેશાં સરખામણી માટે નથી વપરાતો, ભાષાઓમાં નિપૂણ એવા લોકો પોતાના મહાવરાઓ ઘણી વખત બોલે છે કે, "અલ્લાહ તથાલા એસા કાદિર હૈ..... મષલનુ..... ઈલા આયેરેહી."

મૌલ્વી સાહબે વિચારવું જોઈતું હતું કે, આ રિસાલો એમણે સામાન્ય લોકો માટે લખ્યો હતો, એમાં આવી ઈભારત લખવાની શી જરૂરત હતી કે જે સામાન્ય તો સામાન્ય બલકે ઉલમા અને ભાષામાં પારંગત હોય તેમની સમજમાં પણ ન આવી શકે!

વળી લફ્જ "એસા" તો ડીક્ષનરીની ભાષાકીય ચર્ચાનો વિષય છે. ઉર્દૂની જાણીતી ડીક્ષનરીઓમાં જોઈ લેવામાં આવે તો સ્પષ્ટ રીતે સમજાઈ જશે. કિતાબોમાં લખ્યું છે કે લફ્જ "એસા" દો તરહ ઈસ્તેમાલ હોતા હૈ, યા'તો લફ્જ સિફત વાકેઅ હોતા હૈ, ઔર ઈસ સૂરતમાં ઉસકે માઅની મમાષિલ મસાવી (સરખામણી) ઔર ઈસ કિસમ કે હોતે હૈ. મસલનું યેહ ખત તુમને લિખા! એસા ખત તો બચ્યા ભી લિખ લે. યેહ કામ તુમને કિયા! એસા કામ તો કોઈ હોશમંદ ન કરે.

ઔર યા યેહ "એસા" લફ્જ તાબેઅ વાકેઅ હોતા હૈ. ઔર ઈસ સૂરતમાં ઈસકે માઅની ઈસ કદર ઔર ઉમદા કે હોતે હૈન. મષલનું તુમને એસા ખત લિખા કે દિલ ખુશ હો ગયા, તુમને એસી બાત કહી કે દિલ બેઠ ગયા.

મૌલ્વી સાહબની ઈભારત (લખાણ)માં લફ્જ "એસા" સિફતના માટે છે. અને એ શબ્દો કે "હુઝૂર હી કી ક્યા તખ્સીસ !!" વાતને બિલકુલ સ્પષ્ટપણે જાહેર કરી દે છે. મૌલ્વી સાહબે પોતાની દસ વર્ષની લાંબી ચૂપકીદીનું કારણ બતાવ્યું કે, "કિસીને ભલે માનસો કી તરહ પૂછા હી નહીં થા !!"

સુખ્ખાનલ્લાહ ! કેટલું સરસ બહાનું બનાવ્યું ! મસખલાની નજાકતનો ખ્યાલ નથી ! (મુસલમાનોના ઈમાનને બરબાદ થવાનો જરા પણ એહસાસ નથી અને ભલા માણસો અને બુરા માણસોના લખવાની નોટીસો લેવામાં આવી રહી છે ! આખરે એવી ઈભારત લખી જ શા માટે ? જેનાથી મુસલમાનોના દિલો દુઃખી થાય ?!!") (બજમે બેર, પેજ-૨૪)

આ ઉપરનું લખનાર બંને સાહબોને મુજદિદે આ'જમ આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રઝા બરેલ્વી رَحْمَةُ اللّٰهِ સાથે કોઈપણ પ્રકારનો કશોય સંબંધ તો હતો નહીં, ન ઉસ્તાઈનો, ન શાગિર્ડીનો, ન પીરી મુરીદીનો, ન સગાઈ સંબંધનો, ન દોસ્તીનો. બલ્કે એમાં બીજા (મૌલાના અબુલ હસન જેદ) તો નાનોત્વી સાહબના શાગિર્ડ મૌલ્વી અબુલ અલી ભિરઠીના શાગિર્ડ હતા. અને નાનોત્વી અને ગંગોહી સાહબો શાહ અબુલગનીના શાગિર્ડ હતા જે હજરત મૌલાના અબુલ બેર સાહબના દાદા શાહ અહમદ સર્થિદના ભાઈ થતા હતા. બલ્કે ગંગોહી સાહબ તો શાહ અહમદ સર્થિદના પણ શાગિર્ડ હતા. એ રીતે દેવબંદી મજહબના સ્થાપકો સાથે આ સાહબોને એક પ્રકારનો સંબંધ હતો, છતાં એમણે "હિફ્ઝુલ ઈમાન" ની ઈમારતને ઈમાન બલાદ કરનાર, મુસલમાનોના દિલોને દુઃખી કરનાર વગેરે કહ્યું, અને કહ્યું કે, એમાં صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ની તૌહીન છે, એ લોકોને શાની ઈર્ષા હતી? શાની દુશ્મની હતી? શી લાલચ હતી? અને શેની ઉષાપ હતી? એમનો શો હેતુ છુપાએલો હતો! એઓ સ્પષ્ટ વર્ણવે છે કે;

"આ રિસાલો (નાની કિતાબ) છપાતાં જ હિંદુસ્તાનમાં દૂર નજીદીક સર્વત્ર મુસલમાનોમાં બેચેની ફેલાઈ ગઈ. મૌલ્વી સાહબ પર એઓતરાજો શરૂ થઈ ગયા."

શું આખુંય હિંદુસ્તાન મુજદિદે આ'જમ ઈમામ અહમદ રઝા, صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ નું મુરીદ હતું? સાચી વાત એ છે કે મુસલમાનોના ઈમાને તેમને હુઝૂર صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ની તૌહીન બદલ બેચેન કરી મૂક્યા.

★ શ્રીજી સાક્ષી ★

"મુકામાતે ખેર" પેજ-૬૧૬ ના હાશિયા પર હજરત મૌલના પીર સૈયદ મુહમ્મદ જીલાની બગાઢાઈ, રિફાઈ, કાદરી, નક્શબંદી, ખાલિદી,

હેદરાબાદી, મદનીના વિશે લખ્યું છે કે એમના પૌત્ર સૈયદ નજીરુદ્દીન વલદ સૈયદ મોઈનુદ્દીન કહે છે કે :—

મેરે દાદા (સૈયદ પીર મુહમ્મદ બગાઢાઈ) કે પાસ હેદરાબાદ કે લોગ મૌલ્વી અશરફ અલીકા રિસાલા "હિફ્ઝુલ ઈમાન" લાએ, ઔર ઉસકે મુતાલિક આપસે દર્યાફૂત કિયા. આપને રિસાલા પણ કે ફર્માયા, "ઈલ્મે જૈબ કે મુતાલિક મૌલ્વી અશરફ અલીને નિહાયત કબીર (ધૂષાજનક) ઈબારત લિખ્યી હૈ. ઈસ કે ચંદ રોજ બાદ મકાન મસ્જિદમાં મૌલ્વી અશરફઅલી બૈઠે થે, મેરે દાદાને ખળે હોકર મૌલ્વી અશરફ અલી કે રિસાલે કી કબાહત બયાન કી, ઔર કહા કે ઈસ ઈબારત સે બૂધે કુઝ આતી હૈ. ફિર ચંદ રોજ બાદ મૌલાના હાફિઝ અહમદ (ફરજિંદ કાસિમ નાનોત્વી) કે મકાન પર ઉલમાકા ઈજટેમા હુંઆ, ચૂંકે હાફિઝ અહમદ સાહબ કો મેરે દાદાસે મહાયત થી, ઈસ લિયે ઉન્હોને આપકો બુલાયા, ઔર આપ તશરીફ લે ગયે, વહાં હિફ્ઝુલ ઈમાન કી ઈબારત પર ઉલમાને ઈજહારે ખાલ ફર્માયા, આપને ઉસ રિસાલે કી કબાહત કા બયાન કિયા, ઔર રિસાલે કે ખિલાફ ફતવા દિયા, ફિર થોળે દિન બાદ આપને ખવાખમે રસૂલુલ્લાહ صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ કો દેખા, આં હજરત મૌલ્વી صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ આપસે રિસાલા હિફ્ઝુલ ઈમાન કી ઈબારત રદ કરને ઔર ઉસકો કબીર (ધૂષાજનક) કેહને પર ઈજહારે ખૂશી ફર્મા રહે હોએ, ઔર આં હજરત صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ને ફર્માયા, હમ તુમ સે ખુશ હુએ તુમ કચા ચાહતે હો ! આપને અર્જ કી, મેરી તમના હૈ કે અપની બાકી માન્દા જિંદગી મદીના મુનવ્વરામેં બસર કરું ઔર મદીના મુનવ્વરાકી મિટીમેં દફન હોઉં. આપકી દરખાસ્ત મંજૂર હૂઈ, ઔર આપ ઈસકે બાદ મદીના મુનવ્વરા હિજરત કર ગયે. દસ સાલ વહાં મુક્કીમ રહે ઔર હિજરી ૧૩૬૪ મેં રહલત ફર્મા ગયે.

હિફજુલ ઈમાનની એ ઈબારતના વિષયમાં જે ભાઈઓ કોઈપણ પ્રકારની શંકા કુશંકામાં ફસાયા હોય તેમણે વિચાર કરવો જોઈએ કે, આ મૌલાના પીર સૈયદ મુહમ્મદ બગાદીને થાનવી સાહબી શાની દુશ્મનાવટ હતી? શાનો હસદ હતો? કે તેમણે આ બાબત વિરુદ્ધ ફિતવો આપ્યો! અને તે પણ થાનવી સાહબના ખાસ ચાહકના ઘરમાં બેસીને. અને થાનવી સાહબની રૂબરૂ એના રઘમાં બધાન આપ્યું. તેમ જ સ્પષ્ટ કહી દીધું કે, આ ઈબારત (લખાણ)થી કુઝની ખૂબ (દુર્ગધ) આવે છે, અસલ વાત એ છે કે ઈબારત ચીની, જાપાની, લેટીન, કે સંસ્કૃત ભાષામાં નથી કે જેથી એને કોઈ સમજ શકે નહીં, બલ્કે પ્રત્યેક ઉર્દૂ જાણકાર જે થોડું ઘણું ઉર્દૂ જાણતો હોય તે પણ તેને વાંચીને તરત જ કહી દેશે કે, બેશક! કોઈપણ જાતની શંકા વગર આમાં હુઝૂર صلાલ નું અપમાન (તૌહીન) છે.

હવે તમામ દીનદાર ઈન્સાફ પસંદ મુસલમાનોથી સવાલ છે કે, જ્યારે થાનવી સાહબે હુઝૂર નભી صلાલ ની આટલી સાફ તૌહીન કરી તો હવે આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રજા બરેલ્વી عليه السلام, એ થાનવી સાહબને કાફિર કહ્યા તો એ ગુનોહ કર્યો! કે એમનો એક ઈસ્લામિક અને કૌમી ફર્જ હતો?

શિફા શરીફ અને એની શર્હો અને શામીમાં છે કે, મુસલમાનોનો એ બાબતમાં ઈજમાબ (એકમતી) છે કે, "નભી صلાલ ની તૌહીન કરનાર કાફિર છે. જે માણસ એના અગાબ અને કુઝમાં શક કરે તે પણ કાફિર છે."

હવે અમે આ વિવાદને દેવબંદી જમાઅતના મોટા મુનાજિર અને થાનવી સાહબના લખાણ મુજબ એમના વકીલ મુર્તજા હસન દરભંગી ના'જિમે તા'લીમાત દારુલ ઉલ્લમ દેવબંદના એક ખાસ બધાન પર પૂર્ણ કરીએ છીએ, એમણે "અશહુલ અજાબ"માં લખ્યું છે કે, "અગર

ખાનસાહબ ફાજિલે બરેલ્વી કે નજીબીક બાઝ્રૂ ઉલમાએ દેવબંદ વાકી ઐસે હી થે, જૈસા કે ઉન્હોને સમજા તો ખાન સાહબ પર ઉન ઉલમાએ દેવબંદ કી તકફીર ફર્જ થી, અગર વોહ કાફિર ન કેહતે તો ખૂદ કાફિર હો જાતે, ક્યું કે કાફિરકો કાફિર ન કહે વોહ ખૂદ કાફિર હૈ."

હવે રહી એ વાત કે મુજદિદે આ'જમ હજરત ઈમામ અહમદ રજા બરેલ્વી عليه السلام, એ જેવા સમજ્યા તે સમજવું એમનું સાચું અને હકીકત પ્રમાણે બરાબર છે કે નહીં તેની પૂરી વિસ્તૃત વિગત તમે વાંચી વાકેફ થઈ ચૂક્યા છો. છતાં હજુ વધારે વિગતથી જાણવાની કોઈ ભાઈની ઈચ્છા હોય તો તેણે મારી કિતાબ "મુનિસફાના જાઈજહુ" ઉર્દૂ (સુન્ની-દેવબંદી મતભેદની ન્યાયી તપાસ, ગુજરાતી) વાંચી જવા વિનંતિ છે. મને આશા છે કે, એના અભ્યાસ પછી જેના દિલમાં થોડા પણ ઈમાનનો અંશ બાકી હશે તો તે જરૂર જરૂર એ જ ફેસલો કરશે કે દેવબંદી જમાઅતના આ મોટેરાઓ એટલે મૌલાના કાસિમ નાનોત્વી સાહબ, મૌલ્વી રશીદ અહમદ ગંગોડી, ખલીલ અહમદ અંબેદ્કરી અને અશરફ અલી થાનવી સાહબે દીને ઈસ્લામની જરૂરી બાબતોનો ઈન્કાર કર્યો છે અને હુઝૂર صلાલ ની તૌહીન કરી છે, જેના પછી એક મુસલમાન માટે એ ચારેવને કાફિર સમજવા સિવાય બીજો કોઈ જ રસ્તો નથી, આને માટે ઈમામ અહમદ રજા (મુજદિદે આ'જમ عليه السلام) ને બદનામ કરવા એ દ્યાનત નથી બલ્કે મહા બધાનત છે, લોકોની ભલાઈ નથી બલ્કે મહા ફસાદ છે.

وَمَا عَلِمْنَا إِلَّا بِالْأَبْلَغُونَ

(ભલાઈ સાથે સંપૂર્ણ)

શબે હસ્તમ, શવ્વાલ, હીજરી-૧૪૧૨
૧૧, એપ્રિલ, ઈ.સ. ૧૯૮૨)

નિકમતે નમાજ

કાફિયાત

આજ : હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર રજવી
નૂરી-મુન્બઈ (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)

યા રસૂલલ્હાહ ! જબ આપ હમ ગરીબોં કો
નહીં ભૂલે તો હમ એસે એહસાન ફરામોશ કે આપ
કો ભૂલ જાઓ ?! મેરા રખ ભી નમાજ કે સિલસિલેમં
ફર્માતા હૈ : "નમાજ કાઈમ કરો મેરી ધાર કે લિએ."
લેકિન ! બંદો ! અગર મૈં સજદોં કા તરીકા બતા
દેતા, મૈં નમાજ કા તરીકા બતા દેતા તો તુમ મહબૂબ
કી બારગાહમં કેસે જાતે ?! ઔર ફિર અપની
મરજીસે જરા નમાજ પણ કે બતા દો ! ઈસ તરહ
કે કયામ બાદમં કરના, સજદા પહલે કરો ! હે
કિસીકી હિન્મત ? જો યહ કહેતે હોય, "માઝલ્હાહ
મિન જાલિક" કે નબી જિંદા નહીં હૈ ! મૈં પૂછતા હું,
જો ખુદા અપને નબી કી અદા કો મરને ન હે વો
અપને નબી કો કેસે મુરદા રખ સકતા હૈ ?! જબ
નબી કી અદા જિંદા હૈ ઔર અય ઈમામ શાકિર !
આપકી અજમતો પે કુર્બાન ! અય ઈમામ
માલિક ! આપકી અજમતો પે કુર્બાન ! અય
ઈમામ અહમદ ઈષ્ને હંબલ ! આપકી
અજમતો પે કુર્બાન ! અય ઈમામે આ'જમ અબૂ
હનીફા ! આપકી અજમતો પર કુર્બાન ! કે
ઈન ચારોને જિસ જિસ તરીકે સે અદાએ મુસ્તફા
કો હેખા અપના મસ્લાક બનાકર અદાએ
મુસ્તફા કી હિફાજત કા એહેતેમામ ફર્મા
દિયા. ગોયા રખ બતા રહા હૈ, બંધે ! જબ મહબૂબ
કી અદા મહફૂજ હૈ તો મહબૂબ ભી જિંદા હૈ.
ઔર સુનો ! બરૈલી કે તાજદાર વહી અકીદા દેતે હોય :-
તૂ જિંદા હૈ વલ્લાહ ! તૂ જિંદા હૈ વલ્લાહ !
મેરી ચશે આલમ સે છુપ જાને વાલે !

સુનો ! "સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી'કા રૂહ
પરવર સુન્ની ઈજટેમા તુમ્હેં યહ દર્સ દેતા હૈ કે
વશાદારે રસૂલ બનકર ઈસ તરહ જીઓ કે જિંદગી
કે કિસી ગોશેમે હુંજૂર સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી સે બેવજાઈકા કોઈ
જરૂર પૈદા ન હો. કલી સરકાર કે એહસાન કો
ભૂલને કા તસવ્વર ભી મત કરના ! રખ્યે કદીર તો
અપની ઈબાદત મેં ભી મહબૂબ કે જલ્વે દેખના
ચાહતા હૈ, કિયામમે તુમ અહમદ અલિફ નજર
આતે હો, તુમ રૂક્ષામે જાતે હો તો અહમદ કી હે
બન જાતે હો, સજદેમે મીમ નજર આતે હો ઔર
કાઈદે મેં અહમદ કી દાલ નજર આતે હો. જબ કે
નમાજ ખાલિસ ખુદા કે લિએ હૈ. લેકિન ! આપ
સોચો ! રખ્યે કદીર ફર્માતા હૈ, બંદો ! મૈને તુમ કો
પૈદા તો કર દિયા હૈ, લેકિન ! તુમ્હેં દેખના ચાહતા
હું તો મહબૂબ કી અદામે દેખના ચાહતા હું ! તુમ
રૂક્ષામે જાઓ તા કે મહબૂબ કી અદા મહફૂજ હો
જાએ. તુમ સજદે મેં જાઓ તા કે મહબૂબ કી અદા
મહફૂજ હો જાએ. અય સરકારે દો આલમ કે
દીવાનો ! હમ કો બરૈલી કે તાજદારને કોઈ નયા
અકીદા નહીં દિયા, બલ્કે ઈશ્ક કા જામ પિલાયા હૈ.
અકલકી બાત ઔર હૈ ઈશ્ક કી બાત ઔર ! અકલ
કુછ ઔર કહતી હૈ, ઈશ્ક કુછ ઔર કહતા હૈ !
હઝરત ઈશ્વાહીમ કો અકલ બજાહિર કહતી થી,
આગ મેં અપને આપ કો ડાલ રહે હોય ? લેકિન !
ઈશ્ક કહા રહા હૈ, આગ કી ક્યા હકીકત હૈ ? માલિક
કહ રહા હૈ, બાત માનો ! ઈશ્ક ને છલાંગ લગા દી,
ચલે ગયે ઔર આગ બાગ મેં તબદીલ હો ગયા !

હુન્યા કહતી હૈ કે ઈમામ અહમદ રજા કો વો
મકામ ન હો ! મૈં કહતા હું, તુમ્હારી અકલ કુછ ભી
કહતી હો લેકિન ! ઈશ્કને તો ઉનકો ઈસ તરહ જિંદા
કર દિયા હૈ કે જહાં વો નહીં પહોંચે વહાં ઉનકા
સલામ પહોંચ ગયા !

લેકિન ! કમાઝોરી હમારી ભી હૈ, હમને ઈસ
આશિકે રસૂલસે સિફ મહબૂબત કા દા'વા કિયા હૈ,

ક્યા ? જબ ઈમામે ઈશ્કો મુહુષ્યત કી તેહરીર હુન્યાવાળોં તક પહોંચા કર હમ કિસી હદ તક ઉનકે અકીદે કી હિફાજત કર સકતે હોં તો ખુદા કી કસમ ! અગર કિરદારે ઈમામ અહમદ રજા અપના લેં તે તો હુન્યા આશિકે આ'લા હજરત બન જાતી. આજ હું ઈસ કિરદાર કો અપનાને કી જરૂરત હે. બતાઈએ ! કોઈ મુજે કહે, કભી આ'લા હજરતને એક વકત કી નમાજ કરા કી હો ? ! કભી માં બાપ કે એહકામ કી બિલાફ વરજી ઈમામ અહમદ રજા ને કી હો ? કભી ઈમામે ઈશ્કો મહુષ્યત ને અપને નફ્સ કે લિએ કુછ કિયા હો ? ખુદા કી કસમ ! જો ભી કિયા સિર્ફ સરકારે હો આલમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم કી રજા કે લિએ કિયા.

કામ વો લે લીજુએ તુમ કો જો રાગી કરે ટીક હો નામે "રજા" તુમ પે કરોળો દુર્દ

"સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી" તુમ્હેં યહ પયગામ દે રહી હોં ઔર અહુમુલિલ્વાહ ! યહ સદકા હે ગૌઘો ઘવાજા કા, યહ સદકા હે ઈમામે ઈશ્કો મહુષ્યત કા કે હુન્યા રોકના ચાહતી હે ઔર યહ સૈલાબ બણહતા જા રહા હે ! ઔર યહાં જિન્ને ભી આએ હોં કોઈ પેટ્રો ડાલર હાસિલ કરને નહીં આયા હે, તુમ બુલાતે હો તો દૌલત કે સહારે બુલાતે હો ! હમ બુલાતે હોં તો મદીનેવાલે કે સહારે બુલાતે હોં ! હમને કિસી કો નોકરી કી લાલચ નહીં દી ! હમને કિસી કો રિક્ષા દિલાને કી લાલચ નહીં દી ! બલ્કે હમને લાલચ દી હે કે દીવાને બન જાઓ અપને નબી કે ! મસ્તાને બન જાઓ અપને આકા કે ! ન ખુદા કે દેનેમે કોઈ કમી હે ન મેરે મુસલફા કે તક સીમ કરને મેં કોઈ કમી હે. વો વકત બહુત કરીબ હે ઈન્શાઅલ્વાહુલ્લ અઝીજ ! વો હિન દૂર નહીં કે વો સબ ભી સુન્નિયોં કે પરચમ તલે હોંગે.

આપ સોચતે હોંગે, ઈસ કિસ્મ કી ગુફતગૂ ક્ર્યો હો રહી હે ? યાદ રખો ! આજ ફિલિસ્તીન કે મુસલમાનોં

પે જો જુલ્દ્મો સિતમ કી બારિશ હો રહી હે ઔર વહાં મદદ કરને કે લિએ કોઈ નહીં પહોંચ રહા હે.

મૈં પૂછતા હું, જરા જાઓ તખ્લીગી જમાઅત લેકર વહાં ! ફિલિસ્તીની બચ્ચે પથ્થરોંસે તુમ્હારે સરકો જખી કર દેંગે ! ઈસલિએ કે તુમને જરૂરાંએ જેહાદ કો મુર્દા કર દિયા હે ઔર હમારા દીન વકતે નમાજ સર જુકાને કી ભી તા'લીમ દેતા હે ઔર વકતે જેહાદ સર કટાને કી તા'લીમ દેતા હે. સુનો મુસલમાનો ! મૈં તુમ્હેં પયગામ દેના ચાહતા હું મુજે બળી મસર્ત હાસિલ હો રહી હે આજ કે ઈસ રૂહ પરવર સુની ઈજાતેમાંં ઈસ સૈલાબ કો દેખને કે બાદ મુજે યહ મેહસૂસ હો રહા હે કે આપ કા જમીર અબ જાગ ચુકા હે. આપને મદીનેવાલેની તરફ અપના રૂખ કર લિયા હે ઔર જાહિર સી બાત હે જબ કાસાએ ગદાઈ ઉસ આકા કી તરફ હો જાએ ફિર કયા કહના ! વો તો એસે હેં કે :-

ખૂદ ભીક હે ઔર ખૂદ કહે મંગતે કા ભલા હો

ઔર બરેલી કે તાજદાર ઈસ લિએ કહતે હેં :-

ચમક તુઝ સે પાતે હેં સબ પાનેવાલે મેરા દિલ ભી ચમકા દે ચમકાનેવાલે

આજ કા યહ રૂહપરવર સુન્ની ઈજાતેમા બતા રહા હે કે આપને અપના રૂખ મદીને કી તરફ કર લિયા હૈ. લેહાજા અબ જહન મેં બિઠા લેં ઔર વા'દા કરેં કે વો ચીજે જો મદીને કી તરફ પહોંચનેમે રુકાવટ બનતી હોં આજ સે ઈન્શાઅલ્વાહ ! ઉસે પરહેજ કરને કી કોશિશ કરેંગે ઔર હમેશા પરહેજ કરતે રહેંગે. (ઇન્શાઅલ્વાહ !)

વો કોન્સી ચીજે હોં જો રસૂલે આ'ઝમ કી કુર્બતસે રોકતી હે ? વો હે નાચ, ગાને, બાજે તમાશોંની મહુષ્યત. કુર્બાન ઉઠાકાર દેખો !

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لِهُ الْحَدِيثَ لِيَضْلِلَ عَنْ

سَبِيلِ لِلَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَخَذِّلُهُ زُورًا

(શ્રી. લુકમાન, આ. દ)

તर्जुमा : और कुछ लोग खेल की बात खरीदते हैं के अल्लाह की राह से बहका है वे समझ और उसे हंसी बना दे. – (कन्जुल ईमान)

यह लहवल हृषि क्या है ? जब मो'मिन अल्लाह के घर की तरफ बहते हैं तो रास्ते के अंदर गाने बाजेवाले बैठ जाते थे, ता के दीवाने मस्जिद की तरफ न जाएँ. अब जब के घर घर टी.वी. आ चूका है, घर घर पिक्चर आ चूके हैं तो बताओ ! हिल कहां से नेकीयों की तरफ माईल होगा ? ! हिल कहां से अल्लाह रज्जुल ईज़ज़त की महज्जत की तरफ बहेगा ? ! आजसे तुम कोशिश करो, तुम्हारा ड्रॉईंग रूम (Drawing Room) हो, तुम्हारा बेड रूम (Bed Room) हो, कहीं भी तुम रहो, याहे तुम्हारी ओफिस हो, अब वहां न कोई गाने की केसेट होगी न वहां पर कोई फ़िल्मी बेगेजीन होगी. बल्कि जहां देखो वहां दीनो हुन्या की ता'लीम और मुस्तक्षा प्यारे بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ की नस्तों की केसेटें, तिलावते कुर्�आन मुकद्दस की केसेटें, उल्माएं ऐहले सुन्नत के बयानात की केसेटें हों. तुम जब गाणी लेकर निकलो तो तुम्हारी गाणीयों के अंदर भ्युजिक की आवाज न हो बल्कि अल्लाह के जिक्र की आवाज आ रही हो. कोशिश करो ! यह ईन्कलाब लानेकी झड़त है. और मैं यकीन के साथ कहता हूँ कि लभी मुसलमान मादी ताकतों से लेस नहीं था लेकिन उसके बावजूद कामयाबीने बहु कर के उसका ईस्तेकबाल किया है. ईस्लाम की पहली ज़ंग का जाईजा लो, ज़ंगे बढ़ते के मौका पर तीनसों तेरह सहाबा में से सिर्फ़ नव सहाबा के पास तत्वारें थीं और बाकी के हाथों में लकणियां थीं.

वो तीनसों तेरह थे तो लरजता था इमाना आज हम करों हैं तो करते हैं गुलामी

क्या यीज थी उनके पास ? ! महज्जते रसूल की कुत्पत्ति थी, ईश्के मुस्तक्षा की दौलत थी. आका जो कहते थे उस पर अमल करते थे. आका जिससे रोक

देते थे रुक जाते थे. ईस अज़्रम की बुन्याद पर मौला उन्हें हर कामयाबी से हम कनार करता था. हमें जुल्म करने के लिए पैदा नहीं किया गया. जैसा के मुजसे पेशतर हज़रत अल्लामा मुफ़्ती अब्दुल गनी साहब رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ ने कित्नी प्यारी बातें बताई के कुते पर महरबानी करो तो जन्नत के हक्कदार बन जाओगे ! जिस दीन के माननेवाले यह पर्यगाम दे रहो हों, तो बताओ ! हमारा मज़हब हमें टेररिस्ट की ता'लीम कब देता है ? हमें यह ता'लीम नहीं ही गई, हमें यह नहीं कहा गया के जुल्म करो, लोकिन ! यह झड़त कहा गया है के अपना देशाय करो, आज एक छोटा भच्या जिसे कोई तमाचा मार दे तो व भी कुछ हाथ पैर चलाता है. अगर हिक्षाय को तुम टेररिस्ट का नाम दे रहे हो तो यह जुम्हर होगा. याद रखो ! झड़त है के तुम सोसायटी के अंदर अम्न के माहोलको काईम करो, तुम पणोसियों के हक्क का ख्याल करो, तुम अल्लाह और उसके रसूल की ईतात करो, तुम्हारी जात दूसरों के लिए रहमत हो जहमत न हो.

मेरे सरकार ने काफ़िरोंसे भी हुस्ने सुलूक की ता'लीम दी है. केसी ता'लीम दी है ? किस तरह दी है ? अगर मुशाहिदा करना चाहतो हो तो देखो, जब भी अल्लाह के कोई बरगुजीदा और ईर्माबरदार बंदे ईस्लाम की बागडोर अपने हाथमें लिए हैं उनसे मुतअलिक कोई मिषाल नहीं पेश कर सकता के उन्होंने कभी किसी दूसरे दीन के माननेवाले पर जुल्म किए हों ?

यही उमर कारुक عَزَّلَهُ اللّٰهُ عَزَّلَهُ हैं दरभत के साथेमें सो रहे हैं, एक सझीर पहोचता है और पूछता है, कहां है अमीरुल मो'मिन ! लोगोंने कहा, देख ईधर ज़ंगल के अंदर कहीं बकरियां चराते होंगे ! वो गया मिलने के लिए, रास्ते में फ़िर लोगों से पूछा, कहां है अमीरुल मो'मिनीन ? ! जवाब मिला, वो देखो दरभत के साथेमें जो सो रहे हैं वही है

હમારે અમૃતલ મો'મિનીન ! જબ ઉસને દેખા કે ફારુકે આ'જમ મધ્યવે જ્વાબ હૈ, સોચા ઈસસે સુનેહરા મોકા ફિર કબ મિલેગા ? તલ્વાર નિકાલતા હે ઔર અમૃતલ મો'મિનીન કો શહીદ કરના હી ચાહતા હે કે આપકી આંખ ખુલ ગઈ ! કિસકી આંખ ખુલી ? જિસને અપની નિગાહોં સે મુસ્તફા માટે ફારુકે આ'જમને ફર્માયા ક્યોં આએ થે આપ ?! કહા, મૈં સફીર હું આયા થા મુલાકાત કે લિએ મગર તન્હા દેખકર સોચા કામ તમામ કર હું, ઈસ લિએ કે આપ કે નામકા ખૌફ પૂરી હુન્યા કે અંદર હૈ.

અમૃતલ મો'મિનીન ફારુકે આ'જમ માટે ઈશ્વાદ ફર્માતે હે :

ક્યા ઈસ નાપાક ઈરાહે સે તુમ આએ થે ? ઉસને કહા, હા ! અબ વો અર્જ કરતા હૈ, અમૃતલ મો'મિનીન ! મુજે યહ બતાઈએ કે હમારે બાદશાહોં કો નરમ ગદે પર નીંદ નહીં આતી, સિક્યૂરિટી ફોર્સ કે દરમિયાન રહેતે હૂએ નીંદ નહીં આતી ઔર આપ ઐસે હી દરમણ કે સાએમં સો રહે હૈ ?! કયા આપ કો ડર નહીં લગતા ?!

સુનો ! આપને ક્યા જવાબ દિયા, ઈશ્વાદ ફર્માતે હે, જો ઈન્સાનોં પર હુકૂમત કરતા હૈ વો ડર કરતા હૈ ઔર જો ઈન્સાનોં કી બિદમત કરતા હૈ વો બેખૌફ રહા કરતા હૈ. મૈં હાકિમ નહીં, હું મૈં તો

ખાદિમ બન કર કે આયા હું.

ઔર યહી અમૃતલ મો'મિનીન ફર્માતે હે : અગર મેરે દૌરે હુકૂમત મેં એક બકરી ભી ખારિશ કી બીમારી સે મર ગઈ તો મૈં ડરતા હું કે અપને મૌલા કી બારગાહ મેં ઉસકા ક્યા જવાબ હુંગા ?!

યાદ રખો ! તુમહારી જાત કિસી કમઝોર કે લિએ જહમત ન હો, બલ્કે સબકે લિએ તુમ રહમત બન જાઓ. કાફિરોં કે સાથ અચ્છા સુલૂક કરો, ઉન્હે અચ્છાઈયોં કી બાતે બતાઓ, તુમ અપની જિંદગી કો સીવી રાસ્તે પર ચલાઓ. રસૂલ આ'જમ માટે ફારુકે આ'જમ કે કિરદાર કો અપનાઓ ! અગર તુમ જા રહે હો ઔર કોઈ બુઝી કાફિર ઔરત હાથો મેં કુછ વગન લેકર કે જા રહી હૈ તો તુમ ઉસકી પેશાની કે ટીકે કો મત દેખના, બલ્કે ઉસકી ઉભ કો દેખકર ઉસકે હાથો સે બોજ ઉઠા લેના ઔર અપને નખી કી તા'લીમ પર અમલ કર કે હુન્યાવાલોં કો બતા દેના કે હમારે હુકૂર માટે ને હમેં યહ તા'લીમ અતા ફર્માઈ હૈ !

બહુત જરૂરી હે કે હમ પહેલે અપને સે શુરૂઆ કરેં, ઈન્શાઅલ્લાહ ! દેખતે દેખતે હર મુસલમાન અપને ઈસ્લામી રંગમેં નજર આએગા યહાં તક કે ગેર ભી દામને ઈસ્લામ સે વાબસ્ત હોતે જાઓગે. અલ્લાહ તાદાસે દુઆ હૈ કે હમ સબ કો અપને ઘારે હથીબ માટે કે ઉસ્વાએ હસના પર અમલ કરને કી તૌફિક અતા ફર્માએ. (આમીન)

وَمَا عَلِيْنَا لَا إِلَّا لِغُلَامِيْنَ

★ મુસલમાનને મદ્દ કરવાના અગણિત ફાયદા ! ★

જે શખ્સ મુસલમાનના માર્ગમાંથી તકલીફદાયક ચીજને દૂર કરશે, અલ્લાહ તાદાસે તેના આ'માલનામામાં એક હજાર નેકીઓનો વધારો કરી આપશે, તેમજ જો કોઈ મુસાફરને તેની મંજિલ અથવા માર્ગ બતાવી દે છે તેના માટે એક લાખ નેકીઓ લખવામાં આવે છે. (નુઅફતુલ મજાલિસ, ટ્રેન્ડ, ભાગ-૧, પેજ-૫૭)

રસૂલુલ્લાહ માટે ફર્માવ્યું કે જે શખ્સ પોતાના મુસલમાન ભાઈની હાજર પૂરી કરવાના માટે જાય છે, અલ્લાહ તાદાસાના તરફથી પંચોતેર હજાર ફરિશતા તેના પર સાચો કરી લે છે અને તેના માટે દુઆ કરતા રહે છે ત્યાં સુધી કે તે કામ પૂર્ણ કરે, તે ઉપરાંત તેના આ'માલનામામાં હજ્જ તથા ઉમરાનો સવાન લખી દેવામાં આવે છે. (હવાતો ઉપર મુજબ)

લેખક : હકીમ મુહમ્મદ અસ્લિમ શાહિન કાદરી
અનુવાદક : મૌલાના મુહમ્મદ શાહિર પટેલ દ્યાદરવી

★ ઘમંડ અને તેનો ઈલાજ ★

આ શૈતાની આદત ઘડી જ બુરી અને એવી તથાહ કરનાર છે કે જેને અપનાવનાર માણસ દુનિયા તથા આભિરતમાં જલીલ તથા રુસ્વા થઈ જાય છે. તકબ્બુર (ઘમંડ)નો અર્થ એ છે કે બીજા લોકોને હકીર (નીચ) સમજી પોતાની જાતને સોથી મોટી અને ઉચ્ચ તસવ્વુર કરવી (સમજવી). આ જ જાબો શૈતાન મલઊનના દિલમાં પૈદા થયો હતો કે જ્યારે અલ્લાહ તાલાબે ફરિશ્તાઓને હુકમ કર્યો કે આદમ સામે સજદો કરો તો તમામ ફરિશ્તાઓએ સજદો કર્યો કારણ કે તેઓ તકબ્બુરની નહૂસતથી પાક હતા પણ શૈતાનમાં તકબ્બુર સમાયેલ હતું, તેણે સીનો તાણી કહું કે હું હજરત આદમ થી બેહતર છું, તે મને આગથી અને આદમને માટીથી પૈદા ફર્માવ્યા છે. તે મલઊને હજરત આદમને પોતાનાથી હકીર (નીચા) સમજ્યા અને (ઘમંડના કારણે) સજદો ન કર્યો. માટે યાદ રાખો કે માણસમાં ઘમંડ જેવી શૈતાની આદત પૈદા થઈ જાય છે તેનો તે જ અંજામ થશે જે શૈતાનનો થયો. તે બંને જહાનમાં ખુદાએ કહુંહારે જખારની ફિટકારથી જલીલ તથા રુસ્વા થઈ ગયો.

યાદ રાખો કે ઘમંડ અલ્લાહ તાલાબાને ઘડો

જ નાપસંદ છે અને આ ઘડો જ મોટો ગુનો છે. હદીષ શરીફમાં છે : જે માણસના દિલમાં રાઈના દાઢા બરાબર પણ ઈમાન હશે તો જહાનમાં દાખલ નહીં થાય. અને જે માણસમાં રાઈના દાઢા બરાબર ઘમંડ હશે તે માણસ જનતમાં દાખલ નહીં થાય. (મિશ્કાત, પેજ-૪૩૩, ભાગ-૨)

એક બીજુ હદીષ શરીફમાં આવ્યું છે કે મૈદાને મેહશરમાં ઘમંડ કરવાવાળાઓને એ રીતે લાવવામાં આવશે કે તેમની શક્કાલો તો માણસો જેવી હશે પણ તેમનું કદ ક્રીડિઓ બરાબર હશે અને આ લોકોને ઘસેડીને જહાનમ તરફ લાવવામાં આવશે અને તેના કેદખાનામાં તેઓને કેદ કરી દેવામાં આવશે જેનું નામ નુલસ (નાઉભ્રીદી) છે. અને તેઓને એવી આગમાં સણગાવવામાં આવશે જે બધી જ આગોને સણગાવી દેશે, જેનું નામ "નારે લાનીયાર" છે. અને તેઓ (ઘમંડિઓ)ને જહાનમનું પીપ (પરુ) પીવડાવવામાં આવશે. (મિશ્કાત શરીફ, ભાગ-૮, પેજ-૪૩૩)

ઘરા વાંચક ભાઈઓ ! તથા ઘારી માઓ અને બહેનો ! કાન ખોલી સાંભળી લો કે આપણને જે ખાવા, પીવા, ચાલ ચલન અને મકાન, સામાન, તૌર તરીકો, માલો હૌલત દરેક વસ્તુમાં આપણે પોતાને બધાથી વધુ સારા સમજાએ છીએ અને બીજા લોકોને પોતાનાથી નીચ સમજાએ છીએ, એ જ રીતે અમુક ઈભાદત કરવાવાળા તથા ઈલમવાળા ઈભાદત તથા ઈલમ (જાણકારી)માં પોતાને બધાથી ઉચ્ચ અને બીજાને નીચ ગણી સીનો કુલાવે છે, આ જ ઘમંડ છે ! ખુદાના વાસ્તે આ શૈતાની આદતને છોડો અને આજીજી તથા જુકવાની આદત રાખો એટલે કે બીજાને દરેક વસ્તુમાં પોતાનાથી ઉચ્ચ અને પોતાને નીચ સમજો. હદીષ શરીફમાં છે કે જે માણસ અલ્લાહ તાલાબા માટે (અલ્લાહની રજા માટે) તવાજોએ અને ઈન્કેસારી કરશે (જુકશે) તો અલ્લાહ તાલાબા તેને બુલંદ ફર્માવી દેશે, તે બંદો પોતાને નીચો સમજશે પણ

અલ્લાહ તાદાલા બધા જ ઈન્સાનોની નિગાહમાં તેને અજમતવાળો બનાવી દેશો. અને જે માણસ ઘમંડ અને તકબુર કરશો અલ્લાહ તાદાલા તેને પસત (નીચો) ફર્માવી દેશો, તે પોતાને ઉચ્ચ સમજશો પણ અલ્લાહ તાદાલા તેને બધા જ ઈન્સાનોની નજરમાં જલીલ (બેઈજજત) બનાવી દેશો.

★ તકબુરનો ઈલાજ ★

ગુરુર તથા ઘમંડનો ઈલાજ એ છે કે મિસ્કીનો તથા ગરીબોની સોહભતમાં રહેવા લાગે અને લોકોની સેવા કરે તથા તવાઝોઅ અને ઈન્કેસારી (પોતાને તુચ્છ જાણવું) અપનાવે, સલામમાં પહેલ કરે અને પોતાના હિલમાં એ નક્કી કરી લે કે દરેક મુસલમાનની તા'જીમ કરીશ, ભલે તેનાં કપડાં ગમે એટલાં મેલાં કેમ ન હોઈ તેને પોતાના બરાબર બેસાડીશ. હરદમ પોતાના હિલમાં સુસ્તી તથા કમતરીનો ખયાલ જમાવે અને ખુદાએ પાકનો શુંક અદા કરે કે મને તેણો જેવું આપ્યું અને મને જેવો બનાવ્યો એ બિલકુલ ઠીક છે, જો તે (અલ્લાહ) ઈચ્છિત અથવા અન્યારે પણ ચાહે તો સારા જહાનથી બદ્દાર બનાવી શકે છે. અને હિલમાં એ પણ ખયાલ રાખે કે અલ્લાહ સૌથી મોટો બુલંદ (ઉચ્ચ) છે અને ખુદાએ તાદાલા સિવાય કોઈ પણ કિશ્ચીયાઈ (ગવ્વ)ને પાત્ર નથી. હું નીચ, રુસ્વા અને હલકો આદમી છું. આ હકીકત જાણવા માટે સૂરાએ અબસ, આયત ૧૭ થી ૨૨ તથા સૂરાએ દષ્ટર, આયત ૧ ને વારંવાર પઢ્યા કરે. અને ઘમંડ માણસને જે કાંઈ પણ કહે તેના વિરુદ્ધમાં જ કામ કરે. ઘમંડ માત્ર શક્લથી જ નહીં પણ પહેરવેશ, જબાન, આંખ, ઉઠવા, બેસવા મતલબ કે દરેક હલન ચલનથી જહેર થઈ શકે છે. માટે કોશિશ તથા મહેનતથી તેને દૂર કરવું જરૂરી છે જેથી કોઈ પણ રીતે એ બાકી ન રહે અને આજીજ તથા નરમી માણસની તબિઅત તથા ફિતરતની (પ્રકૃતિની) ખૂબી બની જાય.

તકબુરના ઘણાયે દાખલાઓ છે જેમાંથી અમુકનું વર્ણન કરીએ છીએ : દા.ત. ઘમંડીનો એક ખાસ અંદાજ એ હોય છે કે જ્યાં સુધી કોઈ સાથે ચાલવાવાળું ન હોય ત્યાં સુધી તે કોઈ પણ ઠેકાણે નહીં જાય, જાણે એકલું ચાલવું તેની તૌહીન હોય. હજરત હસન બસરી ﷺ સાથે ઉપરોક્ત ખયાલ રાખી કોઈ ચાલવા લાગતો તો આપ આમ ન કરવા દેતા અને કહેતા કે આ રીતે દિલ પોતાની જગ્યાએ કાયમ નથી રહેતું. (એટલે કે ઘમંડી થઈ જાય છે.)

હજરત અખૂ દરદા ﷺ નું ફર્માન છે કે ચાલતી વેળા જેટલા માણસો તને ઘેરી રાખે છે એટલો જ વધુ ફાસલો (દૂરી) તારા અને ખુદા તાદાલા દરમ્યાન વધતો જાય છે.

સરકારે મદીના ﷺ જ્યારે ચાલતા તો ઘણાયે સહાબાને પોતાની આગળ ચાલવા દેતા. ઘમંડીની નિશાનીઓમાંથી એ પણ છે કે તે ઈચ્છે છે કે લોકો તેની સાથે બાઅદબ ઊભા રહે અને તે બેસી રહે. હુંજૂર અકરમ ﷺ ને એ ઘણું જ નાપસંદ હતું કે કોઈ ઉભો રહીને આપની તા'જીમ કરે. હજરત અલી ﷺ કર્માનીઓમાંથી એ કોઈ દોગ્ખીને જેવો હોય તો તેને જુઓ જે બેઠો હોય અને લોકો તેની સામે ઊભા હોય. એક નિશાની એ પણ છે કે ઘમંડી કોઈની મુલાકાત માટે નથી જતો. ઘમંડીની એક નિશાની એ પણ છે કે તે કોઈ મિસ્કીનને પોતાની પાસે બેસાડવું નાપસંદ કરે છે. પણ તાજદારે રિસાલત ﷺ (આથી વિરુદ્ધ) પોતાનો દસ્તે મુખારક જ્યારે કોઈ ફકીરના હાથમાં આપતા તો પોતે પાછો ન ખેંચતા અને આમ જ રહેવા દેતા જ્યાં સુધી કે તે પોતે ન છોડી દેતો. પ્યારા આકા માટે બીમારો, ખુજલીવાળા અને ગરીબો સાથે જમવા બેસતા જેઓથી બીજા લોકો દૂર રહેતા હતા. (કમશા)

★ ★ ★ ★

પીરની પરખ કરવતો જાઈનો !!

આજ : હિન્દુ મૌલાના નિઝામુદ્દીન મિસ્બાહી કુરચનવી
(અતીબો ઈમામ મસ્જિદ રાજા, બાલાકલાવા, બેંગલૂર, યુ.કે.)

અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી દ્યાદરવી

પીરની શરતો વર્ણન કરતાં બેલગ | મનાના મશ્હૂર સૂકી તથા મુહિક્કેક આલિમ બુગુર્ હિન્દુ મીર સૈયદ અભુલ વાહિદ બેલગ | મીર ઉદીલી, પોતાની કિતાબ "સબઅને સનાભિલ શરીફ" માં લખે છે : -

પ્રથમ શરત કે પીરનો મસ્લક બરાબર હોય તેનો ખુલાસો એ છે કે, સાચા મુરીદે સહીઓ સિલસિલો તલાશ કરવો જોઈએ કેમ કે મોટા ભાગની જગાએ નીતિ નિયમ વિરુદ્ધ થઈ ગયેલ છે.

પીરની બીજી શરત એ છે કે પીર "આલિમ" તથા "આભિલ" હોય (ઇલ્મવાળો) તથા ઇલ્મ પર અમલ કરનાર) હોય, તમામ ઈલાદોનો ફર્જો, વાજિબો, સુન્નતો, નફ્લો તથા મુસ્તહબોનો પાબંદ અને તેની પાબંદીમાં સુસ્ત ન હોય. પીરની **બીજી શરત** એ છે કે પીરના અકીદા હુરુસ્ત હોય, મજાહબે અહલે સુન્નત વ જમાઅતના પ્રમાણે અને પાકો ચુસ્ત સુન્ની હોય.

બીજી શરતની સ્પષ્ટતા કરતાં ખૂદ અલ્લામા સૈયદ મીર અભુલવાહિદ બેલગામી હોઈ લખે છે : "પીર આલિમ તથા આભિલ હોય, તમામ ઈલાદોના ફર્જો, વાજિબો, સુન્નતો, નફ્લો તથા મુસ્તહબોનો અને તેના હુકમોની પાબંદીમાં સુસ્તી તથા આણસ કરનાર ન હોય. દરેક વુગ્ના માટે મિસ્વાક કરે, દાઢીમાં કાંસકી કરે, આ બંનેવ સુન્નતો છે. પાંચેવ નમાઝો અગ્રાન, ઈકામત તથા જમાઅતની સાથે અદા કરે, અટકી અટકીને નમાઝના અરકાનો અદા કરવાનો ખયાલ રાખે અને એ પ્રકારની અન્ય વાતો ધ્યાનમાં

રાખો. અને જો તે આ ઈલાદોનો આલિમ (જાણકાર) ન હોય તો એના પર અમલ કરી શકશે નહીં જેથી શરઈ હંદી બહાર થઈ જશે, જેથી પીર નથી બની શકતો. એટલા માટે કે જે વ્યક્તિ હકીકતના મકામથી નીચે આવી જાય છે તે તરીકત પર આવીને રોકાય જાય છે અને જે તરીકતના સ્થાનથી નીચે આવી જાય છે તે શરીઅત પર આવીને અટકે છે અને જે શરીઅતથી ચલિત થાય છે તે ગુમરાહ થયો અને ગુમરાહ શખ્સ પીર બનવાને લાયક નથી.

અને તે હુરવેશ જેની પ્રતિ મખ્લૂક વળી (ખેંચાય) જાય છે, દા.ત. મોટા ભાગની મખ્લૂક તેની બયઅત તથા ઈરાદત (મુરીદ થવા) માટે પહોંચે છે તેના ઉપર તો શરીઅતના જુઝઈયાત (શાખાઓ)માં પણ સાવધાની ફર્જ તથા અનિવાર્ય છે. તેણે જોઈએ કે શરીઅતની બારીકીઓમાંથી એક જરાક પણ છૂટવા ન હે કે એ ચીજ તેના મુરીદોની ગુમરાહીનો સખ્ખ બનશે. જાહેર છે કે તેઓ (મુરીદો) એવા કૃત્યથી દલીલ પકડે છે અને કહે છે કે, "અમારા પીરે આવું કર્યું છે !!" (એટલે અમે પણ કરીશું ! એવું નહીં જુએ કે શરીઅતની વિરુદ્ધ છે !) જેથી તે (પીર) ગુમરાહ તથા ગુમરાહ કરનાર થઈ જાય છે. (સબઅને સનાભિલ શરીફ)

હુગ્ગે ઈમામે અહલે સુન્નત આ'લા હિન્દુ ઈમામ અહુમદ રાજા મુહદિષે બરેલ્વી હોઈ પીરની શરતો ગણાવતાં ઈશ્વાર ફર્માવે છે :-

"શયખે ઈત્તેસાલ એટલે કે જેના હાથ પર બયઅત કરવાથી (મુરીદ થવાથી) માણસનો સિલસિલો હુગ્ગે પુરન્દર હુલ્લુંની સુધી જોડાઈ જાય

એના માટે ચાર શરતો છે :—

પ્રથમ શર્ત : સિલસિલો કપાયેલ ન હોય : શયખ (પીર)નો સિલસિલો (અમના પીર તેમના પીર) સતત સહી જોડાણ સાથે હુઝૂરે અકદસ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ સુધી પહોંચ્યો હોય, વચ્ચમાંથી તૂટ્યો ન હોય, કેમ કે તૂટેલ જરીયા વડે પહોંચ અશક્ય છે. અમુક લોકો બયઅત વિના કેવળ વારસાના ગર્વબેર પોતાના બાપદાદાના સજજાદા બની બેસે છે. એટલે બાપ તો સારા પીર હતા પણ આ જનાબ બાપથી મુરીદ થયા વિના તેમના મૃત્યુ બાદ મુરીદ કરવા લાગે છે. જ્યારે કે આ સિલસિલો તો બાપ પર ખત્મ થઈ ગયો. હવે જ્યારે પોતે બાપથી એ સિલસિલામાં મુરીદ જ નથી તો કેવી રીતે હુઝૂર પુરનૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ સુધી પહોંચ્યે ?! અથવા મુરીદ તો થયો હતો પણ બાપે બિલાફ્ત તથા ઈજાજત આપી જ ન હતી, તો ઈજાજત તથા બિલાફ્ત વિના મુરીદ કરવા કેવી રીતે દુરુસ્ત છે ! મુરીદ કરવાના માટે કેવળ મુરીદ થઈ જવું પૂરતું નથી, બલ્કે બિલાફ્ત તથા ઈજાજત પણ જરૂરી છે તો કઈ રીતે હુઝૂર પુરનૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ સુધી પહોંચ્યે ?! અથવા સિલસિલો જ કટ કરી દેવામાં આવ્યો, તેમાં ફ્યૂઝ ન રાખવામાં આવ્યો છતાં લોકો નફ્સપરસ્તીમાં એમાં મુરીદ કરતા તથા બિલાફ્ત આપતા ચાલ્યા આવે છે. એટલે કે સિલસિલામાં એક એવા શયખ થયા જેમણે પોતાનો સિલસિલો પોતાની જાત પર જ કોઈને બિલાફ્ત ન આપીને પૂરો કરી આવ્યો. હવે એમના પછી કેટલાક હુન્યાપરસ્ત લોકોએ પોતાની દુકાન ચમકાવવાના ખાતર કેવળ પોતાની ઈચ્છાથી એ સિલસિલો જે બેફેઝ છે તેને ચલાવી રાખ્યો છે ! જ્યારે કે એવા બેફેઝ સિલસિલામાં બયઅત દુરુસ્ત નથી.

સિલસિલો પોતે સહીહ હતો પણ વચ્ચમાં કોઈ એવો શખ્સ આવી ગયો જે (પીરની) અમુક શરતો ત્યજવાને કારણે બયઅતને લાયક ન હતો. એના પછી એનાથી જ શાખ (શજરો) ચાલ્યો તે વચ્ચેથી કપાયેલ છે ! આ સંજોગોમાં એ બયઅતથી હરગિઝ ઉપર સુધી પહોંચ થશે નહીં. બળથી દૂધ અને વાંઝળીથી બાળક માગવાની મતી જ નિરાળી છે ! (એટલે કે સિલસિલો

તો બરાબર હતો પણ એ સિલસિલામાં મુરીદ કરનાર એક એવો પીર થયો જે બયઅતની અમુક શરતો ધરાવનાર ન હતો. દા.ત. આલિમ તથા આમિલ ન હતો, કે જે પીર માટે જરૂરી શરતોમાંથી છે. હવે કેમ કે પીરી માટેની શરત ન પામવાને કારણે તે હકીકતમાં પીર ન રહ્યો, તો તે પોતે પણ મુરીદ નથી કરી શકતો અને અન્યોને પણ બિલાફ્ત તથા ઈજાજત નથી આપી શકતો. હવે તે સિલસિલો જે મુક્કમલ સહીહ હતો તે આ પીર પર ખત્મ થઈ ગયો. તો હવે આ તૂટેલો સિલસિલો કેવી રીતે હુઝૂર પુરનૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ સુધી પહોંચશે ?! આવા તૂટેલા સિલસિલાથી હુઝૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ સુધી પહોંચવાની ઉમ્મીદ રાખવી એવી જ છે જેવી રીતે બળદ પાસેથી દૂધ અને વાંઝળી પાસેથી બાળકની આશા રાખવી કે જે એક અશક્ય બાબત છે.)

બીજી શરત : શયખ સુન્ની સહીહુલ અકીદા

હોય : બદ્દમજહબ, ગુમરાહનો સિલસિલો શૈતાન સુધી પહોંચશે ન કે હુઝૂર પુરનૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ સુધી. આજકાલ ઘણા બદ્દમજહબો બલ્કે બેદીનો એટલે સુધી કે વહાબીઓએ કે જેઓ મુદ્દલે ઔલિયાના મુન્કિર તથા દુશ્મન છે પણ તેમણે બદ્દકારીના માટે પીરી મુરીદીની જાળ બીધાવી રાખી છે. હોશિયાર ! ખબરદાર ! સાવધાન ! સાવધાન !

બીજી શરત : આલિમ હોય : (એટલો કે પોતાને જરૂરી મસાઈલ કોઈની મદદ વિના કિતાબોમાંથી શોદી શકે.) હુઝૂર મુજદ્દિદે આ'જમ ઈમામ અહમદ રાઝા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ફર્માવે છે કે, "હું કહું છું કેફિકહનો ઈલ્મ (દીની ઈલ્મ) તેની પોતાની જરૂરત મુજબનો પૂરતો તથા જરૂરી છે કે અહેવે સુન્નતના અકીદાઓથી પૂર્ણપણે વાકેફ હોય, કુફ તથા ઈસ્લામ, ગુમરાહી તથા હિદાયતના તફાવતનો ખૂબ જ માહિર હોય, નહીં તો આજે નહીં તો કાલે બદ્દમજહબ થઈ જશે. એટલા માટે કે જે બુરાઈને જ નહીં જાણો તો એક દિવસ જરૂર તેનો શિકાર થઈ જશે. સેંકડો વાતો તથા વર્તનો છે જેનાથી કુફ લા'ਜિમ આવે છે અને જાહીલ જેહાલતના લીધે એમાં સપદાઈ જશે. પ્રથમ તેને ખબર જ થશે નહીં કે તેનાથી આ વાણી અથવા આ વર્તનથી

કુફ થઈ ગયું ! અને જ્ઞાણ થયા વિના તૌબા શક્ય નથી જેથી તેમાં પડયો રહેશે. અને જો કોઈ ખબર આપે તો એક સદ્ગુદ્ધિવાળો જાહીલ તો ડરી જાય અને તૌબા પણ કરી લે પણ તે જે શૈખપણાની સજાદાનશીની ગાદીનો વારસ હોય, ગાદી પર હાદી તથા મુરીંદ બનીને બેઠો હોય તેની મહાનતા ખૂદના ટિલમાં જે ભરાયેલી હોય તે અને કેમ કરીને એ વાત કબૂલ કરવા હે કે તે તૌબા કરે ? ! અને જો એવા જ હક્ક પરસ્ત થયા અને માન્યુ તો કેટલું કે પોતે તૌબા કરી લેશે. પણ વાણી તથા વર્તન થકી (કુફ થવાથી) જે બયઅત તૂટી ગઈ તો હવે કોના હાથ પર બયઅત કરે ? ! અને શજરો તે નવાના નામથી આપે, ભલે પ્રથમ શયખનો તે ખલીફા હોય. આવું તેમનો નફ્સ કેવી રીતે માન્ય કરે ! ન એના પર રાજ થશે કે આજથી સિલસિલો બંધ કરી દઈએ, મુરીંદ કરવાનું છોડી દઈએ. અને એ જ સિલસિલો કે જે તૂટી ચૂક્યો તેને ચાલુ રાખશે. જેથી અકીદાઓનો આદિમ હોવું અનિવાર્ય છે.

એનાં દષ્ટાંત આ દૌરમાં તો ઘણા છે, એક દષ્ટાંત જોઈ લો :-

[હાલમાં જ એક શહેરમાં મશ્હૂર ખાનકાહ તરફથી સજાદાની સદારતમાં સમૃદ્ધ લગ્નના એક પ્રોગ્રામમાં એક હિંદુ ધર્મગુરુને બોલાવી તેનું સન્માન કરવામાં આવ્યું અને તેમણે શાદી કરનારાં ઝોડાંઓને આશિવાઈ આપ્યા. અને મજમામાંથી કોઈકે તેમના ભગવાનની જ્યનનો ના'રો માર્યો ! જે સમાચારો ફોટો સાથે વર્તમાન પત્રોમાં છપાયા. અને તેનો રિપોર્ટ એક માસિકમાં આપવામાં આવ્યો તેમાં તે આંગતુકના નામ આગળ પ. પૂ. (એટલે કે પરમ પૂજય) લખીને એક કાફિરના આર્શિવાદ મેળવવા બદલ ગર્વ લેવામાં આવ્યો. "પૂજય" એટલે પૂજાને લાયક, ઈબાદતને લાયક, જ્યારે કે અલ્લાહ સિવાય કોઈ પૂજાને લાયક નથી એ ઈમાનનો ઈસ્લામનો પાયો છે.

તો આવું કરનારાઓ માટે બરેલી શરીફથી શરીઅતનો હુકમ પૂછાવ્યો તો હાજરજનો તથા રિપોર્ટર તથા તે મંથલીના પ્રકાશક માટે હુકમ આપ્યો કે, "તૌબા કરે, કલ્મો પઢે અને નિકાહ દોહરાવે." એ હુકમ તેમના પર રવાના કર્યો પણ હજુ તૌબાનામું

તેમના તરફથી બહાર પડ્યું નથી ! વળી આ જ કહેવાતી હસ્તીએ એક સાદવીના હાથમાં હાથ આપી કૌમી એકતાની ચેઈન બનાવી પોતાના ફાસિક હોવાનું એલાન કર્યું હતું છતાં અંધશ્રદ્ધામાં રાયતી કૌમ આવા પીરોની પાછળ પડેલી છે !

આ છે કહેવાતા જાહીલ પીરોની હાલત ! કે ઈમાન શું છે તે જ નથી સમજતા ! ગૈર કોમો સાથે શરીઅતના વર્તુળમાં રહી સુમેળુપૂર્વક રહેવાની કાંણ ના પાડે છે ? પણ એકતાના નશામાં ઈસ્લામના વર્તુળમાંથી નીકળી જઈ તેમનામાં ભળી જવાની ઈસ્લામ ક્યાંથી છૂટ આપશે ? ક્યાં બુદ્ધ જતી રહી છે આવા સુલેહકુલ્લી પીરો તથા મુરીદોની ? એક સમય હતો જ્યારે કાફિર ખાનકાહ પર આવતો તો ઈમાનવાળો બનીને જતો હતો ! આછે આવનારો ગૈર સૌનાં ઈમાન લઈને જતો રહે છે ! શું જરૂરત છે આવાં નાટકોની ?? હે મુસલમાન ! સાંભળ !

તેરે દામનમે હે કિસ લાલો જવાહિર કી કમી ! તૂ કિસી ગૈર કે દામન કી તરફ કચ્ચું દેખે ? !

અસલ રાજ કામયાબીનું આ છે કે :-

કુદરતે ફિર સાથ હોં, ફિર ફિતરતે આગામ હોં બાત બસ ઈળી સી હે મોંમિન તો બન જાએ કોઈ ? !

માટે હે સુન્નીઓ ! સાવધાન થઈ જાવ ! આવા પીરની પાછળ રહેશો તો ઈમાનથી પણ હાથ ધોઈ બેસશો અને ઈમાન ગયું તો હમેશાંની જહન્નમ તમારા સ્વાગત માટે તેયાર છે તે ન ભૂલશો ! મીઠી વાણી તથા મીઠી વાતો એક બાજુ રાખો ! પ્રથમ શરીઅતનો દામન ચુસ્તતાથી પકડો !] -પ્રકાશક

ઉપરોક્ત લખાણોનો ખુલાસો એકે પીર થવાની જે એક શરત આદિમ હોવું છે એનો મતલબ એ છે કે જરૂરી મસાઈલનો જાણકાર હોય અને અહેલે સુન્નતના અકીદાથી સંપૂર્ણપણે વાકેફ હોય, એટલા માટે કે તે જો અહેલે સુન્નતના અકીદાથી વાકેફ નહીં હોય તો કુફ તથા ઈસ્લામ અને ગુમરાહી તથા હિદાયતમાં તફાવત કરી શકશે નહીં અને જેહાલતના કારણે ક્યારેક જીબ પર એવા શબ્દો લઈ આવશે અને કોઈ એવી હરકત

કરી બેસશો જેનાથી કુઝ લાગુ થતુ હોય. વળી તેને ઈલમ જ નથી કે આવું બોલવું અથવા કરવું કુઝ છે જેથી તૌખા પણ કઈ રીતે કરશે ?! અને જ્યારે તૌખા નહીં કરે તો ઈસ્લામમાં કઈ રીતે દાખલ થશે ?! અને જો કોઈ તેને બતાવે કે આ કુઝ છે તો એક સીધો સાદો મુસલમાન તો ડરી જાય અને તૌખા પણ કરી લે પણ તે માણસ જેની પાસે અકીદતમંદ મુરીદોની ભીડ હોય તેનાથી કઈ રીતે એ શક્ય છે કે હક્કને સ્વીકારીને તૌખા કરી લે ! અને જો તે માણસ હક્ક પરસ્ત સાબિત થાય અને હક્ક વાત કબૂલ પણ કરી લે તો કેટલું ? એટલું કે ખૂદ તૌખા કરી લીધી, પણ કુઝના કારણે જ બયાત તૂટી હવે તેની તજીદ (નવેસર બયાત) કરે, એટલે કે કોઈ અન્ય પીરથી નવી બયાત કરે અને શજરો પણ એ નવા પીરના નામથી ચાલુ કરે ભલે તે આગલા પીરનો ખલીફા જ હોય. આ વાત મુરીદો તથા અકીદતમંદોની ભીડ રાખનાર શખસ કઈ રીતે સ્વીકારે ! અને આ પીર સાહબ એં વાત પર પણ રાજી થશે નહીં કે હવે મુરીદ કરવાનું જ છોડી આપે ! યકીનન ! એ જ તૂટેલો સિલસિલો ચાલુ રાખશે.

એટલા માટે જરૂરી છે કે એવા પીરના હાથમાં હાથ આપે કે જે જરૂરી મસાઈલ તથા તમામ અકાઈએ અહલે સુન્નતથી વાકેફ હોય.

ચોથી શરત : ફાસિકે મુઅલિન (એટલે જાહેરમાં ઉદ્ઘાડા છોગો ગુનાહ કરનાર) ન હોય. એની સ્પષ્ટતા કરતાં હુજૂર ઈમામ અહમદ રાજા ફર્માવે છે : આ શરત ઉપર હુજૂર સુધી પહોંચનો આધાર નથી કેમ કે એકલુ ફિસ્ક કમ કટ થવાનો સબબ નથી.

પણ પીરની તા'ઝીમ લાજીમી છે અને ફાસિકની તૌહીન વાજિબ છે અને બંનેનું સંગમ બાતિલ (અસંભવ) છે. એનો અર્થ એ છે કે જો પીર ફાસિક હોય (જાહેરમાં ગુનાહ કરનાર) તો પણ હુજૂર સુધી સિલસિલો પહોંચી જવો શક્ય છે એટલા માટે કે કેવળ ફિસ્કથી સિલસિલો ખત્મ નથી થતો, પણ કેમ કે શરીરતમાં પીરની ઈજજત તથા તા'ઝીમ જરૂરી છે અને ફાસિકની તૌહીન થવી તથા

તા'ઝીમ ન થવી જરૂરી છે અને તા'ઝીમ તથા તૌહીન બંને વિરોધાભાસી ચીજો છે જેમનું સંગમ થવું અસંભવ છે એટલા માટે ફાસિકને પીર બનાવવો જાઈજ નથી.

હિન્દુ હિન્દુના પીરના માટે આલિમ હોવું લાજિમ દરાવે છે અને ફર્માવે છે કે, "જીહિલ પીર શૈતાનનો મસ્ખરો (ઠંડાબાજ) છે." (રૂહે તસવ્વુફ)

હિન્દુ મુજદ્દિદ અલ્ફાથાની ફર્માવે છે, "જેણો જરૂર તથા સુલૂકની સાથે પોતાનું કામ પૂર્ણ નથી કર્યું અને પીરની ગાઢી પર બેસી ગયો તેની સોહબત તાલિબના માટે કાતિલ જહેર છે અને તેના પ્રતિ રુજૂઆ કરવું ખતરનાક બીમારી છે. આવા પીરની સોહબત તાલિબની ઉચ્ચ લાયકાતને પસ્તીમાં લઈ જાય છે અને ઉચ્ચતા પરથી નીચે પાડી દે છે." (મકતૂબ નં. ૫૨)

પ્રિય વાંચકો ! ઉપરોક્ત લખાણ પરથી સાચા તથા જુઠા પીરને પારખવાનું એક માપદંડ મળી ગયું. જે આ માપદંડ પર સહીએ ઉત્તરે તેને જ તમારો પીરો મુરીંદ તથા રહનુમા બનાવવો જોઈએ અને એવા કામિલ પીરની ખૂબ ઈજજત તથા તા'ઝીમ કરવી જોઈએ જેથી સહીએ તૌર પર પીરનો ફય્યા હાંસલ થઈ શકે. અને તસવ્વુફની કિતાબોમાં જે પીરની અજમત તથા બિદમતનું વર્ણન છે તેનો અર્થ એ જ પીર જે ઉપરોક્ત શરતોવાળો હોય. જો આવો સર્વ શરતોવાળો પીર મળી જાય તો જિંદગી તેની બિદમતમાં ગુજારી દેવી જોઈએ, નહીં તો (જે ઉપરોક્ત સર્વ શરતોવાળો નથી છતાં પીર બન્યો છે તો) મકાર, ધોકાબાજ તથા દજાલ સિફત પીરોથી તો દૂર રહેવામાં જ હુનિયા તથા આખેરતની ભલાઈ છે. અલ્લાહ તરાલા સાચી સમજ અતા કરે. (આમીન)

બીજી જરૂરી વાત એ હતી કે શું કોઈ ખુદાના ખાસ બંદાના મુરીંદ થવું જરૂરી છે ? જો જરૂરી નથી તો સૂઝીઓના આ કથનનો શો જવાબ છે કે, "જેનો કોઈ પીર નથી તેનો પીર શૈતાન છે."

તો આ વાતની સંપૂર્ણ સ્પષ્ટતા માટે હું તમારી સમક્ષ ઈમામે અહલે સુન્નત આ'લા હજરત ઈમામ

અહમદ રજા મુહદિષે બરેલ્વી હોસ્પિટ ની કિતાબ
"નિકાઉસલાફા" માંથી લખાણ રજુ કરું છું.

હજરત ઈમામ અહમદ રજા લખે છે કે, "શયખ એટલે મુર્શિદ તથા રાહનુમા તથા રાહે ખુદાનો હાઈ (હિદાયત કરનાર) બે પ્રકારનો છે : આમ (સામાન્ય) તથા ખાસ.

આમ હાઈ (હિદાયત કરનાર) :
કલામુલ્લાહ (કુર્અન) તથા રસૂલનું કલામ (હદીષ) તથા શરીઅત તથા તરીકતના ઈમામોનું કલામ (વાણી) તથા જાહેર તેમજ બાતિના ઈલ્મોના જાણકાર ઉલમા. એ સહીહ સિલસિલા (કમ) પર કે અવામ (પાલિક)નો હિદાયત કરનાર (હાઈ) આલિમોનાં કથનો, આલિમોના રહનુમા ઈમામોનાં કથનો, ઈમામોનો મુર્શિદ (રાહબર) રસૂલની વાણી, રસૂલનો રહબર કલામુલ્લાહ.

ખાસ હાઈ (હિદાયત કરનાર) :
ખાસ એ કે જૈદ કોઈ ખાસ બંદાએ ખુદા, હિદાયત પામેલ હાઈ, પેશવાઈ તથા હિદાયત કરવાને કાબેલ, પીર થવાની સર્વ શરતોને આધિન એવા પીરના હાથ પર મુરીદ બને (બયઅત કરે) અને પોતાની વાણી તથા વર્તન અને પ્રવૃત્તિઓ તથા અન્ય અવસ્થાઓમાં તેની શરીઅત તથા તરીકત મુજબની હિદાયતનો પાબંદ હોય.

શયખ તથા મુર્શિદ (પીર) પ્રથમ અર્થમાં (આમ હાઈ) દરેક શખસને માટે હોવો અનિવાર્ય છે અને એવો પીર વિહોણો તદ્દન ઈસ્લામની રાહથી દૂર છે. અને આગળ ફર્માવે છે કે સુન્ની સહીહુલ અકીદા કે જે ઈમામોને માને છે, ઈમામોની તકલીફને જરૂરી જાણે છે, ઓલિયાએ કિરામનો સાચો અકીદતમંદ છે અને તમામ અકીદાઓમાં હક્ક રાહ પર અડગ છે તે હરગિઝ બેપીર (પીર વિનાનો) નથી. તે ચારેવ પાક મુર્શિદો એટલે ખુદાના કલામ (કુર્અન), કલામે રસૂલ (હદીષ), ઈમામો તથા જાહેર તથા બાતિના આલિમો તેના પીર છે. બલ્કે જો આ પ્રમાણે છે તો અન્ય લાખો અહદે સુન્નત મુસલમાનોની જેમ તેનો હાથ શરીઅતે પાકના હાથમાં છે ભલે જાહેરી રીતે કોઈ ખાસ ખુદાના બંદાના હાથ પર બયઅત

(મુરીદ) ન થયો હોય.

પ્રિય વાંચકો ! ઉપરોક્ત લખાણથી એ વાત ચમકતા સૂર્ય માફક રોશન થઈ ગઈ કે સૂફીઓનું કથન કે, "જેનો કોઈ પીર નથી તેનો પીર શૈતાન" એનો મતલબ ક્યો પીર છે ? જે માણસ ખુદાના કલામ તથા રસૂલના કલામ તેમજ ઈમામો તથા ઉલમાને માનતો હોય તો તે (તેના પીરના સ્થાને છે) તે ઈન્સાન બેપીર નથી, ભલે જાહેરી રીતે કોઈ ખાસ બંદાએ ખુદાનો મુરીદ ન હોય.

હા ! સર્વ શરતોના પાબંદ પીરના મુરીદ થવું અને તેનાથી ફય્યુલ હંસલ કરવો યકીનન એક સારું કામ છે.

અંતમાં તમામ મુસલમાનોને વિનંતિ છે કે આ લખાણને વારંવાર વાંચો અને તેના પ્રકાશમાં ખરા ખોટા પીરની ઓળખ ખૂદ કરી લો ! કોઈના મોટા ઘરાના કે લોકોની ભીડભાડ અને પછાકચાં મારીને ના'રા મારનારાઓના દેખાવોથી તેમજ લાલચુ દુનિયા પરસ્ત મોલ્વીઓના સ્ટેજ પર ઉલા રહી પીર તરફ આંગળી ચીંધી ચીંધીને વખાણો કરી દેવાથી કે લકબોના એલાનો કરી દેવાથી ભરમાશો નહીં !

ખબરદાર ! અંધશ્રદ્ધાથી નહીં પણ શરીઅતમાં શ્રદ્ધા રાખીને શરીઅતના ગ્રાજ્યે જ જેને પીર સમજે તેને તોલી જુઓ ! અગર ઉપરોક્ત ચાર શરતોમાંથી કોઈ એક પણ તૂટતી કે છૂટતી જણાય તો તે ગમે તે હોય શકે છે પીર નથી થઈ શકતો ! વલી નથી થઈ શકતો ! એ વાતની ગાંદ વાળી લેશો, અને એવા ફાસિક કે જાહિલના હાથમાં હાથ આપશો નહીં, નહીં તો તમે નાઈન્સાફી કરી ગણાશો. માટે ખુદાએ સદ્ગુર્દ્ધાએ આપી, શરીઅત તમારા સામે રાખી તો તેનાથી જ કામ લો. ખુદા પાક તેના રસૂલે પાકના સદકામાં સૌને સાચી સમજ આપે. (આમીન)

જોધ : "સાચા પીરની ઓળખ" માટે વધુ માહિતી જાણવા માગતા હોય તેમણે "સૂફીપણાની વાસ્તવિકતા" કિતાબ દયાદરાના સરનામેથી (મફત) મંગાવવી. (સંપૂર્ણ)

યુનો (સીંહકત રાષ્ટ્રસંઘ)ની સ્થાપનાનો હેઠળ

(કાર્યાલય)

૬ એપ્રિલ ૧૯૪૫ ની સવાર જાપાનના શહેર હીરોશીમાવાસીઓ માટે મુસીબતો તથા દર્દો સાથે લઈને બહાર આવી. ૮ વાગીને ૧૫ મિનિટ થવા આવી હતી, પોતાની રોજનીશી પ્રમાણે તે દિવસે પણ હીરોશીમાવાસીઓ ચૈન તથા સુકૂનની સાથે ઊંઘમાંથી જાગીને કેટલાક દિવસનાં કામોની તૈયારી કરી રહ્યા હતા તો કેટલાક નાશતાના મેજ પર બેસીને હસી ખુશી વાતોમાં વ્યસ્ત હતા, સ્ત્રીઓ ઘરગથું કામકાજમાં વ્યસ્ત હતી તો પુરુષો બાહ્ય જરૂરતોના માટે નીકળવાવાણા જ હતા. બાળકો નાશતાથી પરવાર્યા બાદ સ્કૂલ માટે તૈયાર જ થઈ રહ્યાં હતાં એવામાં અચાનક કયામત છવાઈ ગઈ ! વસંતો પાનખરોમાં ફેરવાઈ ગઈ, ખુશી મજાકમાં અહૃતાસ્યો આહો તથા ચીખોના દર્દમય શોરોમાં ફેરવાઈ ગયાં, લહેરાતી હરિયાણીઓ ખામોશ રણ પ્રદેશમાં ફેરવાઈ ગઈ, મયકદાઓ માતમકદાઓ બની ગયાં, અમેરિકાએ જુલમનો એક નવો ઈતિહાસ સ્થાપિત કરતાં વિનો પ્રથમ એટમી હુમ્લો કરી આપ્યો હતો. પળવારમાં લગભગ ૧,૬૦,૦૦૦ (એક લાખ સાઈંડ હજાર) નિર્દોષ લોકો મૃત્યુના ખોળે ચાલ્યા ગયા ! અચાનક ઉપસ્થિત થનારા તોફાનથી ઉઠનારી ધૂળ હજી શમી ન હતી, છવાઈ જનાર અંધકારની કાળાશ હજી ખત્મ પણ થઈ ન હતો, તથા થનારાઓના સ્વજનોની આંખોએથી વહેનારો પ્રવાહ હજી થખ્યો પણ ન હતો, આખું જગત આશ્રયનો તમાશો બનીને પોતાની આંખો હજી ચોળી રહ્યું હતું એવામાં ત્રણ દિવસના ટૂંકા ગાળા પછી જાપાનનું એક અન્ય શહેર આ આફિતથી ભેટયું અને આ વખતે આ તથા હકુન બર્બાદીને નાગાસાકીના શહેરજનોએ વેઠી. ૮ ઓગસ્ટ ઈ.સ. ૧૯૪૫ ના રોજ ૧૧ વાગીને

બે મિનિટે વિનો બીજો એટમ બોમ્બ નાગાસાકી પર ફેંકવામાં આવ્યો. અહીંનું દર્શય પણ હીરોશીમાથી કાંઈ અલગ ન હતું, ૭૫,૦૦૦ નિર્દોષ વ્યક્તિઓ મૌતનો કોળિયો બની ગઈ !

આ બીજો વિનો યુદ્ધની આછેરી જલક છે ! અડધી સદીમાં બે મહાન જંગોએ આખા વિનો કંગાળ બનાવી નાખ્યું. પૂરી ઈતિહાસનિયત તથા બબાદીના દ્વારે પહોંચી ગઈ. દુનિયાથી આર્થિક વ્યવસ્થા વેરવિભર થઈને રહી ગઈ. લાખો બલ્કે કરોડો વ્યક્તિઓ બે વિનો યુદ્ધોની આગમાં શેકાઈને રહી ગઈ.

આગનાં આ બે તોફાનોએ બુદ્ધિજીવીઓને એ સોચવા પર મજબૂર કરી આપ્યા કે એક એવી કમિટી રચવામાં આવે જેના થકી વિનો યુદ્ધો આપસમાં ચર્ચાઓ થકી સુલજાવવામાં આવે. આપસના મતભેદો જંગના મેદાનમાં નહીં બલ્કે વાતાધાતની મેજ પર બેસીને ઈતિહાસન તથા સુકૂનની સાથે દૂર કરી લેવામાં આવે. રાજનૈતિક સમસ્યાઓને ઉગ્રતાના માર્ગ નહીં પણ સુલેહ તથા સલામતીની સાથે હલ કરી લેવામાં આવે.

આ બેક ગ્રાઉન્ડ હેઠળ "યુનો"ની સ્થાપના થઈ. યુનોની સ્થાપનાના પાયના હેતુઓ સામાજિક, કૌમી, ધાર્મિક, જાતિ તથા વ્યક્તિ સ્વતંત્રતા, લોકશાહીને ઉત્તેજન, સામ્રાજ્યિતનને દૂર કરવું, સામ્યાવાદને દૂર કરી સમાજવાદ સ્થાપવો વગેરે છે. પરંતુ વર્તમાન પ્રસંગો તથા બનાવોની મડાગંઠો અને વિના બનાવો પર દાઢિ ફેંકવામાં આવે તો તેની સ્થાપનાનો હેતુ ઉપરોક્ત હેતુઓથી તદ્દન વિરુદ્ધ જોવા મળે છે ! અને એ વાત ઉભરાઈને સ્પષ્ટપણે સામે આવી જાય છે કે ૨૪ ઓક્ટોબર ૧૯૪૫ ના

રોજ ચુનોની સ્થાપના અમેરિકા, બિટન તથા અન્ય વિકસીત દેશોના લાભોની રક્ષા તથા સલામતીના માટે, તેમની ચડતી તથા બટ તીના માટે થઈ હતી, કેમ કે તેના ઈતિહાસ પર નજર દોડાવવામાં આવે તો તેના ફેસલાઓથી પક્ષપાત ઉધારો થઈને સામે આવી જાય છે.

તેની ઉધારી સાબિતી ઈરાક પરથી પાબંદી હટાવવા સંબંધે યુનોનો હાલનો નિર્ણય છે. ૧૩ વરસોથી આર્થિક પાબંદીઓથી બદ્ધહાલ ઈરાક ગરીબ તથા મુફ્લિસીના ઘા વેઠી રહેલી ઈરાકી પ્રજાને આર્થિક પાબંદીઓથી છૂટકારો છેવટે મળી જ ગયો. વર્તમાન સંજોગોમાં આ ફેસલો શું પ્રશંસાને પાત્ર કદમ છે? શું આ કસમયના નિર્ણયની હિમાયત કરવી જોઈએ? મારા આ પ્રશ્નથી ઘણા લોકો એ પરિણામ તારવી શકે છે કે હું ઈરાકી પ્રજા પર લાગુ પાડેલ પાબંદીઓનો હામી છું, હું ઈરાકીઓના હક્કમાં થનાર આ ભલાઈનો સખ્ત વિરોધી છું.

તો જુ હા! હું યુનોના આ મહત્વના ફેસલાનો સખ્ત વિરોધી છું અને વિના દરેક શાંતિપ્રિય તથા ન્યાયપ્રિય શખ્સ તેના આ કસમયના ફેસલાનો સખ્ત વિરોધી હશે. કેમ કે આ નિર્ણય પણ અમેરિકા અને તેના અન્ય વિકારીત યુતી દેશોના લાભ ખાતર કરવામાં આવ્યો છે! શું ઈ.સ. ૧૯૮૧ થી આજ સુધી ઈરાકી પ્રજા કફોડી હાલતમાં ન જીવી રહી હતી? લાખો ઈરાકી બાળકોએ ખોરાકની કમીના કારણે ઘૂંટાઈ ઘૂંટાઈને દમ નથી તોડ્યો? ઈરાકી બાળકો, વૃદ્ધો તથા સ્ત્રીઓએ ફાફકશીના બદ્ધતરીન દિવસો નથી પસાર કર્યા? UNO ની પાબંદીના કારણે જ પ્રથમ અખાતી યુધ્યની જેરીલી અસરોના કારણે વિવિધ પ્રકારની બીમારીઓમાં સપદાયેલા લાખો ઈરાકીઓની પેઢીઓ દવાઓની કમીના કારણે અપંગ તથા બર્બાદ થઈ ગઈ. શું આ સર્વ હકીકતો હાંકી છુપી હતી? એ સમયે ચુનોની આંખો આંધળી થઈ ચૂકી હતી? વિના વિવિધ સંસ્થાઓ થકી ઈરાકીઓ તથા બાળકોનાં મૃત્યુના

આંકડાઓ વિવિધ રીતે કરવામાં આવેલ સર્વેક્ષણો, સવિસ્તાર તથા સંક્ષિપ્ત રીતે તેના રિપોર્ટો દિન પ્રતિ દિન લોકો સમક્ષ આવતા રહ્યા, શું આ સર્વ હકીકતો યુનો તથા તેના સભ્યોના સભ્યોથી છુપી હતી?

કાંઈ પણ નહીં! જાણી બુજીને યુનો તથા તેના સભ્યો આંખ આડા કાન કરતા રહ્યા, કેમ કે તે વખતે ઈરાકના તેલ ભંડારોથી તેમને કોઈ ફાયદો હાંસલ ન હતો અને હવે જ્યારે ઈરાક પર અમેરિકા તથા તેના યુતી દળોનો સંપૂર્ણ કબજો થઈ ગયો છે અને તેમના લાભના માર્ગો ઉધારી ચૂક્યા છે તો આ પાબંદી તેમના માર્ગ આડે કાંટાળી વાડની જેમ આડરૂપ હતી જેથી તેને દૂર કરવું એકદમ જરૂરી સમજવામાં આવ્યું અને દુનિયાવાળાઓને ખાસ કરીને ઈરાકીઓને એ રીતે પ્રભાવિત કરવાનું હતું કે અમે તમને ગરીબી તથા મુફ્લિસીની બલાઓથી મુક્તિ અપાવી રહ્યા છીએ, તમારી મુશ્કેલીઓને ખત્મ કરી રહ્યા છીએ, તમને ભલાઈ તથા રાહતના માર્ગોથી મિલાવવા માટે આ પાબંદી હટાવી રહ્યા છીએ.

જ્યારે હકીકત તેના તદ્દનથી વિપરીત છે! આ પાબંદીઓ ઉધાવવા પાછળ ઈરાકની પ્રગતિ કે ઈરાકીઓની ભલાઈ સાથે દૂરનો પણ સંબંધ નથી. આ પાબંદીઓ કેવળ અને કેવળ અમેરિકી તથા પશ્ચિમી લાભો ખાતર જ ઉધાવવામાં આવી છે.

આ વાતો તો પાબંદી ખત્મ કરવા સંબંધે હતી પરંતુ જરા ભૂતકાળ પ્રતિ દણ્ણિ ઘુમાવો અને પાબંદી લગાડવાના સબબો તથા કારણોનો પણ સંક્ષિપ્તમાં અભ્યાસ કરતા ચાલો.

"કુવૈત પર ઈરાકી હુમ્લો અને તેના પર કબજો તેમજ યુનો થકી કરવામાં આવેલ અલિટમેટમને ધ્યાનમાં ન લેવું" આ પાબંદીના પાયાના સબબો તથા કારણો છે. અહીં પણ યુનોએ પોતાના પક્ષપાતી વલણને પ્રદર્શિત કર્યું છે. ઈરાકે કુવૈત પર જ્યારે હુમ્લો કર્યો અને પછી કબજો કર્યો તો તેને જુલ્દી કાર્યવાહી ગણવામાં આવી અને સભ્ય દુનિયાની સલામતી માટે આ હુમ્લાને એક જબરદસ્ત ખતરો

સમજવામાં આવ્યો. અને વિશાંતિની મજબૂતીને લક્ષમાં રાખીને એ આર્થિક પાંદીઓને લાગુ પાડવી અનિવાર્ય સમજવામાં આવી. પરંતુ આ બનાવના થોડાક મહીનાઓ પહેલાં ઈરાક અને ઈરાન લગભગ આઠ વરસો સુધી આપસમાં લડતાં રહ્યાં તો યુનો ખામોશ કેમ બેહું રહ્યું ? આ દરમ્યાન લગભગ ૨૦ લાખ પણિકનું નાહક લોહી રેડાયું. આ ખૂનરેઝીને રોકવાના માટે યુનોનો સભ્ય સમાજ ક્યાં ગુમ હતો ? થોડાક હજુ આગળ આવો ! અરબ તથા ઈરાઈલની ઈ.સ. ૧૯૬૭ ની લડાઈને જુઓ. જ્યારે ઈરાઈલે જેલાનની પહાડાઓ તથા પેલેસ્ટાઈનના ઈલાકાઓ સહીત અન્ય વિવિધ અરબ ઈલાકાઓ પર જબરદસ્તી કબજે કર્યો ત્યારે ચુનોએ ઈરાઈલની આ ઉઘાડી જબરદસ્તી તથા સરકારી આતંકવાદી પ્રવૃત્તિને લગામ આપવાના માટે તેમના પર પાંદી કેમ ન લાગુ પાડી ? જો અમુક છરાવો પસાર પણ થયા તો અમેરિકાના વિટોને લેટ ચઢી ગઈ ! શું ચુનોનું અસ્તિત્વ તે વખતે ન હતું ?!

એ જ પ્રમાણે આતંકવાદના મસાલા પર એક ઉડતી નજર દોડાવતા ચાલીએ. જ્યારે ત્રીજુ દુનિયા અને પ્રગતિશીલ દેશો આતંકવાદના શિકાર બને છે તો તેમને વિકસીત દેશો થકી સબ્ર તથા સંયમનો પાઠ ભણાવવામાં આવે છે. પરંતુ એ જ પ્રસંગ જ્યારે અમેરિકા અથવા તેના અન્ય વિકસીત પશ્ચિમી સાથી દેશોની સાથે થાય છે તો એક તોફાન ઉભુ થઈ જાય છે ! તેનાથી બદલો લેવા માટે કેવળ શંકાના આધારે તેને પૃથ્વીના પટ પરથી ના'બૂદ કરવાના મજબૂત સંકલ્પની સાથે પૂરા સાઝો સામાનની સાથે શરપ્સાજ્જ થઈને ચટાઈ કરી દેવામાં આવે છે, અને "ચુનો" છરાવને મંજૂર કરીને ખુલે આમ આતંકવાદી પ્રવૃત્તિ કરવાની પરવાનગી પૂરી પાડી દે છે.

૧૧ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૧ પછીનો પ્રસંગ કોઈને દેખાડવાની જરૂરત નથી જ્યારે ચુનો (સંયુક્ત રાષ્ટ્ર

સંઘ)ની બેવડી નીતિના સબબે દુનિયાનો સૌથી મેહદૂજ અને અમ્નો સલામતિવાળો દેશ અફધાનિસ્તાન લુંટાઈ ગયો. પરંતુ આ બનાવના થોડાક દિવસો પછી જ્યારે ૧૩ ડિસેમ્બરનો દિવસ આવ્યો. દુનિયાનો બીજો સૌથી અધિક વસ્તીવાળા દેશ હિંદના શાંતિપ્રિય નાગરિકોની સલામતીને ચેલેન્જ કરવામાં આવી અને હિંદુસ્તાનની ગવર્નમેન્ટે એ ચેલેન્જને સ્વીકારવાનો નિર્ણય લીધો તો ચુનોનો નાદાન તથા ત્રાસવાદી શિક્ષક સબ્ર તથા સંયમનો પાઠ શીખવાડવા લાગ્યો ! તેને આ મામલા સાથે શાંતિપૂર્ણ રીતે વર્તી લેવાની અપીલો કરવા લાગ્યો. શું ચુનોની દાખિયે વર્લ્ડ ટ્રેડ સેન્ટરના કાટમાળ નીચે દમ તોડનારાઓની જાનો જ કિંમત હતી ?! હિંદુસ્તાની પાલમેન્ટની અંદર ગોળી ખાઈને ખાઈને મરનારાઓની જાનોની કોઈ કિંમત ન હતી ? શું ન્યૂયોર્ક અને પેન્ટાગોનના હુમલાઓમાં માર્યા જનારાઓની રહ્યો ખૂલ્ય જ કિંમતી હતી ?! હિંદુસ્તાની પાલમેન્ટમાં માર્યા જનારાઓની લાશોની કોઈ કદરો કિંમત ન હતી ? એ જ હાલ સ્વહક્કોના રક્ષણ (Self determination)ના સંબંધે ચુનોના ફેસલાનો છે. લગભગ ૩૬ વરસોથી ઈરાઈલના નાજીઈજ કળજાના વિરોધમાં જ્યો જેહદ કરી રહેલા પેલેસ્ટાઈનીઓના સ્વહક્કોના રક્ષણની લડાઈને આતંકવાદ ગણાવે છે ! તો બીજુ બાજુ ઈન્ડોનેશિયાના એક નાના સરખા હિસ્સા પર અમુક માથા ફરેલ ત્રાસવાદીઓના વિદ્રોહ અને તેમની અલગતાવાદી ચળવણને આજાહી માટેની ચળવણમાં ખપાવીને તેને આજાદ કરાવી આપ્યું.

ઈન્ડોનેશિયા અને તયમૂર, પેલેસ્ટાઈન તથા ઈસ્રાઈલની ખેંચતાણ વિવિધ પ્રકારની છે પરંતુ સંજોગો કાંઈક સમાન છે. એક તરફ પેલેસ્ટાઈની પોતાના તે હક્કને માટે લડી રહ્યા છે જે હક્કને ઈ.સ. ૧૯૬૭ ની છ દિવસની જંગમાં છીનવી લેવામાં આવ્યો હતો. તેમને તેમનાં ઘરોએથી બળપૂર્વક કાઢી નાખીને શરણાર્થી જેવી જિંદગી ગુજરાવા માટે

મજબૂર કરવામાં આવ્યા. આ જદો જેહં તો જઈ છે. આ જદો જેહંને સ્વહક્કોનું રક્ષણ ગણવી જોઈ એ કેમ કે દરેક વ્યક્તિને તેનો હક્ક મળવો જોઈ એ. તેમજ પોતાના જઈ હક્કોની માંગણી તથા પ્રાપ્તિનો હક્ક દરેક વ્યક્તિને હાંસલ છે. બીજી તરફ તથમૂરમાં અમુક ગણ્યા ગાંધ્યા ગુંડાગીરીવાળી વૃત્તિવાળા તથા પૂર્વગ્રહ તથા સંકુચિત માનસ ઘરાવનારા લોકોએ ઈન્ડોનેશિયાથી અલગતા માટે માંગણી શરૂ કરી... પછી આ માંગણીએ શાસ્ત્ર સજ્જ થઈ જદો જેહંનું રૂપ અપનાવ્યું અને એ બાગીઓ અને ત્રાસવાદીઓને યુનો સહિત ખ્રિસ્તિન, અમેરિકા તથા અન્ય વિકસીત યુતી દેશોનું પીઠબળ મળતું રહ્યું તેમજ દરેક રીતે તેમને મદદ તથા સહાય તથા પ્રોત્સાહન આપવામાં આવ્યું જેથી ઈન્ડોનેશિયા ગવર્નર્મેન્ટ માટે એ વિરોધ વંટોળ માથાનો દુઃખાવો બની ગઈ. ત્યારે ઈન્ડોનેશિયાની ગવર્નર્મેન્ટે તેને બળપૂર્વક કચડવાનો નિર્ણય કર્યો તો યુનોએ ચેતવણી આપી કે, "આ માનવ અધિકારનો ભંગ છે કે કોઈના સ્વહક્કોના રક્ષણની માંગણીને બળપૂર્વક દુબાવી આપે." અને જ્યારે ઈન્ડોનેશિયાએ એ વોર્નિંગને ગણકાર્યા વિના પોતાના નિર્ણયને અમલમાં મૂકવાની કોશિશ કરી તો તેના પર જાત જાતની આર્થિક તથા સામાજિક પાબંદીઓ લાગુ પાડવામાં આવી. પરિણામે એ ખુશહાલ દેશનું આર્થિકતંત્ર જોત જોતામાં ખખડી ગયું. પોતાની પ્રજાની ગરીબી તથા મુશ્કલિસીને જોતાં લાચાર થઈને ઈન્ડોનેશિયા ગવર્નર્મેન્ટે પોતાની પોલીસી બદલવી પડી અને યુનોના ઠરાવ મુજબ અમલ કરીને તથમૂરને આજાદ કરી દેવું પડ્યું.

બીજુ બાજુ ઈઝરાઈલ એક તો નાજઈઝ કબજે કરી ચૂકેલ છે અને ઉપરથી દિન પતિ દિન જુલનું નગન તાંડવ ખેલી રહ્યું છે અને છતાં યુનો એ રીતે ખામોશ બેદું રહે છે જાણે તેને એ બનાવો સાથે કોઈ સંબંધ જ ન હોય ! પરંતુ ઈઝરાઈલી જુલમોથી તંગ આવીને જ્યારે કોઈ પેલેસ્ટાઈની છેવટનું કદમ ઊઠાવે

છે અને પરિણામે એક જેરદાર ધમાકો થાય છે તો યુનોનો સેકેટરી જનરલ તુરતજ પેસ કોન્ફરન્સથી સંબોધન થાય છે કે આ આતંકવાદ છે ! અમાનવીય કૃત્ય છે. આ એક ભયંકર તથા બુરો જરૂર છે. શાખદોના સર્વ તીરો આ બનાવની ટીકામાં વાપરી નાખવાની કોશિશ કરે છે. પછી આ બનાવના તુરંત બાદ જ થોડાક કલાકોમાં બુઝાદિલ, જાલિમ અને પ્રપંચી ઈસ્રાઈલી ફોજ, ટેંક, હોલિકોપ્ટર અને બુલડોઝરોની સાથે નિરાધાર પેલેસ્ટાઈનીઓ પર હલ્લો મચાવે છે અને સરાખામ નિરાધાર યુવાનોની છાતીઓને ગોળી વડે ચારણી કરી નાખવામાં આવે છે. સ્કૂલે જતાં બાળકોને રોકીને સરે આમ ધોરી માર્ગે તેમના નરમ તથા નાઝુક સીનાઓને પોતાનો નિશાનો અજમાવે છે. સ્ત્રીઓને ઘરોએથી ખેંચીને તેમની આબરૂ રેઝી કરવામાં આવે છે ત્યારે યુનોના તમામ સભ્ય એવા ખામોશ તમાશો જોનાર બની જાય છે જીણો કે બહેરાં, આંધળા તથા ગુંગા બની ગયા હોય. જો તેમની જીબ ખૂલે પણ છે તો કેવળ ઈજરાઈલની રક્ષા માટે અને એવું નિવેદન કરવામાં આવે છે કે, "આ ઈજરાઈલનો હક્ક હતો, ઈજરાઈલી હુભલો પેલેસ્ટાઈનીઓના થકી કરવામાં આવેલ ત્રાસવાદનો પ્રત્યાઘાત હતો. કેમ કે દરેક દેશને પોતાની રક્ષાનો અધિકાર છે."

એવું જોઈતું હતું કે પેલેસ્ટાઈનને તેના જઈ હક્કો અપાવીને જુલ્મી રીતે તથા જબરદસ્તી પેલેસ્ટાઈનની ભૂમી પર કંઈ જમાવનાર ઈજરાઈલ પર દરેક પ્રકારની સખતથી સખત પાબંદીઓ લાગુ કરી દેવામાં આવત અને તેના હોદેદારો પર આંતરરાષ્ટ્રીય કાનૂન હેઠળ કેસ ચલાવવામાં આવત તેમજ તેમને જંગી મુજારિમ ઠરાવીને જેલના સળીયાઓ પાછળ રાખી દેવામાં આવત. પરંતુ એવું કંઈ પણ થતું નથી ! આ સર્વ વાતોથી યુનોની પોલીસી તથા તેની સ્થાખાનો હેતુ ઉઘાડો થતો જઈ રહ્યો છે.

અંગ :
જ્ઞાન “શિગર” નભીપુરી
[લંડન, યુ.કે.]

ઈસ્લામના પાંચ રૂક્ષન : કલેમા, નમાઝ, રોજા,
જ્કાત અને હજ્જ. આ પાંચ સિદ્ધાંત પર બ્રાહ્ર
અમલ કરવો એને શરીઅત કહેવામાં આવે છે.

શરીઅતના કાનૂનના બે પ્રકાર છે :—

१. જે કામ કરવાની મનાઈ કરવામાં આવી ન હોય તે.
૨. જે કામ કરવાની મનાઈ કરવામાં આવી હોય તે.

શરીઅતે મનાઈ નથી કરી એવાં કામ ત્રણ
પ્રકારનાં છે : (૧) ફર્જ (૨) વાજિબ (૩) સુન્તત

(૧) ફર્જ : જે દલીલમાં કોઈ શંકા ન હોય તેવી
દલીલને કતદી કહેવામાં આવે છે અને એવી કતદી
દલીલથી જે કામ જરૂરી સાબિત થાય તેને ફર્જ કહેવામાં
આવે છે. ફર્જ કામ કરનારને નેકી મળે છે અને નહીં
કરનાર ગુનેહગાર થાય છે. વળી એનો ઈન્કાર કરનાર
કાફિર ઠરે છે.

(૨) વાજિબ : કતદી દલીલ સિવાયની દલીલ
(દલીલે જન્મી : ગુમાન)થી જે કામ જરૂરી સાબિત થાય
તેને વાજિબ કહેવામાં આવે છે. વાજિબ કામ કરનારને
નેકી મળે છે અને નહીં કરનાર ગુનેહગાર થાય છે પણ
ઈન્કાર કરનાર કાફિર નથી. (પણ ગુમરાહ છે.)

(૩) સુન્તત : સુન્તતના બે પ્રકાર છે : (૧) સુન્તતે
મોઅક્રિક્ટદહ (૨) સુન્તતે ગેર મોઅક્રિક્ટદહ. હુક્મુર પાક
અને જે કામ સદા કર્યા કરતા હતા તે સુન્તતે
મોઅક્રિક્ટદહ કહેવાય છે અને જે કામ કદી કર્યા હોય
અને કદી ન કર્યા હોય તે સુન્તતે ગેર મુઅક્રિક્ટદહ
કહેવાય છે. સુન્તતે મોઅક્રિક્ટદહ કરનારને નેકી મળે

છે અને તેને નહીં કરનાર ઠપકાપાત્ર છે. પણ એને જે
હલકું સમજશે તે કાફિર ઠરશે. મુસ્તલબ કામ કરનાર
નેકીઓ પામશે અને છોડી દેનાર પર અજાબ નથી.

શરીઅતે મનાઈ કરી છે એવા કામના પણ ત્રણ
પ્રકાર છે : (૧) હરામ (૨) મકરૂહે તહરીમી (૩)
મકરૂહે તન્નીહી.

(૧) હરામ : જે કામને માટે શંકા વગરની દલીલથી
(દલીલે કતદી) મનાઈ કરવામાં આવી હોય તે હરામ
છે. "હરામ" કામ છોડી દેનાર નેકી પામશે અને હરામ
કામ કરનાર સખ્ત ગુનેહગાર થશે અને તે હરામ
હોવાનો ઈન્કાર કરનાર કાફિર છે.

(૨) મકરૂહે તહરીમી :— કતદી દલીલ સિવાયની
દલીલે જન્મી (ગુમાન)થી જેની મનાઈ સાબિત થાય
છે તે મકરૂહે તહરીમી કહેવાય. મકરૂહે તહરીમી કામ
છોડી દેનાર (એવા કામ નહીં કરનાર) નેકી પામશે.
અને એવું કામ કરનાર ગુનેહગાર થશે.

(૩) મકરૂહે તન્નીહી : મહેરબાની દર્શાવવા
જે કામ કરવાની મનાઈ કરવામાં આવી હોય તેવા
કામને મકરૂહે તન્નીહી કહેવાય. તેવાં કામ નહીં કરનાર
ખૂબીઓ પામશે અને કરનાર પર ગુનોહ નથી.

★ ફર્જના અમલની સાથે એ'તેકાદ રાખવો ફર્જ
છે. તે ફર્જ એ'તેકાદી કહેવાય. ઢા.ત. ચારે
ઈમામોએ બતાવેલી કોઈ વાતનો બિલકુલ
ઈન્કાર કરે તો તે કાફિર છે.

★ જે ફર્જ અને હરામનો ઈન્કાર કરતાં કુફ્નો હુક્મ
લાગુ પડે તો ફર્જ એ'તેકાદી અને હરામ
એ'તેકાદી કહેવાય.

★ જેનો અમલ કરવો જ ફર્જ છે એટલે જેના અમલનો
નાશ થતાં તે અમલની યોગ્યતા નાશ થાય તે
અમલી ફર્જ છે કે જેમાં મતભેદ હોય. આવા
મતભેદના ઈન્કાર કરનાર પર કુફ્ન નથી

★ જેના માટે શરીઅતી હુક્મ કે મનાઈ ન હોય એવા
કામને મુખાહ કહેવાય.

આગ્રાદીની ચલવલમાં સુન્ની ઉલમાની રોવ

★ લેખક : મૌલાના શમસુલ કમર કાદરી ★ અનુવાદક : મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર પટેલ દ્યાદરવી

જાલિમ અંગ્રેજોની ગુલામીમાંથી ભારત દેશને આકાદ હજાવવામાં સુજની જાલિમોનો શું કોલ હતો ? હેવી હેવી હુબનીઓ જેમ કે કાળાપાણીની કણા, ફાંસીની કણા અંગ્રેજો કામે જેહાદ હજવામાં સુજની ઉલમાબે વઠી છે, તેના પર બુકાનીધારી દેવબંદીઓએ તેમજ અન્ય વર્તમાન ઈતિહાસકારોએ પદડો નાખી દીધો અને જેઓ અંગ્રેજોના મિસ્ઝો તથા તેમની ગુલામી પર કષ્ણ હજતા હતા તે દેવબંદી પેશવાઓને આજાઈના મુજાહિદ જાહેર હક્કી ઈતિહાસમાં ખ્યાનત હક્કી તેને વિહૃત હજવાની છોક્કાશ હક્કી છે. આવો ! અસલ હક્કાની માટે નીચેનો લેખ વાંશીએ. (-તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા)

આ એક સ્પષ્ટ હકીકત છે કે ઈન્સાનની ફિતરતમાં આજાઈનું ઘણું દખલ છે બલ્કે આજાઈને માણસની બીજી ફિતરત કહેવામાં આવે તો પણ ખોટું નથી. આજાઈનું મેદાન એટલું વિશાળ છે કે માણસ તો માણસ છે જીનવર પણ આજાઈ તથા ધૂટછાટની જિંદગીને કેદ રહેવાવાળી જિંદગી પર માન્યતા આપે છે, જેમ કે આપણે આસપાસના માહોલથી ઘણી સારી રીતે સમજ શકીએ છીએ.

ઉપરોક્ત લખાણથી અમારો મકસદ માનનીય ઘારા વાંચકોનાં હિલો તથા દિમાગોને હિંદુસ્તાનની આજાઈ તરફ લઈ જવાં છે. અંગ્રેજોએ ઈસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીના રૂપમાં પોતાની હુક્કમતના પાયા ભારતમાં નાખ્યા ત્યારે તેઓ વ્યાપારીઓની જેમ પોતાના રાત દિવસ પસાર કરી રહ્યા હતા પણ શહેનશાહ આલમગીરના દરબારીઓની કમજોરી તથા હિંદુસ્તાની નવાબો તથા રાજાઓના અંદરો અંદર થતા જઘડાઓથી ફાયદો ઉઠાવી ધીમે ધીમે હુક્કમતની લગામ તેઓએ પોતાના હાથમાં લઈ લીધી. પછી એક દિવસ એ પણ આવ્યો કે અંગ્રેજોએ સંપૂર્ણપણે ભારતને પોતાના કણજા હેઠળ કરી લીધું. પછી તો શું હતું, ભારતવાસીઓ પર વિવિધ રીતે જુલમ કરવો

તેમનું પસંદીદા કામ બની ગયું. ખાસ કરી હક્ક વાત બોલનાર ઉલમાના ગૃહને પોતાના જુલમના નિશાન બનાવવામાં કોઈ કમી ન રાખી.

તેઓનો જુલમ એટલી હદે વધી ગયો હતો કે મોગલ હુક્કમતના છેલ્લા શહેનશાહ બહાદુરશાહ જફરના નાશતામાં તેમના જ સગા પુત્રોનાં મસ્તક (માથા) આપવામાં આવ્યાં. આ જાલિમ ક્રોમના જુલમ તથા હુક્કમતના પંજામાંથી નીકળવા જેવી રીતે દેશના બીજા લીડરો અને જંનિસારોએ આજાઈની ચળવળમાં ભાગ લીધો અને રાજનૈતિક, આર્થિક તથા જીતી ખિદમતો આપી તેવી જ રીતે ઉલમાએ અહલે સુન્નતની એક મોટી સંખ્યાએ પણ આ ચળવળમાં ભાગ લીધો, અને માત્ર ભાગ લેવા પર જ બસ નહીં પણ જરૂરતના સમયે દરેક પ્રકારની કુબર્ની પેશ કરી. આ ચળવળમાં ભલે તરત જ તેઓ કામયાબ ન થઈ શક્યા પણ ઈ.સ. ૧૯૪૭ માં તેમના ખ્વાબોની સ્પષ્ટ તા'બીર તથા ચોખ્ખી શક્લ હતી જ્યારે આપણે આજાઈનો કાંસ લીધો.

ભૂતકાળની આ દાસ્તાન ઘણી જ દર્દનાક તથા લાંબી છે જે આ ટૂંકા લેખમાં નહીં સમાઈ શકે. પણ અમને આશ્રમ્ય એ વાત પર છે કે ભારતની ઘરતીને

પોતાના જિગરના લોહીથી તાજગી આપનાર ઉલમાએ હક્ક તથા આજાદીની ચળવળ ચલાવનાર રહણુમાઓને લોકો તથા રાજકરણીઓ ધીમે ધીમે ભૂલી રહ્યા છે અને આજની તાલીમગાહોમાં એવા લોકો વધી ગયા છે જે ભૂલીને પણ ઈ.સ. ૧૮૫૭ ના મુજાહિદોના નામ નથી લેતા !

આપણો કોમી ફરજ છે કે આપણી ઉપર એહસાન કરવાવાળાઓને આપણે યાદ રાખીએ, તેમની કુર્બાનીઓ યાદ કરીએ તથા તેમને અકીદતના ફૂલો પેશ કરીએ જેથી આપણા દિલોમાં વલવલો બાકી રહે અને આજાદીના જરૂરાને તાકાત મળતી રહે અને આપણે તેઓના નિશાનો પર ચાલી પોતાની મંજિલ તરફ સફર ચાલુ રાખીએ. જુઓ ! આજે પણ આ મુજાહિદોની બેનિશાન કબરોથી આ કેવો અવાજ આવી રહ્યો છે ! :-

નિશાને મંજિલે મકસૂદ હે મેરી તુર્બત
નિશાં યે છોળતા હું અહલે કારવાં કે લિએ

★ આજાદીની ચળવળ અને ઉલમાએ અહલે સુણાત ★

જે જાંબાજ ઉલમાએ અહલે સુન્તતે આમાં ભાગ લઈ નોંધ પાત્ર રોલ અદા કર્યો છે તેમાંથી માત્ર અમુક વિશે જ નીચે વર્ણન કરવામાં આવી રહ્યું છે : -

આ ઈન્કેલાબના મહાન મુજાહિદોમાં અલ્લામા ફરજલે હક્ક ઐરાબાદી, હાફિજ રહણમતખાન રૂહલા, મૌલાના ફય્યજ અહમદ ઉસ્માની બદાયૂની, મૌલાના સૈયદ અહમદુલ્લાહ શાહ મદ્રાસી, મુફ્તી ઈનાયત અહમદ કાકોરવી, મૌલાના વર્જીરખાન અકબરાબાદી, મૌલાના વિહાજુદ્ડીન મુરાદાબાદી, મૌલાના લિયાકત અલી ઈલાહાબાદી, મુફ્તી સદરૂદીન આજુર્દા દહેલ્વી, મૌલાના ઈમામબખ્શ સોહબાની, મૌલાના મુફ્તી સૈયદ કિશાયત અલી મુરાદાબાદી, મૌલાના રાજ અલીખાં બરેલ્વી છે જેઓ આજાદીની ચળવળમાં મોખરે જોવા મળે છે.

બેહતર એ છે કે ટૂંકમાં મુજાહિદોની સવાનેહ પણ બધાન કરી દેવામાં આવે જેથી તેઓની શખ્સિયત વિશે વધુ જાણકારી પ્રાપ્ત થાય.

અલ્લામા ફરજલે હક્ક ઐરાબાદી : ઈલ્યો અદબની દુનિયાના શહ સવાર, આજાદીની ચળવળના મહાન કાઈદ તથા રહણુમા હિ.સ. ૧૨૧૩, ઈ.સ. ૧૭૮૭ માં દિલ્હીમાં પૈદા થયા. આપનું નસખનામું બત્તીસ (૩૨) વાસ્તવાઓથી સૈયદુના ઉમર ફારૂકે આ'જમ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ થી મળે છે. (તહકીકુલ ફતાવા, પેજ-૮) અકલિયા તથા નકલિયા ઉલ્લૂમ પર મહારત હોવાની સાથો સાથ આપ શોઅરો શાયરી પણ પસંદ ફર્માવતા હતા. જેમ કે આ વાકિઓ તેના તરફ ઈશારો કરે છે કે જ્યારે આપના વાલિદ અલ્લામા ફરજલે ઈમામ આપને શાહ અબુલ અગીજ મુહદિષ દહેલ્વી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ, ના હવાલે કરવા ગયા તો તેમણે વાતો દરમ્યાન કહું કે ફરજલે હક્કને શોઅરો શાયરીથી પણ લગાવ છે, તો શાહ સાહબે એક શબ્દ વિશે કહું કે આ શબ્દ ગરીબ (ઉપયોગમાં ન હોઈ તે) છે. તો અલ્લામા ફરજલે હક્કે તરત જ વીસ અશાર એવા પેશ કરી દીધા જેમાં તે શબ્દનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો, પછી હજુ વધુ સંભળાવવા જતા હતા પણ આપના વાલિદ સાહબે રોકી દીધા અને કહું કે અદબ આ જ છે. (માસિક હિજાર જરીદ, ફેલ્લુઆની, ઈ.સ. ૧૮૮૮, પેજ-૪૮)

આપના વાલિદ અલ્લામા ફરજલે ઈમામ ઐરાબાદી પોતાના સમયના આલિમોમાં ઉચ્ચ દરજીથી ધરાવતા હતા. અલ્લામા ફરજલે હક્ક بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ, એ માત્ર ૧ ઉંબરસની ઉમરમાં તે સમયમાં પઢાવવામાં આવતા દરેક ઉલ્લૂમ તથા કુનૂનમાં સંપૂર્ણ મહારત મેળવી લીધી (અને ચાર મહીના તથા અમુક દિવસોમાં કુર્અન શરીફ પણ મોઢે કરી લીધું) ખાસ કરી મંતિક તથા ફલસફા (તત્વ જ્ઞાન)માં કમાલ હતું. (ખૂનકે આંસૂં, પેજ-૫૮, ભાગ-૧)

આપની બુદ્ધિ તથા અકલમંદી અને ખુદાએ બખ્શોલા કમાલની કબૂલાત માત્ર આપની જેમ

અકીદા ધરાવનાર લોકોએ જ નહીં પણ ગેરોએ પણ કબૂલ કરી છે, જેમ કે સર સૈયદ અહમદખાં લખે છે :

"બધા જ ઈલમો તથા ફનોમાં અજોડ અને મંતિક તથા હક્કિકત તો જાણો આપની જ અકલે ઘડયાં હોઈ એવું હતું તેમના સમયના આલિમોમાં શું તાકાત અને મજાલ કે આપની જેમ ઉચ્ચ કમાલ ધરાવનાર માણસ સાથે મુનાજરો કરે. ઘણી વાર જોવામાં આવ્યું કે જે લોકો પોતાને સમયના અજોડ સમજતા હતા જ્યારે તેઓએ આપ (અલ્લામા ફજલે હક્ક)ની જબાનથી એક વાક્ય સાંભળ્યું તો પોતાના દા'વા ભૂલી ગયા અને આપની શાગિર્દીને લાઈકે ફખ્ર સમજવા લાગ્યા." (મકાલાતે સર સૈયદ, પેજ-૧૪૮)

આ છે એક સુની આલિમ તથા મહેં મુજાહિદ જેમના કમાલની કબૂલાત સર સૈયદ અહમદખાં જેવો પોલીસી ચલાવનાર (નેચરી) માણસ પણ કરે છે.

મૌલાના ફેઝ અહમદ ઉસ્માની બદાયુની: આપ હિ.સ. ૧૨૨૩, હિ.સ. ૧૮૦૮ માં પૈદા થયા. ચૌદ (૧૪) વરસની ઉમરમાં આપે ઈસ્લામી તા'લીમ સંપૂર્ણ કરી પઢાવવા લાગ્યા. વિવિધ ઈલમો પર આપને કમાલ હાંસલ હતું. ઈસ્લામની તબ્લીગ તથા ઈસાઈયતના રદમાં પણ આપ ખૂબ જ માહિર હતા. આગાની જુમ્મા મસ્જિદ જે તે સમયે ખંડરની જેમ બની ગઈ હતી તેનું ફરી સમારકામનું કરાવવા આપે કોણિશો શરૂ કરી જેના પરિણામે માત્ર સમારકામ જ નહીં પણ આ મસ્જિદ દીની તથા ઈલ્મી કામોનું મર્કજ બની ગઈ.

મૌલાના સૈયદ અહમદહુલ્લાહ મદ્રાસી જનરલ બખ્તખાં, મૌલાના વળીર અકબરાબાદી અને બીજા પૂર્વજ આલિમો સાથે આપના ખાસ સારા સંબંધો હતો.

મુફ્તી ઈનાયત અહમદ કાકોરવી : આપ નવ શવ્વાલ, હિ.સ. ૧૨૨૮, હિ.સ. ૧૮૧૩ એ દેવા, જિલ્લા બારબંકીમાં પૈદા થયા. રામપૂર,

હિલ્લી, અલીગઢમાં આપે તા'લીમ સંપૂર્ણ કરી પછી અલીગઢમાં મુફ્તી અને મુનિસિફ (૪૪) નક્કી કરવામાં આવ્યા. ફખ્રવંદ શરીફ જિલ્લા ઈટાવામાં પણ મુનિસિફ (ફેસલો કરનાર) બનાવવામાં આવ્યા જે સમયે તેઓ મુનિસિફના રૂપમાં બરેલી શરીફ પહોંચ્યા તો ઠેકદેકાણો ઈ.સ. ૧૮૫૭ ના ઈન્કિલાબની ચિંગારીઓ ઉડી રહી હતી અને આજાદીપસંદ લોકોની હલચલ ચાલુ હતી, આપ પણ આવી બેઠકોમાં ભાગ લેવા લાગ્યા અને અમલી રીતે પણ જંગોમાં ભાગ લેવા લાગ્યા.

૮-જૂન, ઈ.સ. ૧૮૫૭ એ જનરલ બખ્તખાં અને મૌલાના સરફરાજ અલી શાહજહાંપૂરીની કયાદતમાં મુજાહિદોનો કાફલો જ્યારે હિલ્હી પર હુંમ્લો કરવા બરેલીથી રામપૂર પહોંચ્યો ત્યારે આપે પણ અંગ્રેજો વિરુદ્ધ જંગોમાં ભાગ લીધો હતો જેના કારણો ઈ.સ. ૧૮૫૭ ના ઈન્કિલાબની કોણિશ કંઈ પડતાં તથા હિલ્હી પર સંપૂર્ણ કબજા પછી અંગ્રેજોએ આપને પણ કાલાપાની મોકલી દીધા હતા જ્યાં પહેલેથી જ આજાદીની ચળવળના તાજદાર અલ્લામા ફજલે હક્ક ઐરાબાદી અને મુફ્તી મજહર કરીમ દરિયાબાદી હાજર હતા. આ કેદના સમયગાળામાં આપે કુર્ચાન મોઢે કર્યું અને કોઈ પણ કિતાબની મદદ વિના સીરતે નભી પર "તવારિખે હબીબે ઈલાહ" નામની બેહતરીન કિતાબ લખી જેના બદલામાં હિ.સ. ૧૨૭૭ માં આપને છૂટકારો મળ્યો પછી હિંદુસ્તાનમાં પરત આવી લગભગ બે વરસ પઢાવતા રહ્યા પછી હજજના સફર દરમ્યાન આપનો ઈન્નેકાલ થઈ ગયો.

મૌલાના લિયાકત અલી ઈલાહાબાદી : જિલ્લા ઈલાહાબાદના આલિમ તથા ફાજિલ લોકોમાં ઘણા જ પ્રિય ગણતા કાદરી સિલસિલાના બુજુર્ગ મૌલાના લિયાકત અલી ઈલાહાબાદીનો પ્રભાવ અંગ્રેજ હુક્મતના સિપાહીઓ ઉપર પણ હતો.

૧૮૫૭ ના ઈન્કિલાબ પછી આપે ઈલાહાબાદમાં આજાદીની ચળવળની બાગડોર સંભાળી,

ઈલાહાબાદમાં પોતાના અકીદતમંદો અને મુરીદો તથા ચાહકો સિવાય પોતાના વતનથી મુહ્ખ્યત કરનાર સિપાહીઓને પણ ભેગા કર્યા જ્યાં આપે બહાદુરશાહ જફરના નામનો જંડો લહેરાવ્યો અને ત્યાં હજર બધા જ લોકોએ આપને એકમતે ત્યાંના અમીર ચૂંટયા. અમીર ચૂંટાયા પછી આપે એક પરચા વડે લોકો તથા વતનથી મુહ્ખ્યત રાખનાર સિપાહીઓને આદેશ આપ્યો અને જાલિમ અંગેજો સાથે (વિરુદ્ધ) જંગ કરવા અને તેઓને દેશથી બાહર ખસેડી બહાર કરી દેવાનો હુકમ આપ્યો.

આ પરચાથી પ્રભાવિત થઈ લોકોએ હજારોની સંખ્યામાં ભેગા થયા અને આપના જંડાની નીચે આવી ખૂબ જ બળપૂર્વક અંગેજોનો મુકાબલો કર્યો પણ અમુક ગદારોના કાવત્રાને કારણે આપની ફોજ હારી ગઈ અને આપ ઈલાહાબાદથી લખનૌ પહોંચી મૌલાના અહમદુલ્લાહ શાહ મદ્રાસીની જંડા હેઠળ આવી ગયા.

આજાદીની ચળવળના કાઈદોમાંથી આજાદીના તાજદાર અલ્લામા ફઝલે હક્ક ઘૈરાબાદી, મૌલાના ફેઝ અહમદ બદાયૂની, મુફ્તી ઈનાયત અહમદ કાકોરવીના જીવન ચરીત્રાની ટૂંકી જલક તથા મૌલાના લિયાકત અલીના પોલિટિકલ સ્થિતિ પર હલકી રોશની નાખ્યા પછી આપણા અસલ મકસદ તરફ આવીએ કે પહેલી આજાદીની જંગમાં ઉલ્માએ અહલે સુન્તત ખાસ કરીને અલ્લામા ફઝલે હક્ક ઘૈરાબાદીનો રોલ કેટલો બુલંદ હતો અને આપ દીન તથા લોકોના ભલા પ્રત્યે કેટલા સરગરમ રહ્યા એ વિશે "બાળી હિંદુસ્તાન"માં મૌલાના અભુંશાહીદાં શેરવાની લખે છે : (અલ્લામા ફઝલે હક્ક ઘૈરાબાદી)થી જનરલ બખ્તખાન મળવા પહોંચ્યા, રાય મશવેરા પછી અલ્લામાએ છેલ્લું તીર તરકશમાંથી કાઢ્યું. જુમાની નમાજ પછી જુમા મસ્જિદમાં ઉલ્મા સામે તકરીર કરી ફત્વો (અંગેજો વિરુદ્ધ) પેશ કર્યો જેના પર મુફ્તી સદરુદ્ધીન આજુર્દા હિલ્હી, મૌલ્વી અભુલ

કાહિર, કાજી ફેઝુલ્લાહ હેલ્વી, મૌલાના ફેઝ અહમદ બદાયૂની, ડૉ. મૌલ્વી વજીરખાં અકબરાબાદી, સૈયદ શાહ રામપૂરી વગેરેએ સહીઓ કરી. આ ફતવાના જાહેર થતાં જ દેશભરમાં આજાદીની કોશિશો વધી ગઈ અને હિલ્હીમાં નેવું (૮૦) હજાર સિપાહીઓ ભેગા થઈ ગયા. (બાળી હિંદુસ્તાન, પેજ-૧૫૬)

વાંચકોની ઈન્સાફ પસંદ નજરો પર ભરોસો છે કે આપ લોકોએ આ ટૂંકા લખાણ પછી પોતાનો દિલી તથા દિમાગી ફેસલો કરી લીધો હશે કે ઉલ્માએ હક્ક, સુન્ની આલિમોએ આજાદીની ચળવળમાં ઘણો જ મોટો ભાગ ભજવ્યો છે. સુન્ની આલિમોએ જે રીતે આજાદીની લડતમાં ભાગ લીધો છે તેના સંપૂર્ણ વર્ણન માટે એક મોટી કિતાબની જરૂર છે પણ અહીં ટૂંકમાં થોડું વર્ણન કરવામાં આવી રહ્યું છે.

શોખ મુહમ્મદ ઈસ્માઈલ પાણીપતી :
“ઈ.સ. ૧૮૫૭ માં ઉલ્માનો ભાગ” કિતાબમાં કંઈક આ રીતે લખે છે :-

ઉલ્માએ ઈસ્લામ પહેલેથી જ બે ગૃહોમાં વહેંચાયેલા છે : એક તો એ જે હક્ક તથા ઈન્સાફના ફેલાવવાને પોતાનો ફરજ ગણે છે અને લોકોની બિદમતને અલ્લાહની ઈબાદતનો એક ભાગ ગણે છે. આ જ કારણ છે કે આ સાચા આલિમોએ દરેક જમાનામાં જુલમ અને ગુલામી વિરુદ્ધ જંગ કરી અને મોટા મોટા આલિમ હાકેમોની પણ પરવા ન કરી.

અંગેજોના સમયમાં પણ આવા આલિમોની કમી ન હતી જેઓ નવા હાકિમોને ડાકૂ તથા જાલિમ કહેતા હતા અને પોતાની પ્રારી જાનો કુર્બાન કરતા હતા. (ભૂનકે આંસુ, પેજ-૩૭)

આથી ઈ.સ. ૧૮૭૫ની લડાઈઓથી ઘણી મુદ્દત પહેલાં જ દેશભરમાં ઉલ્માએ ઈસ્લામના નેજા હેઠળ અંગેજોનો વિરોધ શરૂ થઈ ચૂક્યો હતો. ઉલ્માએ હક્ક સિપાહીઓ અને છાવણીઓમાં ગામડાઓ તથા શહેરોમાં ક્યાંક જાહેર તો ક્યાંક ખાનગી રીતે અંગેજો વિરુદ્ધ જેહાદની તલકીન કરતા હતા.

જેણો પણ "હન્ટર"ની કિતાબ પઢી હશે તેને ખબર હશે કે ઉલમાએ હક્કની આ ચળવળ ઓગાડીસમી સદીની શરૂઆતથી જ કાયદેસર રીતે ચાલી રહી હતી. અને બંગાલથી પેશાવર સુધી આ ચળવળની ડેડ ઓફિસો કાયમ હતી જ્યાં આજાદીના મુજાહિદોની તા'લીમ તથા તર્ભિયત થતી હતી. ઈ.સ. ૧૮૫૭ માં જ્યારે લાખો વતનના ચાહકોએ આજાદીનો જંડો લહેરાવ્યો ત્યારે ઓલમા પણ મેદાને જંગમાં આવી ગયા. તેઓએ ઠેર ઠેર આજાદી માટે તખ્લીગ કરી અને લોકોને તેમાં ભાગ લેવા દા'વત આપી.

મૌલાના પીર અલી : પટનાના પ્રખ્યાત આલિમ હતા. તેમનો વ્યવસાય કિતાબો વેચવાનો હતો પણ હિલમાં અંગ્રેજોની દુષ્મની હતી. લડાઈની ખબર સાંભળી તેમના હિલમાં પણ જગ્ઘબો ઉભર્યો અને પોતાનો વ્યવસાય છોડી મેદાનમાં આવી નીકળ્યા. લોકોને હાથમાં લઈ લીધા અને મુસલમાનોને જિહાદ કરવા માટે ઉભાર્યું. લોકોના ટોળે ટોળા આપના જંડા નીચે જમા થઈ ગયા. (તારીખે બગાવતે હિંદ, પેજ-૫૧)

દિલ્હી તથા મેરઠની ખબરો જ્યારે લખનો પહોંચી તો ત્યાં પણ આજાદીના ઈચ્છુકોએ આજાદી મેળવવા માટે કોણિશો શરૂ કરી દીધી. મિર્જા બિરજેશ કદરની બાદશાહતનું એલાન કરનાર અને લોકોને આજાદી માટેની જંગમાં ભાગ લેવાની તખ્લીગ કરનાર બીજું કોઈ નહીં પણ એક આલિમ જ હતા અને તે સૂકી અહમદુલ્લાહ શાહ હતા જે ઉચ્ચ હોદ્દો ધરાવતા હતા અને ખૂબ સારા સિપાહી પણ હતા.

આજાદીની જંગમાં જે રીતે બીજા મતવાળાઓએ ભાગ લીધો તે જ રીતે આલિમો તથા ફાજિલોએ પણ આગળ વધી ભાગ લીધો. જ્યારે દિલ્હીમાં આજાદીની લડાઈનું જોર હતું અને જનરલ બખ્તખાન આ લડાઈનો હીરો હતો તો તેણે વિચાર્યું કે જો આ સમયે ઉલમાથી જેહાનો ફિલ્મો લઈ લેવામાં આવે અને તેને ફેલાવી દેવામાં આવે તો લોકોમાં એક નવો

જોશ પેદા થઈ જશે. પછી તેણે ઉલમાથી જેહાનો ફિલ્મો લીધો અને તેને હિલહીની ગલી ગલીમાં લગાડી દીધો. આ ફિલ્માનું મશહૂર થવું જ હતું કે લોકોમાં એક વીજણી દોડી ગઈ અને તેઓ પરવાનાઓની જેમ આજાદીની લડાઈમાં કૂદી પડ્યા. સાહિત્યકાર જુકાઉલ્લાહ જેવા આદમીએ પણ કખૂલ કર્યું છે. આ વિશે તે લખે છે :— જ્યારે બખ્તખાને એ ફિલ્મો લખાવ્યો કે મુસલમાનો પર જેહાન ફરજ છે જેની અસર એ થઈ કે મુસલમાનોમાં મજહબી જોશ ઘણું જ વર્દી ગયું. (તારીખે જુકાઉલ્લાહ)

જ્યારે દિલ્હીના ગલી કૂચાઓમાં આજાદીની જંગ ચાલી રહી હતી અને બજારોમાં લાશોના ફગતા પડ્યા હતા. જો એક તરફ મખદૂમ શાહ મહમૂદ જેવો આલિમ પોતાના મુરીદો સહીત જંગના વિરુદ્ધ હતો તો બીજી તરફ અલ્વામા ફિલ્મે હક્ક બેરાબાદી, મૌલાના જા'ફર થાનેફારી, મૌલાના ઈમામ બખ્શ સોહબાની, મૌલાના તબારક અલી, મુફ્તી ઈનાયત અહમદ કાકોરવી, મુફ્તી અઝહર કરીમ દરિયાબાદી, મૌલાના અહમદુલ્લાહ, મૌલાના યદ્વા અલી, મુ. ઈન્નામુલ્લાહ ગોયા, મુ. લુત્ફુલ્લાહ અલીગઢી, મૌ. ફિલ્મે રસૂલ બદાયૂની, મૌલાના ફિલ્મે ઈમામ બેરાબાદી વગેરે સેંકડો આલિમો અને ફાજિલો એવા પણ હતા જે જંગમાં સંપૂર્ણપણે હાજર હતા. જ્યારે મુગલીયા કુટુંબના છેલ્લા ચશ્મો ચિરાગને મૃત્યુને ઘાટ ઉતારવામાં આવ્યા, તખ્ત તથા તાજ છીનવી લેવામાં આવ્યા અને વતનમાં જાનિસારોને વીણી વીણી ગોળીઓના નિશાને ચઢાવવામાં આવ્યા તો તેમાં ઉલમાઓ અહલે સુન્તત (સુન્ની આલિમો) પણ હતા. જે આલિમો તથા ફાજિલો અને મુફ્તીઓએ જેહાના ફિલ્મા પર સહીઓ કરી હતી તેઓને સખત તકલીફો આપવામાં આવી. (દાયત નાના દિવસીય, દિલ્હી, ૨૮ ઓગસ્ટ, પે.-૨, કોલમ, ૩, ૪, ૫ પછી, પે-૫, કોલમ નં. ૧, ૨)

દિલ્હીના એક પત્રકાર ચીની લાલ "આજાદીની

ચળવમાં ઉલમાએ અહલે સુન્નત"ના કિરદારની પ્રશંસા કરતાં કંઈક આ રીતે લખે છે, "ઉલમાએ દીન (સુન્ની ઉલમા) એ આખા શહેરના મુસલમાનોને ભેગા કરી અંગેજો વિરુદ્ધ જેહાદ કરવાની તા'લીમ આપી અને કહું કે કાફિકરોને કટલ કરવામાં મોટો બદલો મળે છે. હજારો મુસલમાનો તેમના જંડા હેઠળ આવી ગયા. (બહાદુરશાહ ઝફર, મુકદમા, પેજ-૧૧૭)

ઉલમાએ અહલે સુન્નત વ જમાઅત જુમ્મા મસ્જિદ અને બીજી અન્ય મસ્જિદોમાં મજિલસો કાયમ કરી પોતાની જોશીલી તકરીરો તથા લખાણોથી મુસલમાનોમાં જેહાદનું જોશ પૈદા કરતા રહ્યા. જેમ કે મુફ્તી ઈન્ને આમુલ્લાહ પોતાની કિતાબ "ઉલમાએ હક્ક ઓર ઉન્કી મજલૂમિયત કી દાસ્તાને" માં (પેજ-૫૮) પર લખે છ કે :— દિલાવરે જંગ મોલ્વી અહમદુલ્લાહ શાહ મદ્રાસી આગ્રાથી લખનો આવી ઈસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીના કબજાનો વિરોધ કરી રહ્યા હતા. મૌલાના ફજ્લે હક્ક પણ તેમની સાથે થઈ ગયા અને સરકારી નોકરીને છોડી અલવર ચાલ્યા ગયા. ઈ.સ. ૧૮૫૭ ની લડાઈ થઈ તો દિલહી આવી બહાદુરશાહ ઝફરને મળ્યા. અહીં જનરલ બખ્ત જામી ગયો હતો. નસરાનીઓ વિરુદ્ધ મૌલાનાએ જેહાદનો ફત્વો આપ્યો અને તેના પર મુફ્તી સદરુદીન આજુર્દા, મૌલ્વી ફેઝ અહમદ બદાયૂની, ડૉ. મૌલ્વી વર્જીરખાં અકબરાબાદી વગેરે એ સહીઓ કરી. (ઇસ્ટ ઇન્ડિયા કંપની અને બાગી ઉલમા, પેજ-૫૩)

★ અમુક નામ ચીન આગાદીની ચળવળના નેતાઓ ★

ઉપરના પાનાં ઓમાં આપણે સાહિત્યની રોશનીમાં ઓલમાએ અહલે સુન્નત વ જમાઅતની આજાદીની જંગમાં આપેલ બિદમતોને નિહાળી કે અલ્લામા ફજ્લે હક્ક બેરાબાદીએ પોતાની તકરીરો તથા લખાણો વડે અને બીજા ઉલમાએ દરેક પ્રકારની કુબર્ની આપી અને તેમના ન ભૂલાઈ એવાં કારનામાંઓનું ઘણાયે મુફ્કિકરો, લેખકો તથા

સાહિત્યકારોએ પોતાની રીતે વર્ણન કર્યું જે કિતાબોમાં ઠેક ઠેકાણો જોવા મળે છે. પણ આટલી સ્પષ્ટ હકીકતો હોવા છતાં અમુક લોકોએ આ મહાન શાખિસયતોના તાજજુભમાં નાખી હેનાર કારનામાંઓ અને મોટી બિદમતોને માત્ર લખાણોમાંથી જ નહીં પણ લોકોનાં દિલો તથા દિમાગમાંથી જ ભૂંસી નાખવાની નાપાક કોશિશમાં કોઈ કમી ન બાકી રાખી અને પોતાના મોટા મુલ્લાઓ અને ઈમાનફેંક રહનું માઓને આજાદીની ચળવળના હીરો તથા શહીદનાં ટાઈટલો આપી તેઓને મશરૂર કરવામાં તથા ઉલમાએ અહલે સુન્નત વ જમાઅત વિરુદ્ધ માહોલ બનાવવામાં પૂરી રીતે લાગી રહ્યા. આ તે મુલ્લાઓ અને નેતાઓ હતા જેમની જિંદગી અને ખાન પાનનો આધાર અંગેજો પર હતો. કોઈએ સાચુ જ કહું છે :—

જલ ગુલિસ્તાં કો ખૂં કી ઝરત પળી
સબસે પહુલે હમારી હી ગરદન કટી
ફિર ભી કહેતે હે હમસે યે અહલે ચમન
યે ચમન હે હમારા, તુમ્હારા નહીં !

યોગ્ય એ જ છે કે લોક અદાલતમાં તે લખાણો પણ આવી જાય જેના વડે દેવબંદી ફિર્કાના જાણીતા મુલ્લાઓ તથા ઈમાનના સૌદાગર નેતાઓની પોતી ખુલ્લી જાય જેમને આજાદીના હિરો તથા શહીદ જેવા બનાવટી ટાઈટલો આપવામાં આવ્યાં છે અને આ વાત દિવસના અજવાણાની જેમ જાહેર થઈ જાય કે દેવબંદી આદિમોના અંગેજો સાથે કેટલા ખાસ તાલુકાત અને સંબંધો હતા. આથી સર સૈયદ અહમદ ખાનનો લેખ "મકાલાતે સરસૈયદ, ભા. ૮"માં પેજ નં. ૧૨૫ થી ૨૦૭ સુધી ફેલાયેલ છે જેમાં તેમણે દલીલો વડે સાબિત કર્યું છે કે સૈયદ અહમદ રાયબરેલ્વી અને ઈસ્માઈલ દહેલ્વીની ચળવળનો અંગેજુ હુક્મતના વિરોધ સાથે દૂરનો પણ વાસ્તો તથા સંબંધ ન હતો બલ્કે આ લોકો અંગેજોના ઈશારે શીખો વિરુદ્ધ લડવા નીકળ્યા હતા. લેખના છેલ્લે મકાલાતે સર સૈયદના સંપાદકે હાશિયામાં લખ્યું છે :

"સર સૈયદે ઉપરોક્ત વાત પોતાના લેખમાં વારંવાર લખી છે કે હજરત સૈયદ અહમદ રાયબરેલ્વી અને શાહ ઈસ્માઈલ શહીદ હરગિઝ હરગિઝ અંગ્રેજું હુકૂમતના વિરોધી ન હતા અને ન તો તેઓએ અંગ્રેજોને વિરુદ્ધ જેહાદનું એલાજ કર્યું હતું. સર સૈયદના આ બયાનનું સમર્થન વિવિધ સાહિત્યકારોએ પણ કર્યું છે. જેમ કે નવાબ સિદ્દીક હસન પોતાની કિતાબ "તર્જુમાનુલ્ વહાબિયા"ના પેજ-૧૨૧ અને ૮૮ પર આ જ રીતે "સવાનેહે અહમદ" લેખક મૌલ્વી મુહમ્મદ જા'ફર થાને રીમાં વીસ (૨૦) જગ્યાઓ પર, મૌલ્વી ઈસ્માઈલ દહેલ્વીનું જીવનચરિત્ર જેનું નામ "હ્યાતે તૈયાંબા" છે તેના પેજ નં. ૧૫૮, ૨૬૪ અને ૨૮૮ પર પણ આ જ વાતનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે." (મકાલાતે સર સૈયદ, ભા. ૮, પેજ-૨૦૭)

હવે દેવબંદી આલિમોની અંગ્રેજો પ્રત્યે દોસ્તી વિશેની બીજી સ્પષ્ટ ભારે ગવાહી જુઓ : -

★ દેવબંદી મૌલ્વીઓની અંગ્રેજ દોસ્તી ! ★

"મૌલાના હફીજુર્રહ્માન સીવહારવી નાજિમે આ'લા જમીઅતે ઉલ્માએ હિંદ, દિલ્હીએ કહું કે ઈલ્યાસ સાહિબની તલ્લીગી તહરીક (સંગઠન, ચળવળ)ને શરૂઆતમાં હાજુ રશીદ અહમદ સાહિબના ઝરીયે હુકૂમત (અંગ્રેજ) તરફથી અમુક ઇસ્પિયા મળતા હતા પછી બંધ થઈ ગયા. (મુકાલમાં સદરુદીન, તાહિર અહમદ કાસમી, દિલ્હી, પેજ-૮)

હવે વાત ઢંકાયેલી કે છુપાયેલી નથી કે દેવબંદી આલિમોની અંગ્રેજો સાથે કેવી દોસ્તી અને કેટલા મજબૂત સંબંધ હતા. હજુ બેકદમ આગળ વધી થાનાભવનની પણ સૈર કરીએ અને અશરફઅલી થાનવીની અંગ્રેજો સાથે દોસ્તીની પોલ પણ જાણીએ ! :

"મૌલ્વી શખ્સીર અહમદ સાહિબ દેવબંદી સદર જમીઅતુલ ઈસ્લામ કલકત્તાએ મૌલ્વી હિફ્રુર્રહ્માન

સાહિબના જવાબમાં કહું કે જુઓ ! અશરફ અલી થાનવી સાહિબ મારા અને તમારા માનીતા બુજુર્ગા અને પેશવા હતા અમના વિશે લોકોને કહેતાં સાંભળવામાં આવ્યા છે કે તેમને (અશરફ અલીને) છસો (૬૦૦) ઇસ્પિયા પગાર હુકૂમત (અંગ્રેજ) તરફથી મળતો હતો. (મુકાલમાં સદરુદીન, પેજ-૧૦ અને ૧૧)

હેવબંદી આલિમોમાં જેને જુઓ તેનું દામન અંગ્રેજોના દામનથી બંધાયેલું છે. શું હજુ પણ દિમાગના કોઈ ખૂણામાં શક્ની સોય બાકી રહી ગઈ છે કે દેવબંદી મૌલ્વીઓ અંગ્રેજોના ખરીદાયેલા ગુલામોન હતા ? ! ઉપરોક્ત લખાણથી તેમના ઢોલની પોલ ખુલી જાય છે અને એ હકીકિત આઈનાની જેમ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે જ્યાં એક તરફ સુણી આલિમો ભારતની આગાદી માટે પૂરી કોશિશો કરી રહ્યા હતા અને પોતાના વતનની જમીનને નાપાક કદમોના કદ્જેમાંથી છોડાવવામાં લાગ્યા હતા અને મુસીબતો વેઠી રહ્યા હતા ત્યાં જ બીજી બાજુ દેવબંદી મુલ્લાઓ અંગ્રેજોના પીકું અને તેમના એજન્ટ બન્યા હતા અને પોતાને અંગ્રેજોના ગુલામ તથા ફર્માબદાર જાહેર કરવામાં ફખ્ અનુભવી રહ્યા હતા.

[જેમ કે ખૂદ દેવબંદી પેશવા મૌલ્વી ઈસ્માઈલ દહેલ્વી કહે છે કે, "હું જ્યારે હકીકિતમાં (અંગ્રેજ) સરકારનો ફર્માબદાર (આશાંકિત) છું તો જૂઠા આક્ષેપોથી મારો વાળ વાંકો થશે નહીં, જો માર્યો પણ જઈશ તો (અંગ્રેજ) સરકાર "માલિક" છે, તેને અધિકાર છે, જે ચાહે કરે !!" (નાકેર્તુરશીદ, ભાગ-૧, પેજ-૮૦, લેખક : આશિક ઈલાહી મેરઠી દેવબંદી) આ છે દેવબંદી પેશવા કે જે કહે છે, "રસૂલના ચાહવાથી કાંઈ જ થતું નથી !!" અને અહીં અંગ્રેજોના અધિકાર આગળ કેવા જુકીને શિર્ક કરી રહ્યા છે !]

હમ શૈખ કી સુનતે યે મુરીદોસે બુજુર્ગા
તેહચીરસે દેખા તો અમામે કે ક્ષિવા હૈ
(સંપૂર્ણ)

ગાહેતિ અને મુર્કડેલીમાં મેહમાન નવાજી

આજ : મૌલાના અલ્તાફહુસૈન મિસબાહી-વાગરા

હજરત અબૂ હુદ્ડેરહુસૈન પુરુષ બયાન કરે છે કે, રસૂલુલ્લાહ માટે એ ફર્માવ્યું કે બે માણસનો ખોરાક ત્રણ માણસ માટે કાફી હોય છે, અને ત્રણનો ખોરાક ચાર માટે કાફી હોય છે. (મુસ્લિમ શરીફ)

આ હદીષથી આપણાને જાણવા મળ્યું કે આપણે ભોજન માટે બેઠા હોય અને કોઈ મેહમાન આવી જાય અથવા પડોશી ભાઈ ભૂખ્યો હોય, યા કોઈ ફીર ગરીબ માણસ ભૂખ્યો હોય તો આપણા ભોજનમાં રસૂલુલ્લાહ માટે ની હદીષ પ્રમાણે આ બધા વ્યક્તિઓને પણ સામેલ કરી લો, કારણ કે બે આદમીઓનું ભોજન ત્રણને કાફી થઈ જાય છે અને ત્રણનું ચારને કાફી થઈ જાય છે.

હજરત અબૂ હુદ્ડેરહુસૈન પુરુષ બયાન કરે છે કે એક શખ્સે રસૂલુલ્લાહ માટે એ કહું કે હું ભૂખ્યો છું ! આપ માટે એ પોતાની એક બીવી પાસે પૈગામ મોકલ્યો (કે ભાણું છે કે નથી જેથી આ ગરીબ માણસ માટે પૂરતુ થઈ જાય). આપ માટે એ પોતાનાં બીવી સાહેબાએ જવાબ આપ્યો, એ જાતની કસમ ! કે જેણે તમોને હક્કની સાથે મોકલ્યા છે, મારી પાસે પાણી સિવાય કશુંય નથી ! પછી આપ એ બીજી બીવી પાસે પૈગામ મોકલ્યો, તેમણે પણ એ જ જવાબ આપ્યો. ત્યાં સુધી કે બધી બીવીઓએ આ જ જવાબ આપ્યો કે, કસમ છે એ જાતની કે જેણે આપને હક્કની સાથે મોકલ્યા છે મારી પાસે પાણી સિવાય કશુંય નથી ! અંતમાં આપે મેહફિલને સંબોધીને ફર્માવ્યું કે જે માણસ આ પુરુષને મેહમાન બનાવશે અલ્લાહ તથાલા તેના પર રહે ફર્માવશે. અન્સારમાંથી એક માણસે ઉભા થઈને કહું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આ પુરુષને હું મેહમાન બનાવીશ. તે માણસ પેલા મેહમાનને પોતાના ઘરે લઈ ગયા અને પોતાની બીવીને પૂછ્યું, તારી પાસે (ખાવાની) કોઈ ચીજ છે ? બીવીએ કહું, કેવળ બાળકોનું ભોજન છે. તેમણે પોતાની બીવીને કહું કે બાળકોને કોઈ ચીજ આપીને બેહલાવી દો ! અને જ્યારે આપણા મેહમાન આવે તો ચિરાગ બુઝાવી દેજો અને આ મેહમાન પર એ જાહેર કરજે કે આપણે ખાવા ખાઈ રહ્યા છીએ. પછી તે બધાં ભોજન માટે બેસી ગયા અને મેહમાને ભોજન કરી લીધું.

જ્યારે સવાર થઈ તો તે અન્સાર માણસ નબી બારગાહમાં હાજર થયા તો રસૂલુલ્લાહ માટે એ ફર્માવ્યું કે તમે જે મેહમાનની સાથે સારી રીતે વર્તયા અલ્લાહ તથાલા આ વાતથી ઘણો ખુશ થયો. (મુસ્લિમ શરીફ, બાબ-૭૨૪)

આ હદીષથી આપણાને ઘણી બધી વાતોની ખબર પડી : (૧) પતિની ફર્માબરદારી કે બેટાઓ સાથે અતૂટ મહોષ્યત હોવા છતાંય બેટાઓને એક બહાનું કાઢી ખાવાથી દૂર રાખ્યા અને મેહમાન નવાજી કરી. (૨) નફ્સની નાફર્માની કે બંને જાણાને જાતે પણ ખાવાનો સમય થઈ ગયો હતો છતાં ન ખાદું અને ચિરાગ ઓલવીને મેહમાનને ખાવા દીધું. (૩) રસૂલુલ્લાહ માટે ગયબદાં નબી છે કેમ કે તે માણસની જેણે મેહમાન નવાજી કરી હતી કોઈને ન ખબર હતી કે તેનાથી અલ્લાહ તથાલા ખુશ થઈ ગયો છે, પણ રસૂલુલ્લાહ માટે એ જાણ થઈ ગઈ ! તો એને ગૈબનો ઈલમ કહેવાય જે અલ્લાહ તરફથી મળે છે, અને (૪) વાત એ કે આપણે રાહતમાં હોય કે મુશ્કેલીમાં હર હાલમાં મેહમાનની મેહમાન નવાજી કરવી તે ઘણું ફરીલતનું કામ છે. અલ્લાહ તથાલા અમલ કરવાની નેક તૌકીક આપે. (આમીન)

મૈઝસાજમાં ખુદાના દીદાર વિશે વાંધાર્યો અને તૈના જવાબ

તાખાલિથ

તૂરે મૂસા ઓર હે, અર્થે મુખલ્લા ઓર હે
અપના જાના ઓર હે, ઉસ્કા બુલાના ઓર હે

"પાક છે તે જાત જેણે સૈર કરાવી પોતાના
બંદાને રાતોરાત મસ્જિદે હરામથી મસ્જિદે અકસા
સુધી." (સુ. બની. ઈસ્રાઈલ, આ. ૧)

શબે મેઅરાજ (૨૭ રજબ શરીફ) નભીએ
કરીમ ﷺ એ રાતોરાત મસ્જિદે હરામથી
મસ્જિદે અકસા પહોંચી ત્યાં સર્વ અંબિયાની ઈમામત
કરી ત્યાર બાદ આસમાનોની સૈર કરી, જન્તત તથા
દોઝનો મુશાહિદો કર્યો તથા ૨૭બે કરીમના
દીદારથી મુશર્રફ થયા. ૨૮ તાલાલાએ પોતાના
મહબૂબ ﷺ ને એ શાનો શૌકત સાથે બોલાવ્યા
કે જન્તતને હુલ્હન જેમ શાંગારવામાં આવી, હૂરોને
સજાવવામાં આવી, જહનમની તીવ્રતાને નરમ
કરવામાં આવી, આસમાનોના ફરિશ્તાઓને બાઅદબ
હાથ બાંધીને ઊભા રહેવાનો હુકમ થયો, આસમાનોના
દરવાજાઓના દરવાનોને ચાવીઓ સાથે બાઅદબ
ઊભા રાખવામાં આવ્યા..... સારાંશ કે અલ્લાહ
તાલાલાએ પોતાના મહબૂબને ખૂબ ઈજજત આપી
અને પોતાના દીદાર કરાવ્યા.

પણ ૨૮ના દીદાર બાબતે કેટલાક લોકો વાંધા
રજુ કરીને તેનો ઈન્કાર કરે છે તો એના રહિયામાં
આ લેખ રજુ કરીએ છીએ જેને વાંચો અને ઈમાનને
મજબૂત બનાવો.

ઓર કોઈ ગૈબ કચા તુમ સે નિહાં હો ભલા
જબ ન ખુદા હી છુપા તુમ પે કરોળો દુરદ

★ રબના દીદાર કરવા વિશે હદીષો ★

મરફુઅન હદીષો થકી ઈમામ અહમદ
પોતાની "મુસ્નદ" માં હજરત અખુલ્લાહ ઈબ્ને
અખ્બાસ ﷺ થી રિવાયત કરે છે. ફર્માવે છે,
મે મારા રબ ﷺ ને જોયો. ઈમામ અલ્લામા
જલાલુદીન સિયૂતી "ખસાઈસે કુબરા" અને અલ્લામા
અખુરુરુફ મુનાવી તયસીર શરહે "જામેઉસ્સાગીર" માં
ફર્માવે છે, આ હદીષ સનદ સાથે સહીહ છે.

ઈબ્ને અસાકિર હજરત જાખિર ઈબ્ને
અખુલ્લાહ થી રિવાયત કરે છે, હુઝૂર
સૈયફુલ મુરસલીન ﷺ ને કલામની
દોલત બખ્શી અને મને પોતાનો દીદાર અતા
ફર્માવ્યો, મને શફાઅતે કુબરા અને હૌઝે
કૌખરથી ફર્જીલત બખ્શી."

એ જ મોહદ્દિષ હજરત અખુલ્લાહ ઈબ્ને
મસ઼ઉદ થી રિવાયત કરે છે :
"રસૂલુલ્લાહ ﷺ ફર્માવે છે, મને મારા રબ ﷺ
એ ફર્માવ્યું, મે ઈશ્રાહીમને મારી દોસ્તી આપી અને
મૂસા સાથે કલામ ફર્માવ્યું અને હે મુહમ્મદ ! મવાજેહ
બખ્શ્યું કે બેપદા તથા બેહિજાબ તમને મારો
જમાલ પાક દેખાડ્યો."

હજરત અસ્મા બિન્તે અબૂબક સિદ્દીક
થી રિવાયત છે, રસૂલુલ્લાહ
સિદરતુલ મુન્તહાની સ્થિતિ બયાન ફર્માવી રહ્યા હતા.
મેં અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! હુઝૂરે તેની પાસે શું જોયું ?

ફર્માવ્યું, "મને તેની પાસે દીદાર થયો !"

હુજૂર એ મેઅરાજ શરીફમાં રબ તાલાના દીદાર કર્યા તેના સમર્થનમાં આ ઉપરાંત ઘણી હદ્દીષો બયાન કરવામાં આવી છે. પરંતુ કેટલાક તેના ઈન્કારમાં અમુક વાંધાઓ રજૂ કરે છે તો તેને રજૂ કરીને તેની સ્પષ્ટતા કરવામાં આવે છે.

વાંધાઓ : હજરત આઈશા, ફર્માવે છે કે, જો કોઈ કહે છે કે હુજૂર નુહેલું એ અલ્લાહને જોયો, તો મારાં રુવાંટાં ઊભા થઈ જાય છે. તદ્વારા હજરત આઈશા સિદ્દીકા ફર્માવે છે કે જે કહે કે હુજૂર એ પોતાના રબને જોયો તેણે અલ્લાહ તાલા પર ઘણી જ મોટી તોહમત બાંધી.

હજરત અબ્દુલ્લાહ ઈન્ઝે મર્સિદ પણ હુજૂર ના માટે રબના દીદારના મુનિકર છે, બલ્કે હજરત આઈશા સિદ્દીકા, ફર્માવે છે કે, મેં હુજૂર થી "સૂરએ વનજમ"ની આયત વલકદ રાખું નગ્રલતનું ઉખરાના વિશે સવાલ કર્યો તો હુજૂર એ ફર્માવ્યું, ઈન્નમા રાચયતુ જિબ્રીલ મુનહિતનું.

આ હદ્દીષથી માલૂમ થયું કે હુજૂર નુહેલું એ જિબ્રીલ નો જોયા, અલ્લાહ તાલાને નહીં.

હજરત અબ્દુલ્લાહ ઈન્ઝે અખબાસની હદ્દીષથી પણ હુજૂર થકી અલ્લાહના દીદાર ન થવું સાબિત થાય છે. એટલા માટે ઈમામ કસ્તલાની શારેહે બુખારીએ ફર્માવ્યું કે હદ્દીષમાં જે "દના" અને "તદ્વલા"નો ઉલ્લેખ છે તે "સૂરએ નજૂમ"માં વર્ણન થયેલ "દના" અને "તદ્વલા"ના ગેર છે. કેમ કે સૂરએ નજૂમમાં જિબ્રીલ નુહેલું ના "દના" "તદ્વલા" દીદારમાં મુરાદ છે.

વળી મુસ્લિમ શરીફમાં હજરત અબૂજરની હદ્દીષ છે, જેમાં આવ્યું છે કે, મેં હુજૂર ને સવાલ પૂછ્યો કે હુજૂર ! તમે અલ્લાહ તાલાને જોયો છે ? તો હુજૂર એ ફર્માવ્યું, નુરુન અન્ના અરાહુ "તે નૂર છે, હું તેને કેવી રીતે જોઈ શકુ છું !" એ ઉપરાંત માથા મુખારકની આંખ વડે રબ તાલાને જોવાની નફી

(ઇન્કાર) હદ્દીષમાં પણ આવેલ છે, જેમ કે "રુહુલ મમાની" વગેરેમાં મૌજૂદ છે અને લુઙ્ઘની વાત એ છે કે એના રાવી હજરત અબ્દુલ્લાહ ઈન્ઝે અખબાસ છે.

તેમજ એ દીદાર સમય, દિશા, તથા દિશાનું અંતર અને જે તે ચીજાના વેરાવ વિના અશક્ય છે. જો દીદારે અયનીને સાબિત કરવામાં આવે તો અલ્લાહ તાલાના માટે માઝાલ્લાહ ! દિશા, સમય, અંતર અને મર્યાદા (હદ્દબંધી) સર્વ સાબિત થઈ જશે !"

જવાબ : અહીં વાંચકોને સરળતાપૂર્વક સમજમાં આવે એ રીતની જરૂર પૂરતી રજુઆત કરવામાં આવશે.

ઈમામ અહમદ પણ ને પૂછવામાં આવ્યું કે આપ જે હુજૂર નુહેલું ને અલ્લાહને જોવું સાબિત કરો છો, તો હજરત આઈશા ની હદ્દીષનો શો જવાબ આપશો કે તેમણે ફર્માવ્યું કે હુજૂરે અલ્લાહને નથી જોયા ! તો હજરત ઈમામ અહમદ એ જવાબ આપ્યો કે હું હજરત આઈશાની હદ્દીષનો જવાબ હુજૂરની હદ્દીષ મુખારકથી આપીશ. હુજૂર એ ફર્માવ્યું, રાચયતુ રહ્બી. હુજૂર નો કૌલ મુખારક હજરત આઈશાના કૌલ (કથન)થી ઘણો મહાન અને ભારે છે. (કન્ઠલું મુલ્હેમ, પેજ-૩૮)

અને ઈમામ અહમદથી જ રિવાયત થયેલ છે. જ્યારે તેમને પૂછવામાં આવતું કે હુજૂર નુહેલું એ અલ્લાહ તાલાને જોયો છે ?! તો આપ ફર્માવતા, "હા ! હા ! જોયો છે...!" સતત કહેતા રહેતા એટલે સુધી કે કંસ સુધી તૂટી જતો." (રુહુલ મમાની, માઝુજ, અજ : ફન્થલું મુલ્હેમ, પેજ-૩૮)

હજરત અબૂજર ની હદ્દીષ : હજરત અબૂજર ફર્માવે છે, મેં હુજૂર નુહેલું ને પૂછ્યું, હુજૂર ! આપે અલ્લાહને જોયો ? તો ફર્માવ્યું, નુરુન અન્ના અરાહુ. "મેં તેને જ્યાંથી પણ જોયો તે નૂર જ નૂર છે." એ જ પ્રમાણે તેમની બીજી હદ્દીષ છે જે એના પછી મુસ્લિમ, ભાગ-૧ માં વર્ણન થયેલ છે. હજરત અબૂજર ફર્માવે છે કે મારા જોવા વિશેના સવાલના જવાબમાં હુજૂર એ ફર્માવ્યું,

રાયએતુ નૂરન. "મેં નૂરને જોયું" આ બંને હદ્દીષોમાં "નૂર" શબ્દથી નૂરનો મશાહૂર માયનો મુરાદ નથી. કેમ કે નૂર એક "અર્દ" (જે પોતાના વજૂદમાં બીજાનો મોહતાજ હોય) છે. (માઝલ્લાહ !) અલ્લાહ તાદ્વાલા "અર્દ" તથા "જૌહર" થી પાક છે. બલ્કે અહીં નૂરથી જાતની તજલ્લી મુરાદ છે અને અર્થ એ છે કે, "મેં જ્યાંથી પણ જોયું જાતની તજલ્લીને જોઈ."

હજરત ઈકરમાએ જ્યારે રૂયતે બારી તાદ્વાલા (ખુદાના દીદાર)ની અશક્યતાના બારામાં આયતે કરીમા લા તુદરિકુહુલ અભસારથી દલીલ કરી તો હજરત ઈબ્ને અખ્બાસ ﷺ એ જવાબ આપ્યો, વચ્છક ઝાલિક ઈગ તજલ્લા બિન્ડુરિહિલ્લામી હુવ નૂરુલ્લ તારા પર અફસોસ છે ! દીદાર ન પામવું તો ત્યારે છે કે અલ્લાહ તાદ્વાલા પોતાના તે નૂરની સાથે તજલ્લી ફર્માવે જે તેનું નૂર છે. એટલે જૈર મુત્નાહી (અસીમ) ઝડૂરની તજલ્લી ફર્માવે, જેનો ઈદરાક (પામવુ) અને ઘેરાવ કરવો અશક્ય છે. હુઝૂર ﷺ એ દીદાર કર્યો એ જૈરમુત્નાહી ઝડૂરનો ઘેરાવ નથી, જેના (ઘેરાવ કરી લેવાના) અશક્ય હોવાનું આયત લા તુદરિકુહુલ અભસારથી સાબિત કરાવમાં આવે. (રૂહુલ માનાની, પારા-૨૭, પેજ-૪૫)

જે હદ્દીષોમાં દીદારની નફી (નકાર) છે તે સો એ પ્રમાણોના દીદાર પર આધારિત છે જે "ઘેરાવની સાથે" હોય. (નજરોમાં સંપૂર્ણ ઘેરાઈ જાય.) હજરત આઈશા સિદ્દીકા ﷺ નું આયતે કરીમા લા તુદરિકુહુલ અભસારથી દલીલ કરવું એ તેનો સ્પષ્ટ પ્રકાર છે. કેમ કે ઈદરાક (પામી લેવું) ઘેરાવને કહે છે. અને ઘેરાવનો ઈન્કાર એ મુત્લક જોવાની નફી (નકાર) માટે લાગુ થતી નથી. એ જ પ્રમાણો રૂયતે અયની (દીદારે અયની)ની નફી (નકાર) વિશે છે. જમાન બચ્યનલ અદિલાહુઃ કેમ કે આગળના લખાણોમાં હુઝૂર ﷺ ના માટે અલ્લાહ તાદ્વાલાની રૂયતે અયની (અયની દીદાર માથાની આંખો વડે)ની સાબિતીમાં સ્પષ્ટ અને સાફ હદ્દીષ (જેની સનદો સહીહ અને અતિ મજબૂત છે) વાંચકો

સમક્ષ રજુ કરવામાં આવેલી છે. નફી (નકારવું)એ સાબિતીથી વિરુદ્ધ છે, માટે હવે વિવાદના નિવારણની એ જ સ્થિતિ હોઈ શકે છે કે નકારનારી (નફીવાળી) તમામ હદ્દીષો "ઘેરાવ સાથે દીદાર" પર અવલંબિત અનુમાનવામાં આવે, નહીં તો ટકરાવ દૂર થશે નહીં. અને જો આ રીતે વિવાદ (ટકરાવ) દૂર કરવામાં ન આવે તો પછી ઉસૂલી તૌર પર અમારા તરફથી એ જ જવાબ હશે કે જે "તફસીરે મજાહરી"એ આપ્યો છે :

"ખુદાના દીદારની હદ્દીષોના મુકાબલામાં હજરત ઈબ્ને મસ઼ઉદ અને હજરત આઈશાના કથનો નફીની સાક્ષી પૂરે છે. અને જાહેર છે કે સાબિતીની સાક્ષીઓ અધિકતર થાય છે જેથી દીદારની નફી (નકાર)નો કૌલ મરજૂઆ (રૂજૂઆ કરેલો, પાછો જેચેલો) ઠરશે."

એનું દાણાંત હુઝૂર ﷺ નું કા'બા શરીરની અંદર નમાજ પઢવું છે. હજરત ઈબ્ને અખ્બાસ ﷺ એ હુઝૂર ના (ખાનએ કા'બાની અંદર) નમાજ પઢવાની "નફી" કરે અને હજરત બિલાલ અનુષ્ઠાની "સાબિત" કરે છે અને ફર્માવે છે કે હુઝૂર ﷺ એ ખાનએ કા'બાની અંદર નમાજ પઢી. નકાર તથા હક્કાર બંનેની હદ્દીષો સહીહ બુખારીમાં મૌજૂદ છે. મુહદિષોએ આ વિવાદને એ રીતે હલ કર્યો કે ઈસ્થાત (સાબિતી) નફીથી બેહતર છે, જેથી સાબિતીની હદ્દીષ પર સરસાઈ પામશે. (રાજેહ થશે.)

★ દીદારે ઈલાહીના મરાલા વિશે અંતિમ શાસ્ત્રો ★

ઈમામ કસ્તલાની ﷺ એ "મવાહિબે લદુનિથ્યદુ" માં ઉસ્તાજ અધૃત અગીમ મહદી નો કૌલ નકલ કર્યો છે, જેનો ખુલાસો અંતમાં રજુ કરીએ છીએ :

"હુઝૂર ﷺ જ્યારે મેઅરાજની સફરથી પાછા આવ્યા તો હુઝૂર ﷺ એ દરેકને તેની બુદ્ધિ અને મર્તબા પ્રમાણો હાલતો વર્ણવી. કાફિરોને જેઓ સૌથી નીચે અને અતિશય પસ્તીમાં હતા તેમને કેવળ

"આલમે અજસામ"ની વાતો બતાવી. દા.ત. મસ્ટિંગ અક્સાની સ્થિતિ જે તેઓને પહેલેથી જાણમાં હતી અથવા માર્ગના કાફલાની સ્થિતિ બતાવી જે વહેલી તકે તેમના સુધી આવી ગયા. જેના કારણે તેમનાં હિલો આ પ્રસંગમાં હુઝૂર حُجُور નું સમર્થન કરવા મજબૂર થઈ ગયાં. ત્યારબાદ હુઝૂર حُجُور એ (મેઅરાજનો વાક્યો બયાન કરવામાં) કાંઈક તરક્કી કરી અને આસમાનો પર તશરીફ લઈ જવાના અને ત્યાંની અજ્ઞાબો ગરીબ ચીજોનો અનુભવ વર્ણન કર્યો. પરંતુ દરેક સહાબીને તેની હાલત પ્રમાણે ખબર આપી. જે, જે મર્તબાના હતા તેની સાથે તેના મુજબ વાત કરી. અને સાતેવ આસમાન સુધીની વિગતો રોકટોક વિના વર્ણવી.

(પ્રસંગો વર્ણવતાં) હુઝૂર حُجُور જ્યારે મકામે જિબ્રિલ પર પહોંચ્યા તો ઉફકે મુખીનાની વાત બતાવી અને તેનાથી ઉપરના મકામ "દના ફિતદલ્લા" અને ફથવલા ઈલા અન્દિછુ મા અવ્લાનું તે બુલંદ મુકામ જાયાં મખ્લૂકાતની કલ્પનાઓ પણ ખત્મ થઈ જાય છે અને અલ્લાહ સિવાય તમામ સૂરતો અદ્રશ્ય થઈ જાય છે, એ બારગાહે અકદસની ખબર પર સહાબાએ કિરામને (તેમના મર્તબાને અનુરૂપ) આપી. આ મેઅરાજનું બયાન જાણો કે સાંભળનાર સહાબાઓ માટે મર્તબા મુજબની મેઅરાજ હતી, એટલા માટે દરેકે એમાં પોતાના મર્તબા પ્રમાણે હિસ્સો લીધો. કોઈ મકામે જિબ્રિલ (ના બયાન) સુધી રહ્યું, કોઈ રૂયતે ફવાદ તથા બસીરત સુધી પહોંચ્યું અને કોઈને રૂયતે (દીદાર) અયનીના બયાનનો હિસ્સો નસીબ થયો. એટલા માટે કોઈએ કહું કે, હુઝૂર حُجُور એ જિબ્રિલ جِبْرِيل ને જોયા, તેણે પણ સાચું જ કહું, કોઈએ કહું, હુઝૂર حُجُور એ અલ્લાહ તાલાને જોયો, તેની વાત પણ હક્ક છે. વળી જેના હિસ્સામાં રૂયતે કલ્બીનું બયાન આવ્યું તેણે કલ્બી (દીદારી) દીદારનું બયાન કર્યું અને જેણે અયની દીદારની વાત સાંભળી તેણે સાફ કહું કે મુહમ્મદ મુસ્તફા مُسْتَفَى એ પોતાના માથા મુખારકની આંખો વડે પોતાના રખને જોયો. સારાંશ એ કે દરેકે પોતાના

મર્તબા અને મકામ મુજબની વાત કરી અને યકીનન સાચી વાત કરી. જ્યારે આ હકીકત સ્પષ્ટ થઈ ગઈ તો સારી પેઠે જણાઈ ગયું કે જિબ્રિલના દીદાર તથા રખ તાલાના કલ્બી દીદાર તથા અયની દીદારના વિશે સર્વ મકામો અને તેના વિશેના મતભેદપૂર્વી કથનો સર્વ સાચાં છે. હજરત અખ્રુલ્લાહ ઈબે મસ્તિંબ, હજરત આઈશા સિદ્દીકા, હજરત કઅબ કરજી, હજરત અબૂજર ગફ્ફારી, હજરત અખ્રુલ્લાહ ઈબે અખ્બાસ أَخْبَاس ચૌંચ صُوَّانَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ مَا رَضِيَ સૌ હક્ક પર છે." (મવાહિબે લહુનિયધ, ભાગ-૩, પેજ-૩૭/૩૮)

વળી અંતિમ વાંધો કે દિશા, સમય અને અંતર તથા મર્યાદા વગેરેનો ઉલ્લેખ કરી જે માણસ દીદારે ઈલાહી બાબતે વાંધો ઉઠાવતો હોય તેને પૂછવામાં આવે કે તે આખેરતમાં મો'મિનોને અલ્લાહનો દીદાર થશે એવું માને છે કે નહીં? જો તે માને છે કે આખેરતમાં મો'મિનોને અલ્લાહ તાલાનો દીદાર થશે, તો તેને અમારો પ્રશ્ન છે કે તે દીદાર દિશા, અંતર, મુકાબલા (સામનો) વગેરેથી થશે કે નહીં? જો કહે કે વગર મુકાબલે તથા દિશાએ મો'મિનોને અલ્લાહનો દીદાર થશે. તો અમારું પણ કહેવું છે કે એ જ રીતે મેઅરાજની રાત્રે હુઝૂર حُجُور ને પણ દીદાર થયો. અને આ દુનિયવી જીવનમાં સરકાર حُكْم ની જ એ વિશિષ્ટતા છે કે આપે માથાની આંખો વડે પોતાના રખના દીદાર કર્યા. આપના જેવો પૂરી દુનિયામાં કોઈ માણસ નથી થયો ન થશે કે જેણે આ જીવનમાં હુઝૂર حُجُور ની જેમ રખના દીદાર કર્યા હોય. આ પરથી તે વહાબીઓ જેઓ હુઝૂરને પોતાના જેવા માનવ કહે છે તેઓ સબક લે અને હઠધર્મી તથા ગુમરાહીથી તૌબા કરે.

વળી જો આ દીદાર સંબંધે વાંધો ઉઠાવનાર જો આખેરતમાં મો'મિનોને રખના દીદાર થશે એનો વિરોધી હોય તો તે કેટલીયે આયતો તથા હદીષોનો ઈન્કાર કરીને બદાઅકીદાના જહનનમી ગિરોહ મોઅતજલામાં દાખલ થાય છે, જેથી તેને તેના હાલ પર છોડી મૂકીએ છીએ. (સંપૂર્ણ)

રજબ મહીનાની ફળીલતો
છે કોઈ અલ્લાહન્ગ મહીનાની
બેઠકનો દુંટનાર !!

કાર્યાલય

રજબુલ મુરજબ તે ચાર મહીનાઓમાંથી છે જેને કુર્ખાન મજાહ જિક કરેલ છે : એટલે કે ચાર મોઅઝ્રામ મહીનાઓમાંથી એક મોઅઝ્રામ મહીનો રજબ છે. હઠીપોમાં પણ એની ઘણી ફળીલત આવી છે.

હ્યાથ : રજબ અલ્લાહનો મહીનો છે અને શાબાન મારો મહીનો છે અને રમજાન મારી ઉમ્મતનો મહીનો છે. (માધ્યમભરત મિનસ્સુનલ્સ, પેજ-૧૨૬)

★ રજબના રોગાની ફળીલત ★

હ્યાથ : બેશક ! રજબ અજમતવાળો મહીનો છે એમાં નેકીઓનો સવાબ બમણો થાય છે. જે વ્યક્તિ રજબનો એક દિવસ રોજો રાખે તો (જાણે) તેણે વરસભરના રોગ રાખ્યા. (હવાલો ઉપર મુજબ, પેજ-૧૨૬)

વધુમાં ફર્માવ્યું નભી કરીમ નુહુલ્લાહ એ કે, જે કોઈ રજબના સાત દિવસના રોજો રાખશે તો તેના પર દોઝખના સાત દરવાજા બંધ કરવામાં આવશે. અને જો કોઈ તેના આઠ દિવસના રોગ રાખે તો તેના માટે જન્તના આઠ દરવાજા ખોલવામાં આવશે અને જો કોઈ માણસ રજબના દસ દિવસના રોગ રાખશે તો અલ્લાહ કરીમને છે ચીજનો સવાલ કરે તે અને આપશે. અને જો કોઈ રજબના પંદર દિવસના રોગ રાખે તો આસમાનેથી એક મુનાદી નિદા કરે છે કે તારા પાછલા ગુનાહો માફ થઈ ગયા છે અને હવે નવેસરથી અમલ શરૂ કર ! અને જે અધિક રોગ રાખશે તેને અલ્લાહ કરીમ અધિક આપશે. (હવાલો ઉપર મુજબ)

હિકાયત : સૈયેદના ઈસા રૂહુલ્લાહ નુહુલ્લાહ એકવાર એક પહાડની પાસેથી પસાર થયા તો જોયું કે પહાડથી નૂરના કિરણો નીકળી રહ્યાં છે. આપે બારગાહે ઈલાહીમાં અર્જ કરી તો પહાડે અર્જ કરી, રૂહુલ્લાહ ! નુહુલ્લાહ તમે શું ચાહો છો ? તો આપે પૂછ્યું કે આ તારી ચ્યાક દમક કેવી છે ? પહાડે અર્જ કરી કે મારી અંદર એક મર્દ ખુદા છે એની આ બધી બરકત છે. પછી આપે રબથી અર્જ કરતાં એક હરીનો જમીલ બુજુર્ગ આપના સમક્ષ જાહેર થયા અને કહું કે, હું સૈયેદના મૂસા ની કોમમાંથી હું મેખુદા તાઓલાથી દુઆ માંગી હતી કે મને એટલી લાંબી ઉમર આપ કે હું હજરત અહમદ મુજતબા મુહમ્મદ મુસત્ખા ની ઉમ્મતમાં સામેલ થઈ જાઉં. જેથી અત્યારે ૫૦૦ વરસથી હું ઈખાદતમાં અહીં મળ્યાં છું !

સૈયેદના મૂસા નુહુલ્લાહ એ અર્જ કરી કે ઈલાહી ! શું પૃથ્વીના ઉપર તારી નજીક આથી વધીને કોઈ બુજુર્ગ છે ? તો રબે ફર્માવ્યું કે હે ઈસા ! ઉમ્મતે મુહમ્મદાની જે વ્યક્તિ રજબ મહીનામાં એક દિવસ રોજો રાખશે તો તે મારી નજીક આ શખસથી અધિક બુજુર્ગ હશે.

★....તો જે દુઆ માંગશે કબૂલ થશે !★

રજબની પહેલી જુમેરાત રાત (કૈલતુલ્ રગાઈબ)માં મગરિબની નમાજ બાદ ૧૨ રકાતો નશ્શે છ સલામ સાથે (બે બે કરીને) પઢવામાં આવે દરેક રકાતમાં અલ્હમુ પછી ઈનાનુનાના ઉ વાર અને કુલ્લુલવલ્લાહ ૧૨ વાર પઢે. નમાજથી પરવારીને આ દુર્દાશ શરીફ ૭૦ વાર પઢે : અલ્લાહમ સલ્વિ અલા સૈયિદિના મુહમ્મદિનિનબિલિયલ ઉમિમિય વ અલા આલિહી વ અસ્હાબિહી વસલ્લામ. પછી સિજદામાં જઈને ૭૦ વાર આ પઢો : સુલ્લુહુન્ કુલ્લુસુન્ રબ્બુના વ રબ્બુલ મલાઈકતિ વર્દહ. અને સિજદાથી સર ઉઠાવીને ૭૦ વાર પઢે : રબ્બગ્રાફિર વર્દહમ વતજાવજ્ર અમ્મા તથ્યલમુ અનતલુ અલિયુલ અભ્રામ પછી બીજો સજદો કરે અને એમાં એ જ દુઆ પઢે અને પછી સજદામાં દુઆ માંગે. જે દુઆ માંગશે કબૂલ થશે. (પેજ-૧૩૬, શુન્યતુતાલિબીન, ભાગ-૧, પેજ-૧૮૨)

★ રજબની ૨૭ મી ના રોગાની ફળીલત ★

રજબની ૨૭ મી રાતે નભી પાક નુહુલ્લાહ મેઅરાજ શરીફ માટે તશરીફ લઈ ગયા અને દીદારે ઈલાહીની દૌલતથી મુશર્ફ થયા જેથી ૨૭ મીના દિવસનો રોજો રાખવો જોઈએ. તેની ફળીલતમાં નભી પાક નુહુલ્લાહ એ ફર્માવ્યું કે, "જે ૨૭ મી રજબનો રોજો રાખશે તેને ૬૦ મહીનાઓના રોગાનોનો સવાબ મળશે." (ગુન્યતુતાલિબીન, પેજ-૧૮૨)

★ રજબની ૨૭ મી રાતના નશ્શો ★

રજબની ૨૭ મી રાતે બે રકાત નમાજ નશ્શો પઢે અને દરેક રકાતમાં અલ્હમુ શરીફ પછી કુલ્લુલવલ્લાહ ૨૧-વાર પઢે. નમાજથી ફરિંગ થઈને ૧૦ વાર દુર્દાશ પઢે અને પછી કહે :-

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِمُشَاهَدَةَ اَسْرَارِ الْجَنَّتِ وَبِالْخُلُوَّةِ الَّتِي خَصَّصَتْ
بِهَا سَيِّدُ الرُّسُلِينَ حِينَ اَسْرَيْتَ بِهِ لَيْلَةَ السَّلَابِعِ وَالْعِشْرِينِ اَنْ تَرْحَمَ
قَلْبِيُّ الْخَزِينِ وَتُجِيبُ دَعْوَتِي يَا الْكَرِيمُ.

તો અલ્લાહ તાઓલા તેની દુઆ કબૂલ ફર્માવશે. અને જ્યારે અન્યોનાં દિલ મુર્દા થઈ જશે તો તેનું દિલ જીવંત રહેશે. (નુજાહતુલ્ મજાલિસ, ભાગ-૧, પેજ-૧૩૦)